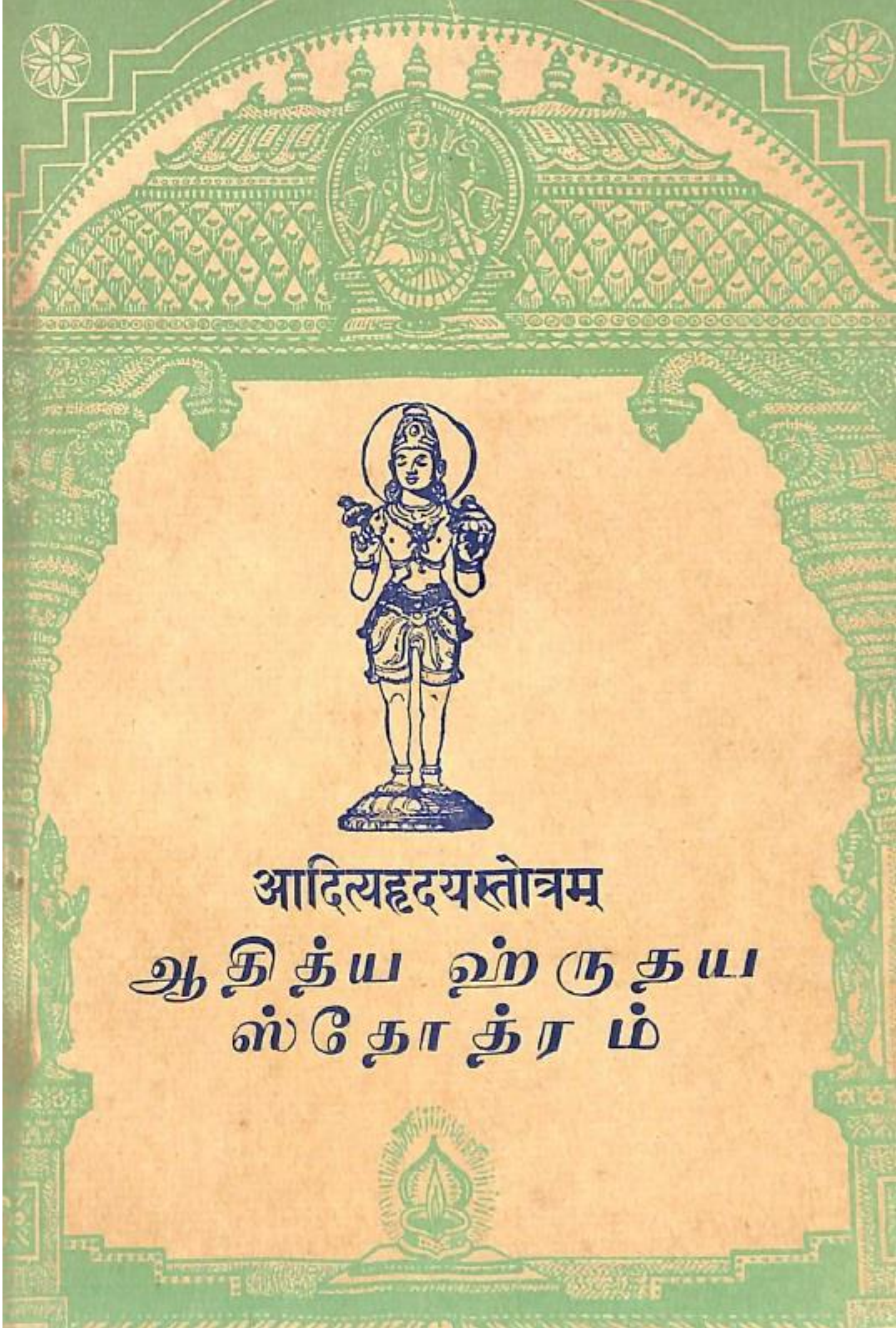

आदित्यहृदयस्तोत्रम्
ஆதித்ய ஹ்ருதய
ஸ்தோத்ரம்

குருகுலம் வெளியீடு:

आदित्यहृदयस्तोत्रम्

ஆதி³த்ய ஹ்ருத³ய ஸ்தோத்ரம்

சாஸ்த்ர ரத்னகர ப்ரம்மஸ்ரீ

தேதியூர் ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்த்ரிகள்

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம்

அபிராமபுரம், சென்னை - 600 018

இரண்டாம் பதிப்பு: 1971

விலை: ரூ. 1-25

லிபர்ட்டி அச்சகம், சென்னை - 1

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சந்த்ர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

முகவுரை

நமது தேசத்தில் ரஹஸ்யமான தத்துவங்களை அறிந்த மஹரிஷிகள் பலர் இருந்து வருகின்றனர். அவர்களுள் அகஸ்த்ய மஹர்ஷி எல்லா விதத்திலும் ஒரு பெரிய மஹான் என்பதை நிச்சயமாமச் சொல்லலாம். அந்த மஹான் பராசக்தியான ராஜராஜேச்வரியை உபாஸித்து, தேவியினுடைய ஸந்தர்சனத்தினாலும் அநுக்ரஹத்தினாலும் வேதவேதாந்த ரஹஸ்யங்கள் யாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்து கொள்ளும் சக்தியுள்ளவரானார். ஸகல வித்யைகளிலும் இந்த மஹான் முதன்மை யானவர். இவருக்கு 'வித்யாமண்டல ரிஷி' என்று ரிஷிகணங்கள் ஒரு பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். க்ருத யுகம் முதலாக இந்த மஹான் சிரஞ்ஜீவியாக இருந்து கொண்டு லோகத்தை அலங்கரித்து வருகிறார். "பின் வரும் யுகங்களில் பிராணிகளுக்கு, மேதை, ஆயுஸ் முதலியவை நாளுக்கு நாள் அல்பமாக ஏற்பட்டு விடுமே; மனுஷ்யத்தன்மையில் பூர்வகர்மாக்களின் பயனாக அடிக்கடி பிராணிகளுக்கு ஏதாவது துக்கங்கள் வந்துகொண்டே இருக்குமே; ஸத் கர்மாக்களில் ச்ரத்தை அரிதாகி விடுமே; இவ்விதமான நிலையிலும் பிராணிகள் ஸுகமாக வாழ்ந்துவர, நாம் ஓர் உபாயத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து லோகத்தில் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்" என்ற கவலையுடன் அகஸ்த்ய மஹர்ஷி வேத, சாஸ்த்ர, புராணங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தார். அநேக காலங்களாக இந்த மஹான் ச்ரமப்பட்டு, அந்த உபாயத்தைத் தாம் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் தமக்கு உபாஸ்யமான, லோகமாதாவான பராம்பிகையை ஸ்தோத்ரம் செய்து, தம் கவலையைத் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்.

ஜகன்மாதாமான பராசக்தி உடனே பிரத்தியக்ஷமாக ஆவிர்ப்பவித்து, அவர் எதிர்பார்த்த உபாயத்தை அவருக்கு உபதேசம் செய்தார். அதுதான் இந்தப் ப்ரக்ருதமான **ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம்** என்று சொல்லப்பெறுகிறது.

அந்த உபாயத்தை, மஹானான அகஸ்த்யர் அம்பிகை மூலமாக அடைந்தாலும், அதை மஹாபுருஷன் மூலமாக லோகத்தில் ப்ரசுரம் செய்யும்பொருட்டு, அதற்குத் தகுந்த உத்தமமான பாத்ரத்தைத் தேடிப் பார்த்துவந்தார். த்ரேதா யுகத்தில், லக்ஷ்மீபதியான மஹாவிஷ்ணு ஸ்ரீராமனாக அவதாரம் செய்து, ஸீதா நிமித்தமாக, லங்கைக்கு அதிபதியான ராவணனோடு போர் செய்யும் ஸந்தர்ப்பத்தில், அந்த ராமருக்கோ, "நாம் விஷ்ணு என்பதைப் பிரகடனம் செய்துவிட்டால், ராவணன் சரணாகதி அடைந்துவிடுவன். அப்பொழுது அவனைக் கொல்லவே கூடாது; ரக்ஷித்துதான் ஆக வேண்டும். அப்படியானால் நமது அவதாரம் பயனற்றதாகிவிடும்.

स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः ।
अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुः सनातनः ॥

ஸ ஹி தே³வைருதீ³ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா⁴ர்தி²பி⁴: ।
அர்தி²தோ மானுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸனாதன: ॥

என்ற வாக்யத்தை அநுஸரித்து, நாம் ராவண வதத்துக்காக அவதாரம் செய்தது வீணுகிவிடும் அல்லவா? மனிதஞுகவே பாவித்துக்கொண்டால், நிகரற்ற பராக்கிரமத் தோடு கூடின ராவணஊெ எவ்விதம் கொல்ல முடியும்? எல்லா மனிதர்களுக்குமே இவ்விதமான ஆபத்துக்கள் அடிக்கடி வருவது ஸஹஜந் தானே! அந்த ஸந்தர்ப்பத் தில் அவர்களுக்கு அதை நிவ்ருத்தி செய்து கொள்வதற்கு அதிக ச்ரமமில்லாத ஓர் உபாயத்தைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கு, நாம் அதை மனுஷ்யஞுக இருக்கும் தன்மை யிலேயே ஓர் உபாயத்தை ஸம்பாதித்து, அநுஷ்டித்து அதன்மூலம் அதை அவர்களு க்கு ஸ்தாபித்துக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லவா?" என்ற கவஊலயை அடைந்தார். தேவதைகளுடன் அந்த ஆச்சர்யகரமான ராம ராவண யுத்தத்தைப் பார்க்கவந்த ஸர்வஜ்ஞரான அகஸ்த்ய மஹர்ஷி, இதுதான் தமக்குச் சரியான ஸந்தர்ப்பம் என்று அறிந்துகொண்டு, தமக்கு அம்பாளுடைய அநுக்ரஹத்தால் கிடைத்திருக்கும் பரம ரஹஸ்யத்தை ஸ்ரீராமனுக்கு இந்த ஸமயத்தில்தான் உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று நிஊனத்தார். ஸ்ரீராமனுக்கோ, இவ்விதமான உபாயத்தை அறிந்துகொண்டுதான், ராவணஊனக் கொல்ல வேண்டும் என்பது என்பது இல்ஊல. எந்த பராசக்தி மூலமாக இந்த ரஹஸ்யம் அகஸ்த்ய மஹர்ஷிக்குக் கிடைத்ததோ, அந்தப் பராசக்தியே,

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति पर्वत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदा वेषान् बिभर्म्यहम् ॥

யதா³ யதா³ ஹி த⁴ர்மஸ்ய க்³லாநிர்ப⁴வதி பர்வத ।
அப்⁴யுத்தா²னமத⁴ர்மஸ்ய ததா³ வேஷான் பி³ப⁴ர்ம்யஹம் ॥

என்ற தேவீபாகவத வசனத்திஞல், ஸ்ரீராமஞுக அவதரிக்கும் போது, அந்த உபாயத்தி ஞல் ஸ்ரீராமனுக்கு ஆகவேண்டியது ஒன்றுமே இல்ஊல. ஆகிலும்,

'गुणाधिकैः अनुष्ठीयमानः धर्मः दीर्घेण कालेन प्रचयं गमिष्यति ।

'கு³ணாதி⁴கை: அனுஷ்டீயமான: த⁴ர்ம: தீ³ர்கே⁴ண காலேன ப்ரசயம் க³மிஷ்யதி ।

என்ற ரீதியை அநுஸரித்து, கீதாசார்யஞன க்ருஷ்ண பரமாத்மா தன்னுடைய கீதா சாஸ்த்ரத்தைப் பிரசுரப்படுத்துவதற்குப் புருஷ ச்ரேஷ்டஞன அர்ஜுனஊன நிமித்தமாக வைத்துக் கொண்டதுபோல், ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் என்ற வேதசாஸ்த்ர ரஹஸ்யத்தை லோகத்தில் பஹிரங்கப்படுத்துவதற்கு உத்தம புருஷஞன ஸ்ரீராம ஊனயே நாம் நிமித்தமாக வைத்துக்கொள்வோம் என்று நிஊனத்து, அகஸ்த்ய மஹர்ஷி ஸ்ரீராமனுக்கு எதிரில் வந்து நின்றுகொண்டு, இந்த ரஹ்ஸ்யமான ஸ்தோத்ரத்தை அவருக்கு உபதேசம் செய்தார்.

இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பதத்துக்கும் ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற மூன்று க்ரமங்கஊளயும் அநுஸரித்து, ஸூர்ய பகவான், ஸகுண ப்ரஹ்மம், நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்ற மூன்று விதமான ப்ரதிபாத்யமான வஸ்துவையும் காட்டி, மூன்று விதமான அர்த்தங்களுடன் தேவநாகரம், தமிழ் இரண்டு லிபிகளிலும் லோகோபகார த்துக்காகவே எழுதிப் பிரசுரம் செய்யப் பெறுகிறது.

ஆதி³த்ய ஹ்ருத³ய ஸ்தோத்ரம்

மனுஷ்ய நிலையில் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் கைப் பிடித்துக்கொண்டவன் தனக்கு ஏற்பட்ட எவ்விதமான ஆபத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ளலாம். இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணத்தினால் ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தியினுடைய அநுக்ரஹமும், மஹர்ஷி ச்ரேஷ்டாரன அகஸ்த்ய மஹர்ஷியினுடைய அநுக்ரஹமும், அந்தர் யாமியான பரப்ரஹ்மத்தின் க்ருபையும் அவச்யமாக ஸித்திக்கும்.

ஆஸ்திக மஹாஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் இதிலுள்ள ரஹஸ்யங்களை நன்கு அறிந்துகொண்டு, ஸகல விதமான ச்ரேயஸ்ஸையும் அடைய வேண்டுமெ ன்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

தேதியூர் ஸுப்ரமண்ய சாஸ்த்ரிகள்

श्रीः

ஶ்ரீ:

आदित्यहृदयम्

ஆதி³த்யஹ்ருத³யம்

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥
दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपागम्याब्रवीद् राममगस्त्यो भगवान् ऋषिः ॥ १ ॥

ததோ யுத்³த⁴பரிஶ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்தி²தம் ।
ராவணம் சாக்³ரதோ த்³ருஷ்ட்வா யுத்³தா⁴ய ஸமுபஸ்தி²தம் ॥ 1 ॥
தை³வதைஶ்ச ஸமாக³ம்ய த்³ரஷ்டுமப்⁴யாக³தோ ரணம் ।
உபாக³ம்யாப்³ரவீத்³ ராமமக³ஸ்த்யோ ப⁴க³வான் ருஷி: ॥ 2 ॥

ततः ததः	-	ராவணனுடைய ரதம் ஸாரதி மூலமாக யுத்தக்களத்திலிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில் அப் புறப்படுத்தப்பட்டபோது,
दैवतैः தை³வதை:	-	தேவதைகளோடு,
समागम्य ஸமாக³ம்ய	-	சேர்ந்து கொண்டு,
रणम् ரணம்	-	யுத்தத்தை,
द्रष्टुं த்³ருஷ்டும்	-	பார்ப்பதற்கு,
अभ्यागतः அப்⁴யாக³த:	-	வந்தவரான,
भगवान् ப⁴க³வான்	-	ஸர்வஜ்ஞராயும்,
ऋषिः ருஷி:	-	வித்யாமண்டலத்துக்கு ஆசார்யராயுமுள்ள,
अगस्त्यः அக³ஸ்த்ய:	-	அகஸ்த்ய மஹர்ஷி,

युद्धपरिश्रान्तं **யுத்³த⁴பரிஶ்ராந்தம்**	-	ப்ரபலனான ராவணனோடு கடுமையான போர் செய்த காரணத்தினால் தாமும் ச்ரமத்தை யடைந்தவர்போல் நடிப்பவரும்,
समरे **ஸமரே**	-	யுத்தத்தில்,
युद्धाय **யுத்³தா⁴ய**	-	போர் செய்வதற்கு,
समुपस्थितम् **ஸமுபஸ்தி²தம்**	-	உத்ஸாஹ முள்ளவனான,
रावणं **ராவணம்**	-	ராவணனைக் குறித்து,
चिन्तया स्थितं **சிந்தயா ஸ்தி²தம்**	-	விஷ்ணுத்வத்தைப் பிரகடனம் செய்யாமல் எப்படி ராவணனைக் கொல்லுவது என்ற கவலையோடு கூடியவராயும் இருக்கிற,
रामं **ராமம்**	-	ராமரை,
दृषट्वा **த்³ருஷ்ட்வா**	-	பார்த்து,
अग्रतश्च **அக்³ரதஶ்ச**	-	எதிரிலும்,
उपागम्य **உபாக³ம்ய**	-	வந்தடைந்து,
अब्रवीत् **அப்³ரவீத்**	-	சொன்னார்.

தாத்பர்யம்: - ஸ்ரீராமனும் ராவணனும் யுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது ராமபாணங்களின் வேகத்தினால் ராவணனும் கொஞ்சம் மூர்ச்சையடைந்தான். அதை அறிந்த அவனுடைய ஸாரதி, ராவணனுடைய ரதத்தைக் கொஞ்ச தூரத்தில் செலுத்தித் தன் யஜமானனான ராவணனை ரக்ஷித்தான். அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ராமரும் கொஞ்சம் பரிச்ரமத்தை யடைந்து, 'நமது ஸ்வரூபத்தை மறைத்து வைத்து இந்த ராவணனைக் கொல்லுவது ச்ரமப்படும்போல் தோன்றுகிறதே' என்று கவலையை அடைந்தார். அத்துடன், "மனுஷ்ய பாவத்தில் எவ்விதமான ஆபத்திலும் அநாயாஸமாகவே அதை விலக்கிக்கொள்ள ஓர் அபூர்வமான உபாயத்தை நாம் அநுஷ்டித்து அதை லோகத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அதற்கு ஓர் ஆசார்ய புருஷன் மூலமாக நாமே அந்த உபாயத்தை உபதேசம் செய்துகொண்டு அதன் பெருமையினால்தான் பிரபலனான ராவணனை நாமும் கொன்றோம் என்றதைப் பிரசுரப்படுத்த வேண்டும்" என்று எண்ணம் கொண்டார்.

இவ்விதமான ஸ்ரீராமருடைய அபிப்பிராயத்தை, யுத்தத்தை வேடிக்கை பார்க்க வந்த தேவதைகளுடைய மத்தியில் இருந்த அகஸ்த்ய மஹர்ஷி அறிந்து கொண்டு, தாம் வித்யாமண்டல ரிஷியானதால் அந்த உபாயத்தைத் தாமே ஸ்ரீராமனுக்கு உபதேசம் செய்கிற வ்யாஜத்தை நிமித்தமாக வைத்துக்கொண்டு, ஆகாசத்திலிருந்து பூமண்டலத்துக்கு இறங்கி வந்து ராமனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम् ।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि ॥
आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रु विनाशनम् ।
जयावहं जपेंन्नित्यमक्षय्यं परमं शिवम् ॥ २ ॥

ராம ராம மஹாபா³ஹோ ஶ்ருணு கு³ஹ்யம் ஸனாதனம் ।
யேன ஸர்வானரீன் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி ॥ 3 ॥
ஆதி³த்யஹ்ருத³யம் புண்யம் ஸர்வஶத்ரு விநாஶனம் ।
ஜயாவஹம் ஜபேம்நித்யமக்ஷய்யம் பரமம் ஶிவம் ॥ 4 ॥

राम राम **ராம, ராம**	-	ஹே ராமனே! ஹே ராமனே! (ராமர் கவலையுள்ளவராக இருக்கும் காரணத்தினாலோ, அல்லது அகஸ்த்ய மஹர்ஷி பரம ஆதரவுடன் ஸம்போதனம் செய்யும் காரணத்தினாலோ, அல்லது கார்யத்திலுள்ள வேகத்தினாலோ இரண்டு தடவை கூப்பிடுகிறார்.)
महाबाहो **மஹாபா³ஹோ**	-	ஹே ராகவ! உன்னுடைய பாஹு பலத்தை யாராலும் வர்ணிக்க முடியாது. மூலபலத்தோடு யுத்தம் செய்த போது காந்தர்வாஸ்த்ரத்தை நீ பிரயோகம் செய்ததிலிருந்து உன்னுடைய பாஹு பலம் நிகரற்றதென்று வெளியாகிவிட்டது (என்று ராமனை சிலாகித்து அபிமுகமாகச் செய்து கொண்டார்.)
वत्स **வத்ஸ**	-	ஹே தசரத சக்ரவர்த்தியின் அருமைக் குமாரனே!
येन **யேன**	-	எந்த உபாயத்தால்,
समरे **ஸமரே**	-	யுத்தத்தில்,
सर्वान् अरीन् **ஸர்வான் அரீன்**	-	ஸமஸ்த சத்ருக்களையும்,
विजयिष्यसि **விஜயிஷ்யஸி**	-	ஜயிப்பாயோ,

तत् **தத்**	-	அந்த,
सनातनं **ஸனாதனம்**	-	வேதத்தைப் போல் நித்யமாயும்,
गुह्यं **கு³ஹ்யம்**	-	மிகவும் கோப்யமாயுமுள்ள உபாயத்தை,
शृणु **ஶ்ருணு**	-	கேள்,
पुण्यं **புண்யம்**	-	படிக்கிறவர்களுக்குப் புண்யத்தை விருத்தி செய்கிறதாயும்,
सर्वशत्रु विनाशनम् **ஸர்வஶத்ரு விநாஶனம்**	-	ஸமஸ்தமான சத்ருக்களையும் நசிக்கச் செய்கிறதாயும்,
जयावहं **ஜயாவஹம்**	-	தன் கக்ஷிக்கு ஒருவிதமான குறைவில்லாமல் ஜயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும்,
अक्षय्यं **அக்ஷய்யம்**	-	மோக்ஷம் என்ற மஹா பலனைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும்,
परमं शिवं **பரமம் ஶிவம்**	-	மஹா பாபத்தைச் செய்தவனைக் கூட பரிசுத்தம் செய்யும் விஷயத்தில் முதன்மையான பாவனமாயும் உள்ள,
आदित्यहृदयं **ஆதி³த்யஹ்ருத³யம்**	-	ஸூர்யனுடைய மனத்துக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுகிற காரணத்தாலோ, அல்லது ஸூர்ய மண்டலத்தினுடைய நடு மத்தியிலுள்ள ஸகுணப்ரஹ்மத்தையே விஷயமாக அவலம்பிக்கும் காரணத்தாலோ, அல்லது ஸூர்யனைப் போல் மஹா பரிசுத்தமான ஹ்ருதய புண்டரீகத்தினுடைய நடுமத்தியில் பாஸிக்கும் நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை விஷயமாக அவலம்பிக்கும் காரணத்தாலோ, ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற பெயருடன் கூடிய ஸ்தோத்திரத்தை,
नित्यं **நித்யம்**	-	எப்போதும்,
जपेत् **ஜபேத்**	-	ஜபிக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம்: - ஹே ராகவா, ராவணனைப் போல் அநேக விதமான பிரபலமான சத்ருக்களையும் அநாயாஸமாகவே ஜயித்துவிடலாம். அதற்கு அந்தரங்கமான ஓர் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். நீ கேள், அது ஒரு ஸ்தோத்ரமாகும். அதற்கு 'ஆதித்யஹ்ருதயம்' என்று பெயர். ஸூர்யன் என்ற தேவதையை த்ருப்தி செய்து வைத்து, அதன்மூலம் ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுமத்தியில் பிரகாசிக்கிற ஸகுண ப்ரஹ்மமான பரமேச்வரனுடைய ப்ரஸாதத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுத்து, அதிலிரு

ந்து ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான நிர்க்குண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்துக்குக் காரண மாகிறபடியால் இந்த ஸ்தோத்ரத்துக்கு **ஆதித்ய ஹ்ருதயம்** என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது. பாராயணம் செய்கிறவர்களுக்குக் கூட மஹா புண்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. மஹா பாபிகளையும் பரிசுத்தம் செய்துவைக்கக் கூடியது. வேதத்தைப் போல் நித்யமானது. மிகவும் ரஹஸ்யமானது. ஆகிலும், ராமா, உன் விஷயத்தில் அதைப் பஹிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இது சிந்தா மணி ரத்தினம் போல் இருந்து வரவேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. ஒவ்வொரு மனிதனும் இதை நித்ய கர்மாவாகக் கருதி ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

सर्वमङ्गलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।
चिन्ताशोकप्रशमनम्, आयुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ३ ॥

ஸர்வமங்க³லமாங்க³ல்யம் ஸர்வபாபப்ரணாஶனம் ।
சிந்தாஶோகப்ரஶமனம், ஆயுர்வர்த⁴னமுத்தமம் ॥ 5 ॥

सर्वमंगलमांगल्यं **ஸர்வமங்கலமாங்கல்யம்**	-	ஸகல விதமான மங்களத்துக்கெல்லாம் இருப்பிட மாகும். (அதாவது இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் ஸகல விதமான ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணமாகும் என்பதை அறிக.)
सर्वपापप्रणाशनं **ஸர்வபாபப்ரணாஶனம்**	-	ஸமஸ்த விதமான ஸஞ்சித ஆகாமி முதலான கர்ம பாசங்களை நிவிருத்தி செய்துவிடும்.
चिन्ताशोकप्रशमनं **சிந்தாஶோகப்ரஶமனம்**	-	சிந்தை என்ற மானஸமான வியாதியையும், சோகம் என்ற சாரீரமான வியாதியையும் நாசம் செய்துவிடும்.
आयुर्वर्धनं **ஆயுர்வர்த⁴னம்**	-	ஏற்பட்ட ஆயுளுக்கு மேல் அதிகமாக ஆயுளின் விருத்திக்கும் இது காரணமாகும்.
उत्मं **உத்மம்**	-	ஜபம் செய்ய வேண்டிய மந்த்ரங்களுக்குள் இது மிகவும் மேலானது.

தாத்பர்யம்: - ராமா! இந்த ஆதித்யஹ்ருதயத்துக்கு ஸமானமான வைபவ முள்ள மந்த்ரம் வேறொன்றும் சாஸ்திரத்தில் இல்லை. இந்த மானிட ஜன்மாவை எடுத்தவன் எவ்விதமான ச்ரேயஸ்ஸுக்களை எதிர் பார்த்தாலும் அவற்றைக் கொடுக்கும். பந்தத்துக்கு ஹேதுவான கர்மாக்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அவற்றை அறுத்துவிடும். ஆதியோ வியாதியோ எதுவாக இருந்தாலும் இந்த மந்த்ரத்தை ஜபிக்கிறவர்க ளிடம் அணுகவே அணுகாது.

இந்த மந்த்ரத்தைத் தினந்தோறும் பக்தியாகப் பாராயணம் செய்துகொண்டு வருகிறவர்கள் நோயற்ற வாழ்வுடன், மார்க்கண்டேயனைப் போல் சிரஞ்ஜீவியாக ஜீவித்து வருவார்கள். இதற்கு மேலாக மந்த்ரமே இனி இல்லை.

ஆனால், ராமா, உனக்கு இந்த மந்த்ரத்தால் ஆகவேண்டுமென்பது ஒன்றுமில்லை. ஆகிலும், நான் வித்யாமண்டல ரிஷியானதால் வேதத்திலிருந்து அதிஸாரமான இந்த மந்த்ரத்தை உத்தாரணம் செய்தேன். குடும்பிகளுக்கு இது மிகவும் அவசியமானது. முமுக்ஷுக்களுக்கும் அவ்விதமே. இதை லோகத்தில் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆவல் வெகு நாளாக இருந்துவருகிறது. அதற்கு ஒரு மஹாபுருஷனை நிமித்தமாகவைத்துப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அதற்குத் தகுந்த மஹாபுருஷன் ஒருவரும் அகப்படவில்லை. நீயோ, விஷ்ணுத்வத்தை இப்போது பிரகடனம் செய்யாமலே, ராவணனை வதம் செய்வதற்கு உபாயத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறாய். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் என்னிடம் நீ இந்த மஹாமந்த்ரத்தை உபதேசம் செய்து கொண்டால், நீ கூட இந்த மந்த்ர மஹிமையாலே ராவணனைக் கொன்று விட்டாய் என்ற காரணத்தினால் இந்த மந்த்ரத்துக்கே ப்ராசஸ்த்யம் (மஹிமை) ஏற்பட்டுவிடும். ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கும் இந்த மந்த்ரத்தை க்ரஹித்துக் கொள்வதில் அதிக ஆதரவு ஏற்பட்டுவிடும். உன் மூலமாக இந்த மந்த்ரத்தை நான் மந்த்ரத்தை நான் லோகங்களிலெல்லாம் ப்ரஸித்தப் படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். உன்னுடைய இந்த ராமாவ தாரத்தில் எத்தனையோ ஸந்தர்ப்பங்களில் ப்ரஹ்மபாவத்தை மறைத்துக்கொண்டு, மனுஷ்யபாவத்தையே நடித்துக் காண்பித்திருக்கிறாய். அதுபோல் இந்த விஷயத்திலும் கொஞ்சம் மனுஷ்ய பாவத்தை நடித்துக்கொண்டு, என்னிடமிருந்து இந்த விஷயத்தை நீ க்ரஹித்துக் கொள்வதன் மூலம் எனக்கு ஒரு பெருமையைக் கொடுத்து, லோகத்தை ரக்ஷிப்பாய் என்று நினைக்கிறேன் என்று அகஸ்த்யர் சொன்னார்.

ஸ்ரீ ராமர் அதை அங்கீகரித்து, அந்த அகஸ்த்ய மஹர்ஷியினிடமிருந்து இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை மிகுந்த ஆதரவுடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

संकल्पः । मम चिन्तितमनोरथ - अवाप्त्यर्थम् आदित्यहृदयस्तोत्रम - हामन्त्रजपं करिष्ये ॥

अस्य श्रीआदित्यहृदयस्तोत्र - महामन्त्रस्य अगस्त्यो भगवानृषिः । अनुष्टुप् छन्दः । आदित्यहृदयभूतः भगवान् ब्रह्मा देवता । निरस्त - अशेषविघ्नतया ब्रह्मविद्या - सिद्धौ सर्वत्र जयसिद्धौ च विनियोगः ॥

रश्मिमते बीजम् । सूर्याय शक्तिः । नमः कीलकम् । सर्वत्र जयसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

रश्मिमते अंगुष्ठाभ्यां नमः । समुद्यते तर्जनीभ्यां नमः । देवासुरनमस्कृतार्य मध्यमाभ्यां नमः । विवस्वते अनामिकाभ्यां नमः । भास्कराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।

भुवनेश्वराय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । रश्मिमते हृदयाय नमः । समुद्यते शिरसे स्वाहा । देवासुरनमस्कृताय शिखायै वषट् । विवस्वते कवचाय हुम् । भास्कराय नेत्रत्रयाय चौषट् | भुवनेश्वराय अस्त्राय फट् ॥

भूर्भुवस्वरोम् इति दिग्बन्धः ॥ ओं ध्यानम् ॥ प्रत्तस्य विष्णो रूपं च सत्यर्तस्य च ब्रह्मणः । अमृतस्य च मृत्योश्च सूर्यम् आत्मानम् ईमहि ॥

लं पृथ्व्यात्मने गन्धं समर्पयामि ।
हम् आकाशात्मने पुष्पाणि समर्पयामि ।
यं वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि ।
रम् वह्न्यात्मने दीप दर्शयामि ।
वम् अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि ।
सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि ॥

ஸங்கல்பः । மம சிந்திதமனோரத2 - அவாப்த்யர்த2ம் ஆதி3த்யஹ்ருத3யஸ்தோத்ரமஹாமந்த்ரஜபம் கரிஷ்யே ॥

அஸ்ய ஶ்ரீஆதி3த்யஹ்ருத3யஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ரஸ்ய அக3ஸ்த்யோ ப4க3வாந்ருஷிः । அனுஷ்டுப் ச2ந்த3ः । ஆதி3த்யஹ்ருத3யபூ4தः ப4க3வான் ப்3ரஹ்மா தே3வதா । நிரஸ்த அஶேஷவிக்4னதயா ப்3ரஹ்மவித்3யா ஸித்3தௌ4 ஸர்வத்ர ஜயஸித்3தௌ4 ச விநியோக3ः ॥

ரஶ்மிமதே பீ3ஜம் । ஸூர்யாய ஶக்திः । நமः கீலகம் । ஸர்வத்ர ஜயஸித்3த4யர்தே2 ஜபே விநியோக3ः ॥

ரஶ்மிமதே அங்கு3ஷ்டா2ப்4யாம் நமः । ஸமுத்3யதே தர்ஜனீப்4யாம் நமः । தே3வாஸுரநமஸ்க்ருதார்ய மத்4யமாப்4யாம் நமः । விவஸ்வதே அநாமிகாப்4யாம் நமः । பா4ஸ்கராய கநிஷ்டி2காப்4யாம் நமः । பு4வனேஶ்வராய கரதலகரப்ருஷ்டா2ப்4யாம் நமः । ரஶ்மிமதே ஹ்ருத3யாய நமः । ஸமுத்3யதே ஶிரஸே ஸ்வாஹா । தே3வாஸுரநமஸ்க்ருதாய ஶிகா2யை வஷட் । விவஸ்வதே கவசாய ஹூம் । பா4ஸ்கராய நேத்ரத்ரயாய சௌஷட் | பு4வனேஶ்வராய அஸ்த்ராய ப2ட் ॥

பூ4ர்பு4வஸ்வரோம் இதி தி3க்3ப3ந்த4ः ॥ ஓம் த்4யானம் ॥ ப்ரத்தஸ்ய விஷ்ணோ ரூபம் ச ஸத்யர்தஸ்ய ச ப்3ரஹ்மணः । அம்ருதஸ்ய ச ம்ருத்யோஶ்ச ஸூர்யம் ஆத்மானம் ஈமஹி ॥

லம் ப்ருத்²வ்யாத்மனே க³ந்த⁴ம் ஸமர்பயாமி ।
ஹம் ஆகாஶாத்மனே புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி ।
யம் வாய்வாத்மனே தூ⁴பமாக்⁴ராபயாமி ।
ரம் வஹ்னயாத்மனே தீ³ப த³ர்ஶயாமி ।
வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநைவேத்³யம் நிவேத³யாமி ।
ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான் ஸமர்பயாமி ॥

आदित्यहृदयस्तोत्रमहामन्त्रारम्भः

ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ராரம்ப:

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् ।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ४ ॥

ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்³யந்தம் தே³வாஸுரநமஸ்க்ருதம் ।
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பா⁴ஸ்கரம் பு⁴வனேஶ்வரம் ॥ 6 ॥

ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற மஹா ஸ்தோத்திரத்தினுல் பிரதிபாதிக்கப் பெறுகிற தேவதையினுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லப்பெறுகிறது.

रश्मिमन्तं (ரஶ்மிமந்தம்)

1. காலையில் உதிக்கும் ஸூர்யன் தங்க வர்ணமுள்ளவனுதலால், மிகவும் அழகான கிரணங்களினுல் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனுகவும்,

2. **रश्मि रश्मीनां मध्ये तपन्तं**
(ரஶ்மி ரஶ்மீனும் மத்⁴யே தபந்தம்) என்று

सुवर्ण घर्म अनुवाकं
(ஸுவர்ண க⁴ர்ம அனுவாகம்)

என்ற வாக்கியத்தில் சொன்னபடி, **रश्मि** (**ரஶ்மி**) என்ற சப்தத்தினுல் பகவானுக்குப் பரம அந்தரங்க பக்தர்களையே அர்த்தமாகக் கருத வேண்டும். அதனுல் பகவத் தத்துவத்தை அறிந்த ஞானிகளாகிய பரம அந்தரங்க பக்தர்களுடைய மத்தி யில் பாஸிக்கிறவனுகவும்,

3. சக்ஷூரிந்த்ரியம் (கண்) முதலான ஐந்து ஞானேந்த்ரியங்கள் மூலமாக ஞானரச்மிகளோடு கூடினவனுகவும்,

समुद्यन्तं (ஸமுத்³யந்தம்)

1. பாதி உதயமில்லாமல் பர்பூர்ணமாக உதயமாகி விளங்குகிறவனுகவும்,

2. **यः पूर्व्याय वेधसे नवीयसे (யஃ பூர்வ்யாய வேத⁴ஸே நவீயஸே)** என்ற ச்ருதி ப்ரகாரம் புதிது புதிதாகப் பக்தர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசப் படுத்துகிற வனுகவும்,

3. பிராணிகளைக் கிரியைகளில் பிரவ்ருத்திக்கச் செய்கிறவனுகவும்,

देवासुरनमस्कृतम् (தே³வாஸுரநமஸ்க்ருதம்)

1. வேதத்தைப் பிரமாணமாக நம்பின வைதிகர்களாலும், வேதபாஹ்யர்களான அவைதிகர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றவனுகவும்,

2. **देवानां दानवानां च सामान्यम् अधिदैवतम्**
(தே³வானும் தா³னவானும் ச ஸாமான்யம் அதி⁴தை³வதம்)

என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து இந்த்ரன் முதலான தேவர்களுக்கும், விரோசனன் முதலான அஸுரர்களுக்கும், உபாஸிக்கத் தகுந்த தேவதையாகவும்,

3. ஸாத்த்விகமான இந்த்ரிய வ்ருத்திகளாகிய தேவர்களுக்கும், ராஜஸ தாம ஸமான இந்த்ரிய வ்ருத்திகளாகிய அஸுரர்களுக்கும் ஸாக்ஷி சைதன்யமாகப் பாஸிக்கிறதாகவும்,

विवस्वन्तं (விவஸ்வந்தம்)

1. **विवस्ते आच्छादयति तेजोन्तरम्**
(விவஸ்தே ஆச்சா²த³யதி தேஜோந்தரம்)

என்ற ஸமாஸத்தால் தன்னுடைய பிரகாசத்தால் சந்திரன், அக்கினி, நக்ஷத்திரங்கள் இவற்றின் பிரகாசத்தை மக்னப்படுத்துகிறதாகவும்,

2. **अथ यदतः परो दिवो ज्योतिर्दीप्यते विश्वतः**
पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेषु अनुत्तमेषु उत्तमेषु लोकेषु
(அத² யத³தஃ பரோ தி³வோ ஜ்யோதிர்தீ³ப்யதே விஶ்வதஃ ப்ருஷ்டே²ஷு ஸர்வதஃ ப்ருஷ்டே²ஷு அனுத்தமேஷு உத்தமேஷு லோகேஷு)

என்ற ச்ருதியால் ஸர்வ ஸம்ஸார தர்ம அதீதமாயும், நிரதிசயமாயும், அகண்டமாக பாஸித்து வருகிறதாயும்,

3. **विशेषेण वसुमान् विवस्वान्**
(விஶேஷேண வஸுமான் விவஸ்வான்)

என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்து ஸகல வ்யவஹாரத்துக்கும் அதிஷ்டானமாக விளங்குகிறதாகவும்,

भास्करं (பா⁴ஸ்கரம்)

1. எப்போதும் காந்தியை உண்டுபண்ணுகிறதாயும்,

2. **न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं**
(ந தத்ர ஸூர்யோ பா⁴தி ந சந்த்³ரதாரகம்)

என்ற ச்ருதியால் லோகத்தை பாஸிக்கச் செய்கிற சந்த்ர ஸூர்யாதிகளுக்கும் பிரபையைக் கொடுக்கிறதாயும்,

3. **ज्ञानं, ज्ञेयं, ज्ञाता**
(ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞாதா)

என்ற த்ரிபுடிகளுக்கு ஸாக்ஷியாயும்,

भुवनेश्वरं (பு⁴வனேஶ்வரம்)

1. மழையினாலும் வெயிலினாலும் ஜகத்துக்கு நியந்தாவாகவும்,

2. ஸகல அண்டபிண்டங்களுக்கு அந்தர்யாமி யாகவும்,

3. மூலாதாரம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிஷ்டாநம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞை, ப்ரஹ்மரந்த்ரம் என்ற யோக ஆதார பூமிகளுக்கு அதிஷ்டான தேவதை யாயும் உள்ள

(1) ஸூர்யனை,
(2) ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷனை,
(3) ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மத்தை,

पूजयस्व (பூஜயஸ்வ)

ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற மஹாமந்த்ரத்தால் ஸந்தோஷிக்கச் செய்.

தாத்பர்யம்: - ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரம் என்ற மஹாமந்த்ரத்தில் மேற்கண்ட ச்லோகம் முதலாவதாகும். இதில் ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற மூன்று விதமான உபாஸனங்கள் சொல்லப்பெறுகின்றன. 1. ஸூர்யபரமாக அர்த்தத்தைக் கவனிக்கும்போது ஸ்தூலமான உபாஸனமாகும். 2. ஸூர்யமண்டல மத்தியில் அந்தர் வர்த்தியான பரமபுருஷபரமாகக் கவனிக்கும்போது ஸூக்ஷ்மமான உபாஸனமாகும். 3. ஹ்ருதய குஹையில் விளங்கி வரும் நிர்குண ப்ரஹ்மபரமாக விளங்கி வரும் போது காரண உபாஸனமாகும்.

ஸ்தூல உபாஸனத்தினுல் மாநுஷானந்தமும், ஸூக்ஷ்ம உபாஸனத்தினுல் தேவானந்தமும், காரண உபாஸனத்தினுல் ப்ரஹ்மானந்தமும் கிரமமாக ஏற்படுகிற படியால், ஸுகத்தை விரும்புகிற குடும்பிகளுக்கு இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்தி ரம் மிகவும் முக்கியமானது. இதில் ஒவ்வொரு பதத்தையும் நான்காம் வேற்றுமை யாகச் சொல்லி நமஸ்காரம் செய்தாலும் சரி, அல்லது பிரதிமையில் அர்ச்சனை செய்தாலும் சரி, அவ்விதம் செய்கிற ஸாதகனுக்கு ஸகல விதமான ஸௌபாக்ய ங்களும் உண்டாகும். இந்த சலோகத்தில் ஆறு விதமான நாமாக்கள் அடங்கியிருக் கின்றன. அவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் நான்காம் வேற்றுமையின் உருவமாக அடியிற் கண்டபடி அறிக.

1. **रश्मिमते नमः (ரஶ்மிமதே நம:)**
2. **समुद्यते नमः (ஸமுத்³யதே நம:)**
3. **देवासुरनमस्कृताय नमः (தே³வாஸுரநமஸ்க்ருதாய நம:)**
4. **विवस्वते नमः (விவஸ்வதே நம:)**
5. **भास्कराय नमः (பா⁴ஸ்கராய நம:)**
6. **भुवनेश्वराय नमः (பு⁴வனேஶ்வராய நம:)**

सर्वदेवात्मको ह्येषः, तेजस्वी रश्मिभावनः ।
एप देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥

ஸர்வதே³வாத்மகோ ஹ்யேஷ:, தேஜஸ்வீ ரஶ்மிபா⁴வன: ।
ஏப தே³வாஸுரக³ணுன் லோகான் பாதி க³ப⁴ஸ்திபி⁴: ॥ 7 ॥

एषः (ஏஷ:) இந்த (இந்த பதம் பிரத்யக்ஷ நிர்த்தேசத்தைக் காண்பிக்கிறது.)

1. ஸூர்யபரமாக அர்த்தம் சொல்லும்போது எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரத்யக்ஷமாகும்.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான புருஷ பரமாக அர்த்தம் சொல்லும் பொழுது ஜிதேந்தரியர்களான மஹர்ஷிகளைக் குறித்துப் பிரத்யக்ஷமாகும்.

3. நிர்குண ப்ரஹ்மமாக அர்த்தம் சொல்லும் போது ஞான நிஷ்டர்களான முக்த புருஷர்களுக்குப் பிரத்யக்ஷமாகும்.

सर्वदेवात्मकः (ஸர்வதே³வாத்மகः)

1. **सूर्य आत्मा जगतः तस्थुषश्च**
(ஸூர்ய ஆத்மா ஜக³தः தஸ்து²ஷஶ்ச)

என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து ஸூர்யன் ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமான ஸகலமான ஜகத்துக்கும் ஜீவதாதுவாகிறுன் என்ற அர்த்தம் வெளியாகிறது.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரம புருஷன் ஸகல தேவதைகளையும் சரீரமாக உடையவன்.

3. ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம் ஸமஸ்தமான தேவர்களோ அல்லது அஸுரர்களோ எல்லா ஜகத்துக்கும் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாக ஆகிறது.

तेजस्वी (தேஜஸ்வீ)

1. ஸூர்யன் ராத்திரியிலுள்ள இருட்டுக்களை நீக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவன்.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரம புருஷன் ஸமஸ்த பக்தர்களுடைய எல்லா விதமான சத்ருக்களையும் நாசம் செய்வதில் ஸாமர்த்யமுள்ளவன்.

3. ஜடமான ஸங்காதங்களைக்கூடச் சேதனம் போல் சேஷ்டிக்கச் செய்யும் சக்தியுள்ளவன்.

रश्मिभावनः (ரஶ்மிபா⁴வனः)

1. ஸூர்யன் தன் கிரணங்களினுல் ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கிறவன்.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரம புருஷன் தன் பக்தகோடிகளுடைய யோகக்ஷேமத்தை நிர்வஹிக்கிறவன்.

3. ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான பரமாத்மா ஞானரச்மிகளால் எல்லா வஸ்துக்களையும், ஸத்துப் போலும், சித்துப்போலும், ப்ரியம் போலும் செய்கிறது.

एषः (**ஏஷ**:) = 1. இந்த ஸூர்யன், 2. இந்த ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான உத்தம புருஷன். 3. இந்த ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான பரமாத்மா.

देवासुरगणान् लोकान् (தே³வாஸூரக³ணான் லோகான்) =
1. ஆஸ்திக நாஸ்திக ஜனங்களை, **2.** தேவாஸூரக் கூட்டங்களாகிய ஜனங்களை, **3.** ஸத்வ்ருத்தி, அஸத்வ்ருத்தி ரூபமான இந்த்ரிய வ்ருத்திகளாகிற தத்துவங்களை,

गभस्तिभिः (க³ப⁴ஸ்திபி⁴:) = **1.** கிரணங்களால், **2.** அந்தரங்க பக்தகோடிகளால், **3.** ஞானரச்மிகளால், पाति (பாதி) = ரக்ஷிக்கிறன்.

மேற்கண்ட சலோகத்தில் நான்கு நாமாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு நான்காம் வேற்றுமையுடன் கூடிய உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக.

1. **सर्वदेवात्मकाय नमः**	**ஸர்வதே³வாத்மகாய நம:**
2. **तेजस्विने नमः**	**தேஜஸ்வினே நம:**
3. **रश्मिभावनाय नमः**	**ரஶ்மிபா⁴வனாய நம:**
4. **देवासुरगणलोकपालाय नमः**	**தே³வாஸூரக³ணலோகபாலாய நம:**

एष ब्रह्मा च विष्णुच शिवः स्कन्दः प्रजापतिः ।
महेन्द्रो धनदः कालो यमस्सोमो ह्यपां पतिः ॥

ஏஷ ப்³ரஹ்மா ச விஷ்ணுச ஶிவ: ஸ்கந்த³: ப்ரஜாபதி: ।
மஹேந்த்³ரோ த⁴னத³: காலோ யமஸ்ஸோமோ ஹ்யபாம் பதி: ॥ 8 ॥

एषः (**ஏஷ**:) = **1.** இந்த ஸூர்யன், **2.** இந்த ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரன், **3.** ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம்.

ब्रह्मा (ப்³ரஹ்மா) = **1.** உதயகாலத்திலும், அஸ்தமன காலத்திலும் நித்திரையில்லாமல் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு ஐச்வர்யத்தையும் கல்வியையும் ஸ்ருஷ்டித்துக் கொடுக்கிற விஷயத்தில் ஸூர்யனே ப்ரஹ்மாவாக ஆகிறன்.

2. இந்த ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரன் ப்ரஹ்மாவினுடைய தகப்பனுரான படியால்,

आत्मा वै पुत्रनामासि

(ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி)

என்ற ச்ருதியினுல் ப்ரஹ்மா என்ற பதத்துக்கும் பொருளாக ஆகும்.

3. **ब्रह्मयति इति ब्रह्म**
(ப்³ரஹ்மயதி இதி ப்³ரஹ்ம)

என்ற ஸமாஸத்தினுல் ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம் தன்ஊ ஸ்மரித்த வனுக்கு பரிச்சின்ன பாவத்தைப் போக்கடித்து, அபரிச்சின்னமான ஆத்ம பாவத்தைக் கொடுக் கிறபடியால் **ப்ரஹ்மா** என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

विष्णुः (விஷ்ணு:) = 1. **विषु व्याप्तौ (விஷு வ்யாப்தௌ)** என்ற தாதுவினுல் இந்த ஸூர்யன் ஸகல ஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறவன். 2. இந்த ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷன் தான் உபேந்த்ரன் என்று சொல்லப்பெறும் வாமன மூர்த்தியாக அவதாரம் செய்தவர். 3. ஹ்ருதய குஹாவாஸியான சராசரமாயுள்ள ஸகலமான ஜகத்துக்கும் உபாதான காரணமாக ஆவதனுல், ஸகல பதார்த்தங்கஊயும் அனுவர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற அதிஷ்டான வஸ்துவாகும்.

शिवः (ஶிவ:) = 1. இந்த ஸூர்யன் ஸகல ஜகத்துக்கும் மங்களத்தை உண்டு பண்ணுகிறவன். 2. ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷனே மஹா கைலாஸத்தில் ஸகல தேவகோடிகளாலும் பூஜிக்கப் பெற்ற பரமசிவனுகிருர். 3. **मंगलानां च मंगलं (மங்க³லானும் ச மங்க³லம்)** என்ற சாஸ்த்ரப்ரகாரம் **ब्रह्मैवाहं (ப்³ரஹ்மைவாஹம்)** என்று அநுஸந்தானம் செய்வதனுல், ஸ்மரணம் என்ற பக்தி செய்து கொண்டு வரும் பக்தசிகாமணிகளுக்கு மோக்ஷம் என்ற பரம புருஷார்த்தத் தைக் கொடுக்கிறவர்.

स्कन्दः (ஸ்கந்த³:) = 1. **स्कन्दिर्गति शोषणयोः (ஸ்கந்தி³ர்க³தி ஶோஷணயோ:)** என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, சத்ருக்கஊச் சோஷிக்கச் செய்கிறவன். 2. ஸூர்ய மண்டல மத்தியிலிருக்கும் பரமபுருஷன் ஷண்முகனே. 3. முன் சொன்ன தாதுவை யே அநுஸரித்து அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தை (இருட்டை)ச் சோஷிக்கச் செய்கிற பரப்ரஹ்மம்.

प्रजापतिः (ப்ரஜாபதி:) = 1. ஸகல பிரஜைகளுக்கும் மழையைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறவன், 2. ஸூர்ய மண்டலத்திலுள்ள பரமபுருஷன் பிரஜைகஊ எல்லாம் ஸர்வசக்தியான மாயைமூலமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவன். 3. ஹ்ருதய நிவாஸியான ப்ரஹ்மம் இந்த்ரியங்களுக்கெல்லாம் அதிஷ்டான தேவதைகளாகிற ஸூர்யன் முதலான தேவதைகளுக்குங்கூட யஜமானனுகக்கூடிய பெருமையோடு கூடினவர்.

महेन्द्रः (மஹேந்த்³ர:) = 1. இந்த்ரனுக்கு மேலானவன் இந்த ஸூர்யன். 2. ஸூர்யனுடைய மத்தியிலுள்ள பரமபுருஷன் நிரவதிகமான ஐச்வர்ய ஸம்பன்னன். **इदि परमैश्वर्ये (இதி³ பரமைஸ்வர்யே)** என்ற தாதுவே அதில் பிரமாணமாக ஆகும். 3.

इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते (இந்த்³ரோ மாயாபி⁴: புருரூப ஈயதே) என்ற ச்ருதியால் பரமார்த்தத்தில் ஒன்றுனாலும் மாயா ஸம்பந்தத்தினால் அநேக உருவங்களாகத் தோன்றுகிறவன்.

धनदः (த⁴னத³:) = 1. **अन्नादः वसुदानः (அந்நாத³: வஸுதா³ன:)** என்ற ச்ருதியினுல், வர்ஷம் (மழை) மூலமாக ஜனங்களுக்கு அன்னம், தனம் இவற்றைக் கொடுக்கிறவன். 2. ஸூர்ய மண்டலத்திலுள்ள பரமேச்வரன் செய்யக்கூடிய தனத்தினுல் ஸகல விதமான கர்மாக்களுக்கும் பலனைக் கொடுக்கிறவன். 3. ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான ப்ரஹ்மம் ஸகல பிராணிகளேயும் அநுக்ரஹம் செய்வதன்பொருட்டு **धनं (த⁴னம்)** என்ற சைதன்யத்தை எல்லாப் பிராணிகளுடைய **அந்த**: (உள்) ப்ரதேசத்தில் ஸ்தாபனம் செய்கிறவன். அதாவது ஞானதாதா என்று அர்த்தம்.

कालः (கால:) = 1. காலத்தைக் காட்டுகிறதனுல் கால சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுன். 2. ஸர்வ ஜகத்தையும் ஸம்ஹாரம் செய்கிற காலாக்கினி ருத்ரன் இவரே. 3. **कालयति इति कालः (காலயதி இதி கால:)** என்ற ஸமாஸத்தினுல் ஸகல பிராணிகளுடைய மனத்திலுள்ளதைப் பிரத்யக்ஷமாக அறிகிறவன்.

यमः (யம:) = 1. ஸகல பிராணிகளுடைய பிராணனை அபஹரிக்கிற ம்ருத்யுவுக்குத் தகப்பனுர் இந்த ஸூர்யனுகிறபடியால் **யம** சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுன். 2. அந்தர்யாமியாக இருந்து கொண்டு எல்லாப் பிராணிகளேயும் சிக்ஷிக்கிறவன். 3. பேததர்சிகளே (ஜீவன் வேறு, ஈச்வரன் வேறு என்று சொல்லுகிறவர்களே) ஸம்ஹாரம் செய்கிறவன்.

सोमः (ஸோம:) = 1. **षु प्रसव-ऐश्वर्ययोः (ஷு ப்ரஸவ-ஐஶ்வர்யயோ:)** என்ற தாதுவை அநுஸரித்து ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணன். 2. பார்வதீ காந்தன். 3. ப்ரஹ்ம வித்யா அதிதேவதை.

अपां पतिः (அபாம் பதி:) = 1. ஜலத்துக்கு நாதன், 2. ஜலசாயியான (கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கும்) நாராயணன், 3. **अप् (அப்)** என்றுல் **சித்தம்** என்ற தத்துவம். அதற்கு ஸாக்ஷி, புத்திஸாக்ஷி என்று அர்த்தம்.

இந்த சலோகத்தில் அடங்கிய நாமாக்கள் பதினுென்று. அவற்றுக்கு நான்காம் வேற்றுமையுடன் கூடிய உருவங்களே அடியிற்கண்டபடி அறிக -

1. **ब्रह्मणे नमः**	**ப்³ரஹ்மணே நம:**
2. **विष्णवे नमः**	**விஷ்ணவே நம:**
3. **शिवाय नमः**	**ஶிவாய நம:**

4. स्कन्दाय नमः ஸ்கந்தா³ய நமः
5. प्रजापतये नमः ப்ரஜாபதயே நமः
6. महेन्द्राय नमः மஹேந்த்³ராய நமः
7. धनदाय नमः த⁴னதா³ய நமः
8. कालाय नमः காலாய நமः
9. यमाय नमः யமாய நமः
10. सोमाय नमः ஸோமாய நமः
11. अपांपतये नमः அபாம்பதயே நமः

पितरो वसवस्साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः ।
वायुर्वह्निः प्रजाः प्राणः ऋतुः कर्ता प्रभाकरः ।।

பிதரோ வஸவஸ்ஸாத்⁴யா த்³யஶ்விநௌ மருதோ மனுः ।
வாயுர்வஹ்னிः ப்ரஜாः ப்ராணः ருதுः கர்தா ப்ரபா⁴கரः ॥ 9 ॥

पितरः (பிதரः) =

1. **अग्निष्वात्ताः** (**அக்³நிஷ்வாத்தாः**) என்ற பித்ரு தேவதைகளுக் குத் திருப்தியைக் கொடுக்கும் ஸத்கர்மாக்களுக்கு முக்கியமான காலத்தைக் காண்பிப்பதனுல் ஸூர்யன் பித்ரு தேவதைகளுடைய ப்ரஸாதத்தைப் பிராணிகளு க்கு ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் காரணபூதனுக ஆகிறன் என்றதனுல் பித்ருதேவதைகளாகவே ஸூர்ய பகவான் ஸ்துதிக்கப்பெறுகிறார்.

2. **तासां ब्रह्म महद्योनिः अहं बीजप्रदः पिता**

(தாஸாம் ப்³ரஹ்ம மஹத்⁴யோனிः அஹம் பீ³ஜப்ரத³ः பிதா)
என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து, ஜீவகோடிகளாகிய ஸந்ததிகளை உண்டுபண்ணுவ தில் மாயையுடன் ஸம்பந்தப்பட்டு மாயையில் ஈச்வரனே பீஜப்ரதனுகிறபடியால் **பித்ரு** சப்தத்தினுல் பரமேச்வரன் சொல்லப் பெறுகிறுர். அதனுல் ஸூர்ய மண்டல மத்தியிலுள்ள பரமேச்வரனையும் இந்த இடத்தில் **பிதர**ः என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லி யிருக்கிறது.

3. **पितेत्येव च मन्त्रदं**

(பிதேத்யேவ ச மந்த்ரத³ம்)
என்றதை அநுஸரித்தும், **वेदान्तकृत्** (**வேதா³ந்தக்ருத்**) என்ற ஸ்ம்ருதியை அநுஸரித் தும், ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம் ஞானதாதாவானதனுல் **பித்ரு** சப்த வாச்ய மாகவும் ஆகிறது.

वसवः (வஸவः)

1. **सदा वसन्तीति वसवः (ஸதா³ வஸந்தீதி வஸவ:)** என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்து, எப்போதும் ஸ்திரமாக உள்ள ஸூர்யனை **வஸூ** என்ற சப்தத்தால் பெரியோர்கள் சொல்கிறுர்கள்.

2. **वासयतीति वसुः (வாஸயதீதி வஸு:)** என்ற வ்யுத்பத்தியினுல் ஜீவனைச் சரீரத்தில் வஸிக்கும்படி செய்கிற அந்தர்யாமியானதனுல் ஸூர்யமண்டல அந்தர்யா மியான பரமபுருஷனும் அந்த **வஸு** என்ற பதத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுன்.

3. **वसु अहमर्थः (வஸு அஹமர்த²:)** என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து, **நான்** என்ற பதத்துக்குப் பொருளாகும் அந்தராத்மாவும் வஸுசப்தார்த்தமாக ஆகிறது.

साध्याः (ஸாத்⁴யா:)

1. உபாஸன மார்க்கத்தினுல் அபர ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகிற உபாஸ கர்களுக்கு ஸூர்யபகவான் த்வாரமாகிறபடியால் உபாஸகர்களின் விஷயத்தில் **ஸாத்யா**: என்ற பதத்தினுல் ஸூர்யனைச் சொல்லுகிறுர்கள்.

2. **साधयतीति साध्यः (ஸாத⁴யதீதி ஸாத்⁴ய:)** என்ற ஸமாஸத்தினுல், ஸகல பக்தகோடிகளுக்கும் ஸமஸ்த விதமான புருஷார்த்தங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுப்பதனுல் அந்த ஸூர்ய மண்டல மத்தியிலுள்ள பரமேச்வரனை **ஸாத்ய** சப்தத் தினுல் சொல்லுகிறுர்கள்.

3. வேத ப்ரமாணத்தினுல் ஸாதிக்கத் தகுந்த பரப்ரஹ்மம் **शास्त्रयोनित्व (ஶாஸ்த்ரயோனித்வ)** அதிகரணத்தை அநுஸரித்து ஸாத்யமாகிறது. ஆகையால் **ஸாத்ய** சப்தம் நிர்குண ப்ரஹ்மத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.

अश्विनौ (அஶ்வினௌ) =

1. பெண்குதிரை ரூபமாயுள்ள **ஸம்ஜ்ஞா** தேவியினிடத்தில் ஆண்குதிரை ரூபமான ஸூர்ய பகவானுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் இருவரையும் அச்விநீ தேவதை கள் என்று சொல்லுகிறபடியாலும், தேவ வைத்தியர்களான இந்த இருவர் மூலமே ஸகல தேவர்களையும் ரக்ஷித்து வந்ததனுலும், ஸூர்யபகவான் **அஶ்வினௌ** என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறுர்.

2. **अश्नुते: वन्प्रत्ययान्त: अश्वशब्द:**

(அஶ்னுதே: வன்ப்ரத்யயாந்த: அஶ்வஶப்³த³:)

என்ற ப்ரக்ரியையை அநுஸரித்து, ஸர்வவ்யாபகன் என்று ஸூர்யமண்டல மத்தியி லுள்ள பரமபுருஷன் ஸ்துதிக்கப்பெறுகிறுன்.

3. அதே ப்ரக்ரியையை அநுஸரித்து, **வந்** ப்ரத்யயம் அம்ருதம் என்ற அர்த்தத்தைக் கூறுமாகையால், அகண்டமான அம்ருதக்கடல் நிர்குண ப்ரஹ்மமே என்பதும் வெளியாகிறது.

मरुत: (மருத:) =

1. **म्रु प्राणत्यागे (ம்ரு ப்ராணத்யாகே³)** என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, உபாஸகர்களுடைய அனர்த்தங்களுக்கு நாசகன் என்று ஸூர்ய பரமாக அர்த்தமாகிறது.

2. **न म्रियन्ते मरुतः येन सः मरुत् (ந ம்ரியந்தே மருதஃ யேன ஸஃ மருத்)** என்பதனுல் தேவர்களுக்கு மரண மில்லாமலிருக்கும் வரத்தைக் கொடுத்த பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் என்று ஸூர்யமண்டல மத்யாந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷ பரமாக அர்த்தத்தை அறிக.

3. முன் சொன்ன தாதுவை அநுஸரித்து, எந்த ப்ரஹ்மத்தைத் தெரிந்து கொள்வதிலோ, உபதேசிப்பதிலோ பிராணனைக் கூடப் பெரிதாக நினைக்காமல் தியாகம் செய்திருக்கிறுர்களோ, அந்த ப்ரஹ்மமே மருத் என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறும். **ததீசி** மஹர்ஷியினுடைய சிரஸ்ஸை (தலையை)த் தேவேந்த்ரன் அபஹரித்த கதையே இதற்கு உதாஹரணமாகும். இந்த ரீதியினுல் **மருத்** என்ற சப்தமே ஹ்ருதயவாஸியான நிர்குண பரப்ரஹ்மமாகும்.

मनुः (மனுஃ) =

1. **मनुत इति मनुः (மனுத இதி மனுஃ)** என்பதனுல், ஸர்வஸாக்ஷி ஸூர்யனே.

2. **मननात् मनुः (மனனாத் மனுஃ)** என்றதனுல், எப்போதும் ஸர்வ ஜகத்திலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஸம்ரக்ஷணையை உத்தேசித்து ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கும் நாராயணனே ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷன்.

3. **मन आलोचने (மன ஆலோசனே)** என்ற தாதுவினுல், சித்ரூபனுன பரமாத்மா என்று வெளியாகிறது. அதாவது ஹ்ருதயவாஸியான நிர்குண ப்ரஹ்மம்.

वायुः (வாயுஃ) =

1. **वा गतिगन्धनयोः (வா க³திக³ந்த⁴னயோஃ)** என்ற தாதுவினுல், வெகு வேகமாகப் போகும் ஸ்வபாவமுள்ளவன் இந்த ஸூர்ய பகவான்.
2. ஸத்வாஸனையை உண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ளவன்.
3. மோக்ஷ ஸாதனமான ஞானத்தைக் கொடுக்கும் சீலமுள்ளவன்.

वह्निः (வஹ்னிஃ) =

1. **वहति हव्यं इति वह्निः (வஹதி ஹவ்யம் இதி வஹ்னிஃ)** என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்தும், **अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यक् आदित्यमुपतिष्ठते (அக்³னௌ ப்ராஸ்தாஹுதிஃ ஸம்யக் ஆதி³த்யமுபதிஷ்ட²தே)** என்ற சாஸ்த்ரத்தினுலும், அக்கினியில் ஹோமம் செய்யப்பெறுகிற ஹவிஸ்ஸை ஸூர்யன் க்ரஹித்துக் கொண்டு போகிறபடியால், ஸூர்யனுக்கு வஹ்நி : என்ற பெயர் உண்டு.

2. **वह प्रापणे** (**வஹ ப்ராபணே**) என்ற தாதுவினுல், ஸகல பக்தகோடி களையும் தன்னுடைய லோகத்துக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிப்பதனுல் ஸாக்ஷாத் மஹாவிஷ்ணுவுக்கும் **வஹ்நி**: என்ற பெயர் உண்டு.

3. **वहेः निः वह्निः** (**வஹேः நிः வஹ்னிः**) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலேயே தான் ப்ரதிஷ்டிதனுக இருந்துகொண்டு, தன்னிடத்தி லேயே ஸர்வ பதார்த்தங்களையும் வஹித்து வருவதனுல், நிர்குண ப்ரஹ்மத்துக்கும் **வஹ்நி**: என்ற பெயர் உண்டு.

प्रजाः (**ப்ரஜாः**) =

1. எல்லா விதத்திலும் மேன்மையாகப் பிறந்தவர்கள்; அதாவது தெய்வ ஸம்பத்தோடு கூடியவர்கள். அதில் ஸூர்யன் முதன்மையான வரானதனுல் **ப்ரஜா**: என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுர்.

2. **प्रकृष्टात् जायन्ते सर्वे पुरुषाः** (**ப்ரக்ருஷ்டாத் ஜாயந்தே ஸர்வே புருஷாः**) என்ற ஸமாஸத்தினுல், விராட்புருஷனும் **ப்ரஜா**: என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுன்.

3. **प्रकृष्टं जन्म पुरुषाणां यद्धिगमे**

(ப்ரக்ருஷ்டம் ஜன்ம புருஷாணும் யத்³தி⁴க³மே)

என்ற ஸமாஸத்தினுல், எந்த ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தால் மானிடப் பிறப்பு மேலான தாக ஆகுமோ என்ற காரணத்தைக் கொண்டு, **ப்ரஜா**: என்ற சப்தத்தினுல் நிர்குண ப்ரஹ்மம் சொல்லப்பெறுகிறது.

प्राणः (**ப்ராணः**) =

1. **प्राणयति इति प्राणः** (**ப்ராணயதி இதி ப்ராணः**) என்பதனுல், ஸூர்யன் தன் கிரணங்களினுல் ஸுஷும்ஞ நாடியில் ஸம்பந்தப்பட்டு ஸகல ப்ராணிகளுக் கும் உயிரைக் கொடுக்கிறவனுகிறபடியால் ஸூர்யனே **ப்ராண** சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுன்.

2. **न प्राणेन नापानेन मों जीवति कश्चन ।**

इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ॥

ந ப்ராணேன நாபானேன மோம் ஜீவதி கஶ்சன ।

இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மின்னேதாவுபாஶ்ரிதௌ ॥

என்ற ச்ருதியினுல், ப்ராணயாத்ரையை நடத்தி வைப்பதனுல் மஹா விஷ்ணுவுக்கே **ப்ராணன்** என்ற பெயரும் உண்டு.

3. **प्राणस्य प्राणम्** (**ப்ராணஸ்ய ப்ராணம்**) என்ற ச்ருதியால், ப்ராணனுக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யமான பரப்ரஹ்மம் **ப்ராண** சப்தத்தால் சொல்லப் பெறுகிறது.

ऋतुः (**ருதுः**) =

1. **इयर्ति इति ऋतुः** (**இயர்தி இதி ருதுः**)

என்ற ஸமாஸத்தால், கர்மாவில் எல்லா ஜனங்கஜளயும் ப்ரேரஜண செய்கிறவன் இந்த ஸூர்யன்.

2. **ऋ गतौ (ரு க³தௌ)** என்ற தாதுவினுல், அபர வித்யாப்ராப்யன்; அதாவது உபாஸனா மார்க்கத்தினால் அடையக்கூடிய ஸகுணப்ரஹ்மம்.

3. அதே தாதுவினுல், ஞானமார்க்கத்தினுல் அடையக்கூடிய நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தமாகிறது.

कर्ता (கர்த்தா) =

1. கர்ம ஸாக்ஷியான ஸூர்யன் என்று அர்த்தம்.

2. **तेन विना तृणाग्रमपि न चलति (தேன விஞ த்ருணக்³ரமபி ந சலதி)** என்ற ச்ருதியினுல், ஸர்வ பூதங்களுடைய அந்தராசயத்தில் தான் வஸித்துக் கொண்டு ஸகல கர்மாக்களுக்கும் கர்த்தாவாக இருக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மம் என்று அதன் பொருளை அறிக.

3. ஸகல ஜகத்துக்கும் அபிந்ந நிமித்தோபாதான காரணமான பரப்ரஹ்மம் என்று அறிய வேண்டும்.

प्रभाकरः (ப்ரபா⁴கர:) =

1. பிரகாசத்தைச் செய்கிற ஸூர்யன்.

2. மோக்ஷ ஸாதனமாகிற ஞானத்தை பக்தகோடிகளுக்கு உண்டு பண்ணு கிறவன்.

तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ।
ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते ॥

தேஷாம் ஸததயுக்தானாம் ப⁴ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ।
த³தா³மி பு³த்³தி⁴யோக³ம் தம் யேன மாமுபயாந்தி தே ॥

என்ற பகவத் கீதா வாக்யமே இந்த அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமாகும்.

3. **ப்ரபை** என்றுல் முக்திஸ்ரீ. அதை ஞானிகளுக்கு அளிக்கிறவன்; அதாவது நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்று தெரிந்துகொள்க.

இந்த சலோகத்தில் அடங்கியிருக்கிற நாமாக்கள் பதின்மூன்று. அவற்றை நான்காம் வேற்றுமையுடன் அடியிற் கண்டபடி தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

1. **पितृमूर्तये नमः** — **பித்ருமூர்தயே நம:**
2. **वसुमूर्तये नमः** — **வஸுமூர்தயே நம:**
3. **साध्यमूर्तये नमः** — **ஸாத்⁴யமூர்தயே நம:**
4. **अश्विमूर्तये नमः** — **அஶ்விமூர்தயே நம:**
5. **मरुन्मूर्तये नमः** — **மருன்மூர்தயே நம:**

6. मनवे नमः — மனவே நம꞉
7. वायवे नमः — வாயவே நம꞉
8. वह्नये नमः — வஹ்வயே நம꞉
9. प्रजामूर्तये नमः — ப்ரஜாமூர்தயே நம꞉
10. प्राणाय नमः — ப்ராணய நம꞉
11. ऋतवे नमः — ருதவே நம꞉
12. कर्त्रे नमः — கர்த்ரே நம꞉
13. प्रभाकराय नमः — ப்ரபா⁴கராய நம꞉

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् ।
सुवर्णसदृशो भानुः हिरण्यरेता दिवाकरः ॥

ஆதி³த்ய꞉ ஸவிதா ஸூர்ய꞉ க²க³꞉ பூஷா க³ப⁴ஸ்திமான் ।
ஸுவர்ணஸத்³ருஶோ பா⁴னு꞉ ஹிரண்யரேதா தி³வாகர꞉ ॥ 10 ॥

आदित्यः (**ஆதி³த்ய꞉**) =

1. காச்யப ப்ரஜாபதியினுடைய தர்மபத்தினியான அதிதி தேவிக்குப் புத்திரனாக அவதரித்து லோகத்தைப் பிரகாசிக் ஸூர்ய பகவான்.

2. திதி என்றால் பரிச்சின்னம் என்று பொருளாகும். அதிதி என்றால் அபரிச் சின்னம் என்று அறிக. அதனால் அதிதிக்கு - அகண்டிதமான பூமிக்குப் பதி (நாதனாக) ஆகிறான் என்ற தாத்பர்யத்தைக் கொண்டு, பூமாதேவிக்கு அதிபதியான மஹா விஷ்ணு என்று அர்த்தம்.

अदितेः अखण्डितायाः भूमेः अयं पतिः इत्यादित्यः

அதி³தே꞉ அக²ண்டி³தாயா꞉ பூ⁴மே꞉ அயம் பதி꞉ இத்யாதி³த்ய꞉

என்ற ஸமாஸத்தைக்கொண்டு, மேற்சொன்ன அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள வேண் டும்.

3. **यस्मात् सर्वं आदत्ते तस्मात् आदित्यः**

யஸ்மாத் ஸர்வம் ஆத³த்தே தஸ்மாத் ஆதி³த்ய꞉

என்ற உபநிஷத்தாலும், அதே ரூபமான ஸமாஸத்தாலும் ஸமஸ்தமான விசேஷங் களிலிருந்தும் ஜீவனை விமுக்தனாகச் செய்யும் பரப்ரஹ்மமே பிரக்ருதத்தில் ஆதித்தியன் என்ற சப்தத்தின் அர்த்தமாகிறது.

सविता (**ஸவிதா**) =

1. **सुते जगत् इति सविता**

(**ஸுதே ஜக³த் இதி ஸவிதா**)

என்ற ஸமாஸத்தால் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிற விஷயத்தில் முக்கியமான ஸாமக்ரியான ஸூர்ய பகவான்.

2. **सुवति प्रेरयति जनान् कर्मणि (ஸுவதி ப்ரேரயதி ஜனான் கர்மணி)** என்ற ஸமாஸத்தாலும், **षु प्रेरणे (ஷு ப்ரேரணே)** என்ற தாதுவினாலும், ஸர்வலோக நியந்தாவான லக்ஷ்மீபதி என்பதை அறிக.

3. **सुवति ज्ञानं जनानाम् (ஸுவதி ஜ்ஞானம் ஜனானாம்)** என்ற ஸமாஸத்தால் ஞானதாதாவான பரமாத்மா என்று அறிய வேண்டும்.

सूर्यः (ஸூர்ய:) =

1. ஜகத்தை பாஸிக்கச் செய்கிற ஸூர்ய பகவான்.
2. அந்தர்யாமியாக இருந்து கொண்டு நியமனம் செய்கிறவன்.
3. **सुष्टु प्रेरयति** (ஸுஷ்டு ப்ரேரயதி) என்ற ஸமாஸத்தால் ஸுஷ்டுவாக ஏவுகிறவன். அதாவது தான் நிருபாதிகனாகவே இருந்துகொண்டு ஏவுகிறதனால், வைஷம்ய, நைர்க்ருண்யம் (விரோதம், இரக்கமின்மை) தன்னிடத்தில் வராமல் செய்துகொண்டும், ஸந்நிதி மாத்திரத்தினாலேயே பிரேரகனைப் போல் பாஸிக்கிற நிர்விசேஷமான பரமாத்மா.

खगः (க²க³:) =

1. லோகத்துக்கு உபகாரம் செய்வதற்காக ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற ஆதித்திய பகவான்.
2. **खे (கே²)** ஹ்ருதயாகாசத்தில் பாஸித்துவருகிற பரமாத்மா.
3. **खे (கே²)** பரமாகாசத்தில் பாஸித்து வருகிற நிர்குண ப்ரஹ்மம்.

पूषा (பூஷா) =

1. **वर्षेण पुष्णाति जगत् (வர்ஷேண புஷ்ணாதி ஜக³த்)** என்ற ஸமாஸத்தால் மழைமூலமாக ஜகத்தை ரக்ஷிக்கிறவன்.
2. **पुष पुष्टौ (புஷ புஷ்டௌ)** என்ற தாதுவினால், உபாஸிக்கிறவர்களுக்கு ஸர்வ விதத்திலும் புஷ்டியைக் கொடுக்கிறவன்.
3. **पुष्णाति इति पूषा (புஷ்ணாதி இதி பூஷா)** என்ற ஸமாஸத்தால், ஜீவனை ப்ரஹ்மமாக பாஸிக்கச் செய்கிறவன்.

गभस्तिमान् (க³ப⁴ஸ்திமான்) =

1. கிரணங்களோடு கூடிய ஸூர்ய பகவான்.
2. **गां दिशं व्याप्य आभास्ति प्रकाशयति इति गभस्ति**

(காம்³ தி³ஶம் வ்யாப்ய ஆபா⁴ஸ்தி ப்ரகாஶயதி இதி க³ப⁴ஸ்தி) என்ற ஸமாஸத்தால் **गभस्ति (க³ப⁴ஸ்தி)** என்ற பதத்தால் ஸர்வலோக வ்யாபி நீயான மஹாலக்ஷ்மீ என்று அறிக. **नित्ययोगे मतुप् (நித்யயோகே³ மதுப்)** என்ற சாஸ்த்ரத்

தை அநுஸரித்து ஒரு நிமிஷங்கூட மஹாலக்ஷ்மியை விட்டுப் பிரியாத மஹா விஷ்ணு என்று அர்த்தம்.

3. **गभस्ति (க³ப⁴ஸ்தி)** என்றால் ஸர்வ ஜகத்திலும் வியாபித்திருக்கும் காந்தி என்று அர்த்தமாகிறது. அந்த காந்தியோடு கூடின ஸ்வயம்ப்ரகாச சிதேக ரஸமான பரப்ரஹ்மமே **गभस्तिमान् (க³ப⁴ஸ்திமான்)** என்ற சப்தத்தால் சொல்லப் பெறுகிறது.

सुवर्णसदृशः (ஸுவர்ணஸத்³ருஶ:) =

1. தங்கத்தைப் போலுள்ள காந்தியோடு ப்ராதக் காலத்தில் உதிக்கிற ஸூர்ய பகவான்.

2. **हिरण्यश्मश्रुः हिरण्यकेशः (ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு: ஹிரண்யகேஶ:)** என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து, தங்கம்போல் ஜ்வலிக்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தோடு பாஸிக்கிற பரமேச்வரன் என்று அர்த்தம்.

3. **शोभनः वर्णः सुवर्णः (ஶோப⁴ன: வர்ண: ஸுவர்ண:)** என்றதனால் **सुवर्णः (ஸுவர்ண:)** என்ற சப்தத்தால் ப்ரணவம் சொல்லப்பெறுகிறது. அந்த பிரணவ மூலமாக எந்த பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸந்தர்சனம் ஸித்திக்குமோ அந்தப் பரப்ரஹ்மமே **सुवर्णसदृशः (ஸுவர்ணஸத்³ருஶ:)** என்ற பதத்தால் சொல்லப் பெறு கிறது.

भानुः (**பா⁴னு:**) =

1. பிரகாசிக்கிற ஸூர்யன்.

2. ஸூர்யன் முதலான தேஜஸ்ஸுக்களைக்கூட பாஸிக்கச் செய்கிற பரமாத்மா.

3. பிரகாசத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மம்.

हिरण्यरेताः (ஹிரண்யரேதா:) =

1. ஹிரண்யத்தைப் போல் (தங்கம் போல்) ஜ்வலிக்கிற வீர்யத்தோடு கூடிய ஸூர்ய பகவான்.

2. ஹிரண்யம் - தங்கத்துக்கு உத்பத்தி காரணமாக எவனுடைய ரேதஸ் ஆகிறதோ அந்த ஸகுண ப்ரஹ்மமே ஹிரண்யரேதா: என்ற சப்தத்தால் சொல்லப் பெறுகிறது.

3. ஹிரண்மய புருஷனை ஸகுணப்ரஹ்மமும் எவனுடைய ரேதஸ்ஸோ, அதாவது ஸகுணப்ரஹ்மத்துக்கும் எவன் அதிஷ்டானமோ அந்தச் சுத்தமான பரமாத்மா என்று அர்த்தம்.

दिवाकरः (தி³வாகர:) =

1. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்யன்.

2. பிரகாசத்துக்குக் காரணமான பகவான்.

3. அஜ்ஞானத்தை நிவிருத்தி செய்யக்கூடிய ஜ்ஞாந ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கிற பரப்ரஹ்மம்.

இந்த ச்லோகத்தில் பத்து நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக -

1.	**आदित्याय नमः**	**ஆதி³த்யாய நம:**
2.	**सवित्रे नमः**	**ஸவித்ரே நம:**
3.	**सूर्याय नमः**	**ஸூர்யாய நம:**
4.	**खगाय नमः**	**க²கா³ய நம:**
5.	**पूष्णे नमः**	**பூஷ்ணே நம:**
6.	**गभस्तिमते नमः**	**க³ப⁴ஸ்திமதே நம:**
7.	**सुवर्णसदृशाय नमः**	**ஸுவர்ணஸத்³ருஶாய நம:**
8.	**भानवे नमः**	**பா⁴னவே நம:**
9.	**हिरण्यरेतसे नमः**	**ஹிரண்யரேதஸே நம:**
10.	**दिवाकराय नमः**	**தி³வாகராய நம:**

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनः शम्भुः त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥

ஹரித³ஶ்வ: ஸஹஸ்ரார்சி: ஸப்தஸப்திர்மரீசிமான் ।
திமிரோன்மத²ன: ஶம்பு⁴: த்வஷ்டா மார்தாண்ட³ அம்ஶுமான் ॥ 11 ॥

हरिदश्वः (ஹரித³ஶ்வ:) =

1. **हरितः श्यामाः अश्वाःअस्य सन्तीति हरिदश्वः**

(ஹரித: ஶ்யாமா: அஶ்வா: அஸ்ய ஸந்தீதி ஹரித³ஶ்வ:)
என்ற ஸமாஸத்தால் பச்சை நிறமுள்ள குதிரைகளோடு கூடிய ரதத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவன் இந்த ஸூர்யன்.

2. **हरति मन इति हरित् (ஹரதி மன இதி ஹரித்)**

मनोहरः अश्वः वाहनं गरुडः यस्य सः

(மனோஹர: அஶ்வ: வாஹனம் க³ருட³: யஸ்ய ஸ:)
என்ற ஸமாஸத்தால் ஸகல ப்ராணிகளுடைய மனத்தைக் கவரச்செய்யும் கருட பகவானை வாஹனமாக உடைய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு என்ற அர்த்தம் வெளியாகிறது.

3. **हरितः दिशः अश्नाति व्याप्नोतीति हरिदश्वः**

(ஹரித: தி³ஶ: அஶ்னுதி வ்யாப்னோதீதி ஹரித³ஶ்வ:)
என்ற ஸமாஸத்தால் எல்லாத் திக்குகளிலும் வ்யாபித்திருக்கிற பரப்ரஹ்மம் என்ற அர்த்தமும் வெளியாகிறது.

सहस्रार्चिः (ஸஹஸ்ரார்சிः) =

1. ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களோடு கூடின ஸூர்யன்.

2. **अर्च्यत इति अर्च्चिः (அர்ச்யத இதி அர்ச்சிः)** என்ற ஸமாஸத்தால், அர்ச்சிஶ்சப்தத்தால் பூஜ்யமான மங்கள குணங்கள் சொல்லப்பெறுகின்றன. அந்தக் குணங்கள் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல; ஆயிரக்கணக்கான கல்யாண குணங்களோடு கூடின ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்ற அர்த்தம் வெளியாகிறது.

3. **सहस्राणि अनन्तानि अर्च्चींम्षि ज्ञानानि यस्य सः**

(ஸஹஸ்ராணி அனந்தானி அர்ச்சீம்ஷி ஜ்ஞாஞனி யஸ்ய ஸः) என்ற ஸமாஸத்தால், அநேக இந்த்ரியங்கள் மூலமாக வெகு பிரகாரமான ஞானங்களோடு கூடின ப்ரமாதா என்ற அந்தராத்மாவான நிர்குண ப்ரஹ்மம் சொல்லப் பெறுகிறது.

सप्तसप्तिः (ஸப்தஸப்திः) =

1. **सप्त नामा सप्तिः अश्वः यस्य सः सप्तसाप्तः**

(ஸப்த நாமா ஸப்திः அஶ்வः யஸ்ய ஸः ஸப்தஸாப்தः) என்ற ஸமாஸத்தாலும், **एको अश्वो वहति सप्तनामा (ஏகோ அஶ்வோ வஹதி ஸப்தநாமா)** என்ற ஶ்ருதியாலும், ஸப்த என்ற பெயரோடு கூடின ஒரே குதிரை மட்டும் பூட்டிய ரதத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவன்.

2. அதே ஸமாஸத்தாலும், ஶ்ருதியாலுமே ஸப்த என்ற ஒற்றைக் குதிரையின் மேல் ஸஞ்சரிக்கிற கல்கி அவதாரம் செய்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்று அர்த்தம்.

3. **सप्त शीर्षण्यः प्राणाः इन्द्रियाणि द्वे चक्षुषी द्वे श्रोत्रे द्वे च नासिके वाक् च एकेति**

ஸப்த ஶீர்ஷண்யः ப்ராஞः இந்த்³ரியாணி த்³வே சக்ஷுஷீ த்³வே ஶ்ரோத்ரே த்³வே ச நாஸிகே வாக் ச ஏகேதி

என்ற ஸ்ருதியை அநுஸரித்து, **ஶீர்ஷ** ஸ்தானத்திலுள்ள ஏழு விதமான ப்ராணன்களுக்கும் **सप्तिः प्रवृत्तिः यतः सः सप्तसप्तिः (ஸப்திः ப்ரவ்ருத்திः யதः ஸः ஸப்தஸப்திः)** என்ற ஸமாஸத்தால், ஏழு விதமான ப்ராணன்களாகிய இந்த்ரியங்களுக்கும் நியந்தாவாகிய அந்தராத்மா என்று அர்த்தம்.

मरीचिमान् (மரீசிமான்) =

1. பிரகாசத்தோடு கூடினவன்.

2. **म्रियन्ते शत्रवः अनेनेति मरीचिः सुदर्शनचक्रम्**

(ம்ரியந்தே ஶத்ரவः அனேனேதி மரீசிः ஸுத³ர்ஶனசக்ரம்) என்ற ஸமாஸத்தால், மரீசி என்ற சப்தத்துக்கு, சத்ருக்களை நாசம் செய்கிற சக்ராயுதம் என்று அர்த்தம். அத்துடன் கூடிய ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவுக்கு **मरीचिमान् (மரீசிமான்)** என்று பெயர். அதாவது சக்ரபாணியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு சொல்லப்பெறுகிறார்.

3. ஞானரஶ்மியோடு கூடின அந்தராத்மாவும் மரீசிமான் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறார்.

तिमिरोन्मथनः (திமிரோன்மத²னः) =

1. **तिमिराणि उन्मनातीति तिमिरोन्मथनः**

(திமிராணி உன்மனாதீதி திமிரோன்மத²னः)
என்ற ஸமாஸத்தால் இருட்டைப் போக்கடிக்கிற ஸூர்யன்.

2. **हृद्यन्तःस्थो ह्यभद्राणि मिथुनोति सुहृत् सताम्**

(ஹ்ருத்³யந்தःஸ்தோ² ஹ்யப⁴த்³ராணி மிது²னோதி ஸுஹ்ருத் ஸதாம்)
என்ற ஸ்ம்ருதியை அநுஸரித்து, ஞானத்தினுடைய உத்பத்தியைத் தடுக்கிற பாவங்களும், ராக த்வேஷாதி தோஷங்களும் திமிர பதத்தின் அர்த்தமாக ஆகின்றன. ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஸாதுக்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் இருந்து கொண்டு ஸாதுக்களுக்கு ஸுஹ்ருத்தாக (ஸ்நேஹிதன்) ஆகி, அந்தத் தோஷங்களையும் நாசம் செய்து வைப்பதனால், திமிரோந்மதந: என்று மஹாவிஷ்ணுவுக்கும் பெயர் உண்டு.

3. **तिमिरं (திமிரம்)** என்றால் அஜ்ஞானம். அதை நாசம் செய்கிற அந்தராத்மாவும் திமிரோந்மதந சப்தத்தின் அர்த்தமாக ஆகலாம்.

शंभुः (ஶம்பு⁴:) =

1. பிராணிகளுடைய ஸுகத்துக்குக் காரணமாகிற ஸூர்யன்.
2. சமதமாதி ஞான ஸாதனங்களைப் பிராணிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை அநுக்கிரகம் செய்கிற மஹாவிஷ்ணு.
3. மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் அந்தராத்மாவான நிர்குண ப்ரஹ்மம்.

त्वष्टा (த்வஷ்டா) =

1. **त्वक्षति जलं तनुं करोति (த்வக்ஷதி ஜலம் தனும் கரோதி)** என்ற ஸமாஸத்தால், ஜலத்தைத் தன் கிரணங்களால் சுண்டச் செய்கிற ஸூர்ய பகவான்.

2. **त्वक्ष्णोति त्रिःसप्तकृत्वः सक्षत्रियां भूमिम्**

(த்வக்ஷ்ணோதி த்ரிःஸப்தக்ருத்வः ஸக்ஷத்ரியாம் பூ⁴மிம்) என்ற ஸமாஸத்தால் இருபத்தொரு தடவை பூமண்டலத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, க்ஷத்திரிய ஜாதியை வேருடன் இல்லாமல் அறுத்த பரசுராமாவதார மூர்த்தியான ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

3. **त्वक्षति तनुं करोति भक्तानां जन्म-मरणरूप-अनर्थप्रवाहदुःखम्**

(த்வக்ஷதி தனும் கரோதி ப⁴க்தானும் ஜன்ம-மரணரூப-அனர்த²ப்ரவாஹது³:க²ம்) என்ற சாஸ்த்ரத்தால், முமுக்ஷுக்களுக்கு ஏற்பட்ட ஸம்ஸார பந்தத்தை அடியோடு நாசம் செய்கிற அந்தராத்மா என்பது வெளியாகிறது.

मार्ताण्डः (மார்தாண்ட³:) =

1. **म्रुतो अण्डे जातः मार्ताण्डः (ம்ருதோ அண்டே³ ஜாதः மார்தாண்ட³:)** என்ற பதத்தினால், ஸகல ஜகத்தும் பிரளயத்தை அடைந்தபிறகு மறுபடி ஸ்ருஷ்டிக்கு உபயோகமாக முதல் முதலில் மறுபடியும் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஸூர்ய பகவான் மார்த்தாண்ட பதத்தால் சொல்லப் பெறுகிறன்.

2. அசேதனமான அண்டத்தை (பிரபஞ்சத்தை) **तदनुप्रविश्य (தத³னுப்ரவிஶ்ய)** என்ற ஶ்ருதியால் அந்த அண்டத்துக்குள் அநுப்ரவேஶம் செய்து அதை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிற ஸகுண ப்ரஹ்மமாகும்.

3. ம்ருதப்ராயமான கார்யகாரண ஸங்காதத்துக்குச் சேதயிதாவாக (உயிரைக் கொடுக்கும்) இருப்பதனுல், அந்தராத்மாவான பரப்ரஹ்மமும் மார்த்தாண்டா: என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறும்.

अंशुमान् (அம்ஶுமான்) =

1. கிரணங்களேயே மலேயாக உடையவன்.
2. **अन्तर्बहिश्च तत् सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः**

(அந்தர்ப³ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணः ஸ்தி²தः) என்ற ஸ்ருதியை அநுஸரித்தும், **अशू व्याप्तौ (அஶூ வ்யாப்தௌ)** என்ற தாதுவினுலும், ஸர்வ வ்யாபகமான மஹாவிஷ்ணு அம்ஶுமான் என்ற பதத்தால் சொல்லப் பெறுகிறுர். **ममैवांशो जीवलोके (மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே)** என்ற ஸ்ம்ருதியை அநுஸரித்து, அநேக ஜீவனை அம்சமாக உடைய அம்சியான அந்தராத்மா அம்ஶுமான் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறுர்.

இந்த சலோகத்தில் ஒன்பது பதங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களே அடியிற் கண்டபடி அறிக -

1.	**हरिदश्वाय नमः**	**ஹரித³ஶ்வாய நமः**
2.	**सहस्रार्चिषे नमः**	**ஸஹஸ்ரார்சிஷே நமः**
3.	**सप्तसप्तये नमः**	**ஸப்தஸப்தயே நமः**
4.	**मरीचिमते नमः**	**மரீசிமதே நமः**
5.	**तिमिरोन्मथनाय नमः**	**திமிரோன்மத²னுய நமः**
6.	**शम्भवे नमः**	**ஶம்ப⁴வே நமः**
7.	**त्वष्ट्रे नमः**	**த்வஷ்ட்ரே நமः**
8.	**मार्ताण्डाय नमः**	**மார்தாண்டா³ய நமः**
9.	**अंशुमते नमः**	**அம்ஶுமதே நமः**

हिरण्यगर्भः शिशिरः तपनो भास्करो रविः ।
अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शंखः शिशिरनाशनः ॥ १२ ॥

ஹிரண்யக³ர்ப⁴ः ஶிஶிரः தபனே பா⁴ஸ்கரோ ரவிः ।
அக்³னிக³ர்போ⁴(அ)தி³தேः புத்ரः ஶங்க²ः ஶிஶிரநாஶனः ॥ 12 ॥

हिरण्यगर्भः (ஹிரண்யக³ர்ப⁴:) =

1. **हिरण्यस्य ब्रह्माण्डस्य गर्भः हिरण्यगर्भः**

(ஹிரண்யஸ்ய ப்³ரஹ்மாண்ட³ஸ்ய க³ர்ப⁴: ஹிரண்யக³ர்ப⁴:) என்ற ஸமாஸத்தால், பிரம்மாண்டத்தினுடைய நடுப்பாகத்தில் பாஸிக்கிற ஸூர்ய பகவான் தான் ஹிரண்யகர்பன் என்று சொல்லப்பெறுகிருர்.

2. **हिरण्यं हितरमणीयं गर्भ अन्तःकरणं यस्य सः**

(ஹிரண்யம் ஹிதரமணீயம் க³ர்ப⁴ அந்த:கரணம் யஸ்ய ஸ:) என்ற ஸமாஸத் தால், எந்த பரமாத்மாவினுடைய ஸாக்ஷாத்காரத்தில் அந்தக்கரணத்தை ஸாதன மாயும் ஹிதமாயும் ரமணீயமாயும் **मनसैव अनुद्रष्टव्यं (மனஸைவ அனுத்³ரஷ்டவ்யம்)** என்ற ஸ்ருதியினுல் சொல்லப்பெறுகிறதோ, அந்த ஸகுண ப்ரஹ்மம் ஹிரண் யகர்பன் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

3. ஸகல ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி ஸ்திதி லயம் மூன்றுக்கும் கர்த்தா வான ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன் இந்த மூன்று தேவதைகளும் ஒன்ருகச்சேர்ந்த தத்துவம் ஹிரண்யகர்பபத வாச்யமாக ஆகிறது. ஆகவே ஆத்ம தத்துவமாகத்தான் ஆகும். அதனுல் ஹிரண்யகர்பன் என்ற பதம் அந்தராத்மாவையும் குறித்துச் சொல் கிறது.

शिशिरः (ஶிஶிர:) =

1. மழைமூலமாக லோகத்துக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறவன்.

याभिरादित्यस्तपति रश्मिभिः ताभिः पर्जन्यो वर्षति

(யாபி⁴ராதி³த்யஸ்தபதி ரஶ்மிபி⁴: தாபி⁴: பர்ஜன்யோ வர்ஷதி) என்ற ஸ்ருதியினுல், ஸூர்யனே சிசிரன் என்று சொல்லப்பெறுகிறுன்.

2. ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்ற மூன்று விதமான தாபங்களால் தபிக்கும் பிராணிகளுக்குத் தாபத்தை நிவிருத்தி செய்து வைக்கும் ஓர் அபூர்வமான குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மமும் **ஶிஶிர:** என்ற பதத் தால் சொல்லப்பெறும்.

3. **शिशिरः शीतः सुखस्वभावः (ஶிஶிர: ஶீத: ஸுக²க²பா⁴வ:)** என்ற வாக்கியத்தினுல், ஆனந்தத்தையே ஸ்வபாவமாக உடைய பரப்ரஹ்மம்.

तपनः (தபன:) =

1. தன்னை ஆச்ரயித்த பக்தர்களுக்கு விரோதிகள் எவர்களோ அவர்களைத் தபிக்கச் செய்கிறவன் என்றதனுல் ஸூர்யனைத் **தபன:** என்ற பதத்தால் சொல்லியிரு க்கிறது.

2. **तप ऐश्वर्य (தப ஐஶ்வர்ய)** என்ற தாதுவினுல், நிரவதிகமான ஸகல ஐஸ்வர்ய ஸம்பந்நனை பகவான் (அதாவது ஸகுண ப்ரஹ்மம்) தபா சப்தவாச்ய மாக ஆகும்.

3. **तप आलोचने (தப ஆலோசனே)** என்ற தாதுவினுல் ஞானத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மம் **தபன:** என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறும்.

भास्कर: (பா⁴ஸ்கர:) =

1. பிரகாசிக்கிறவன்.

2. ஸகல வஸ்துக்களையும் மனிதன் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்ப்பதற்குக் காரணபூதனான பரமாத்மா.

3. **भा (பா⁴)** என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிற வித்தையை ஜிஜ்ஞா ஸுக்களுக்குக் கொடுத்து அநுக்கிரகம் செய்கிறவன்.

रवि: (ரவி:) =

1. **रूयते स्तूयते सर्वैः इति रविः (ரூயதே ஸ்தூயதே ஸர்வை: இதி ரவி:)** என்ற ஸமாஸத்தால், ஸகலமான பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப் பெறுகிற ஸூர்யனாக ஆகிறான்.

2. **रौति उपदिशति वेदान् इति वा रविः (ரௌதி உபதி³ஶதி வேதா³ன் இதி வா ரவி:)** என்ற ஸமாஸத்தால், ப்ரம்மாவுக்கு வேதத்தை உபதேசம் செய்த மஹா விஷ்ணு ரவி என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறுர்.

3. **रूयते स्तूयते वेदैः इति रविः (ரூயதே ஸ்தூயதே வேதை³: இதி ரவி:)** என்ற ஸமாஸத்தால், வேதாந்த வேத்யனுன பரப்ரஹ்மமாகும்.

अग्निगर्भ: (அக்³னிக³ர்ப⁴:) =

1. **दिवा अग्निः गर्ने यस्य सः (தி³வா அக்³னி: க³ர்னே யஸ்ய ஸ:)** என்ற ஸமாஸத்தாலும், **उद्यन्तं वा आदित्यं अग्निः अनुसमारोहति (உத்³யந்தம் வா ஆதி³த்யம் அக்³னி: அனுஸமாரோஹதி)** என்ற ஶ்ருதியாலும், பகலில் அக்கினியைத் தனக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பதனுல், ஸூர்ய பகவான் **அக்³னிக³ர்ப⁴:** என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறுன்.

2. **अग्निः कालाग्निरुद्रः गर्ने यस्य सः अग्निगर्भः**

(அக்³னி: காலாக்³நிருத்³ர: க³ர்னே யஸ்ய ஸ: அக்³னிக³ர்ப⁴:) என்ற ஸமாஸத்தாலும், **नारायणात् रुद्रो अजायत (நாராயணாத் ருத்³ரோ அஜாயத)** என்ற ஶ்ருதியாலும், காலாக்னி ருத்ரனைத் தனக்குள் கர்ப்பத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பத னுல், ஸ்ரீமந் நாராயணனே **அக்³னிக³ர்ப⁴ன்** என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறான்.

3. **अग्निः (அக்³னி:)** என்ற பதம் மற்ற நான்கு பூதங்களுக்கும் உபலக்ஷண மாகும். அதனுல் பஞ்சபூதங்களின் விகாரமான ஸகல ஜகத்தும் எவனிடத்தில் கல்பிதமோ, அந்த நிர்குணமான பரமாத்மாவும் **அக்³னிக³ர்ப⁴ன்** என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறுன்.

अदितेः पुत्रः (அதி³தே: புத்ர:) =

1. காச்யப ப்ரஜாபதி (மஹர்ஷி) யினுடைய பத்தினியான அதிதி அம்மாளி டம் புத்திரனுக ஜனித்ததனுல் ஸூர்யனும் **அதி³தே: புத்ர:** என்ற பதத்தால் சொல்லப் பெறுகிறுர்.

2. அதிதி அம்மாளுடைய **पुं (பும்)** குமாரனுன இந்த்ரஊன **त्रायते (த்ராயதே)** அஸுரர்களிடமிருந்து ரக்ஷித்த, உபேந்த்ராவதாரம் செய்த வாமன மூர்த்தியாகும்.

3. **दितिः नाशः न विद्यते यस्याः सा अदितिः तस्याः पुत्रः अदितेः पुत्रः**

(தி³திः நாஶः ந வித்³யதே யஸ்யாः ஸா அதி³திः தஸ்யாः புத்ரः அதி³தேः புத்ரः) என்ற ஸமாஸத்தால், அதிதி என்ற பதம் ப்ரஹ்மவித்யை என்று ஆகிறது. அந்த ப்ரஹ்மவித்யையால் அடையத் தகுந்த நிர்குண ப்ரஹ்மமே **அதி³தேः புத்ரः** என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

शंखः (ஶங்க²ः) =

1. **शमेः खः (ஶ்மேः க²ः)** என்ற தாதுவினால் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்வயமாகவே சமனத்தை (அஸ்தமனத்தை) அடைகிற ஸூர்ய பகவான்.

2. **शं सुखं खे आकाशे यस्य सः शंखः (ஶம் ஸுக²ம் கே² ஆகாஶே யஸ்ய ஸः ஶங்க²ः)** என்ற ஸமாஸத்தால், அந்தர்முகர்களுடைய ஹ்ருதயாகாசத்தால் நிரவதிகமான ஆனந்தத்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மமே ஆகும்.

3. **शं च खं च शंखः (ஶம் ச க²ம் ச ஶங்க²ः)** என்ற ஸமாஸத்தால் **ஶம்** ஆன **க²ம்** அதாவது பரமானந்தமான ஆகாசம். ஆகாசம்போல் வியாபகமான ஸுகம். இதுவே எந்த ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வரூபமோ அந்த நிர்குண ப்ரஹ்மமே சங்க பதத்தின் பொருளாகும். **यदेष आकाश आनन्दो न स्यात् (யதே³ஷ ஆகாஶ ஆனந்தோ³ ந ஸ்யாத்)** என்ற ஶ்ருதியே இதில் பிரமாணமாக ஆகும்.

शिशिरनाशनः (ஶிஶிரநாஶனः) =

1. **शिशिरं हिमं नाशयतीति शिशिरनाशनः (ஶிஶிரம் ஹிமம் நாஶயதீதி ஶிஶிரநாஶனः)** என்ற ஸமாஸத்தால் பனியைப் போக்கடிக்கிற ஸூர்யன்.

2. **शिशिरं जाट्यं नाशयति अपहरतीति शिशिरनाशनः (ஶிஶிரம் ஜாட்யம் நாஶயதி அபஹரதீதி ஶிஶிரநாஶனः)** என்ற ஸமாஸத்தால், புத்திமாந்த்யத்தைப் போக்கும் பரமேச்வரன் என்று அர்த்தம்.

3. **शिशिरं अविद्या कामकर्म नाशयतीति शिशिरनाशनः (ஶிஶிரம் அவித்³யா காமகர்ம நாஶயதீதி ஶிஶிரநாஶனः)** என்ற ஸமாஸத்தால் பந்தத்துக்கு ஹேதுவான பாசத்ரயங்களையும் நாசம் செய்து வைக்கும் நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தம்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஒன்பது நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக -

1. **हिरण्यगर्भाय नमः** — **ஹிரண்யக³ர்பா⁴ய நமः**
2. **शिशिराय नमः** — **ஶிஶிராய நமः**
3. **तपनाय नमः** — **தபனுய நமः**

4. **भास्कराय नमः** **பா⁴ஸ்கராய நமஃ**
5. **रवये नमः** **ரவயே நமஃ**
6. **अग्निगर्भाय नमः** **அக்³னிக³ர்பா⁴ய நமஃ**
7. **अदितेः पुत्राय नमः** **அதி³தேஃ புத்ராய நமஃ**
8. **शंखाय नमः** **ஶங்கா²ய நமஃ**
9. **शिशिरनाशनाय नमः** **ஶிஶிரநாஶனாய நமஃ**

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः ।
घनवृष्टिरपांमित्रः विन्ध्यवीथीप्लवंगमः ॥ १३ ॥

வ்யோமநாத²ஸ்தமோபே⁴தீ³ ருக்³யஜுஃஸாமபாரக³ஃ ।
க⁴னவ்ருஷ்டிரபாம்மித்ரஃ விந்த்⁴யவீதீ²ப்லவங்க³மஃ ॥ 13 ॥

व्योमनाथः (**வ்யோமநாத²ஃ**) =

1. **व्योम्नः नाथः व्योमनाथः** (**வ்யோம்னஃ நாத²ஃ வ்யோமநாத²ஃ**)

ஆகாசமண்டலத் துக்கு அதிபதி ஸூர்ய பகவான்.

2. **तस्माद्वा एतस्मात् आत्मनः आकाशः संभूतः** (**தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாத் ஆத்மனஃ ஆகாஶஃ ஸம்பூ⁴தஃ**) என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து தாமஸ அஹங்கார மூலமாக ஆகாசத்தை ஸ்ருஷ்டித்த ஈச்வரன்.

3. **व्योम्नि** (**வ்யோம்னி**) பரமாகாசம் என்ற ஹ்ருதயாகாசத்தில், **नाथृ याच्ञायां** (**நாத்²ரு யாச்ஜ்ஞாயாம்**) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, **नाथ्यते प्राथ्यते अन्तर्मुखैः** (**நாத்⁴யதே ப்ராத்²யதே அந்தர்முகை²ஃ**) என்ற ஸமாஸத்தால், ஹ்ருதய குஹையில் ஹ்ருதய குஹையில் வித்வான்களால் அநுபவிக்கப்பெறும் பரப்ரஹ்ம மே வ்யோமநாதன் என்று சொல்லப்பெறுகிறது.

तमोभेदी (**தமோபேதீ**) =

1. **तमः राहुं मेत्तुं शीलं अस्य अस्तीति तमोभेदी** (**தமஃ ராஹும் மேத்தும் ஶீலம் அஸ்ய அஸ்தீதி தமோபே⁴தீ³**) என்ற ஸமாஸத்தால், ராஹுவுக்கு ஶத்ருவான ஸூர்யபகவான் என்று அர்த்தம்.

2. **तमः** (**தமஃ**) பக்தர்களுடைய தமோ குணத்தைப் பேதிக்கிற (நாசம் செய்கிற) பரமேச்வரன்.

3. ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ஆவரண சக்தியை நாசம் செய்கிற பரமாத்மா நிர்குண ப்ரஹ்மமே.

ऋग्यजुःसामपारगः (**ருக்³யஜுஃஸாமபாரக³ஃ**) =

1. **ऋग्यजुःसाम्नां पारं गच्छतीति ऋग्यजुःसामापरगः**

(**ருக்³யஜுஃஸாம்னாம் பாரம் க³ச்ச²தீதி ருக்³யஜுஃஸாமாபரக³ஃ**)

ऋग्भिः पूर्वाह्ण दिवि देव ईयते यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अह्नः सामवेदेन अस्तमये महीयते ।
वेदैः अशून्यः त्रिमिरेति सूर्यः ॥

ருக்³பி⁴: பூர்வாஹ்ன தி³வி தே³வ ஈயதே யஜுர்வேதே³ திஷ்ட²தி மத்⁴யே அஹ்ன: ஸாமவேதே³ன அஸ்தமயே மஹீயதே ।
வேதை³: அஶூன்ய: த்ரிமிரேதி ஸூர்ய: ॥

என்ற ச்ருதியால், மூன்று வேதங்களும் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்துதிக்கப்படுவதனால், ஸூர்ய பகவான் மூன்று வேதங்களுடைய கரையைக் கடந்தவனாகிறான்.

2. **सकलवेदपर्यवसानभूमिः** (ஸகலவேத³பர்யவஸானபூ⁴மி:) அதாவது எல்லா வேதங்களுக்கும் முடிவு ஏற்படுகிற ஸ்தானமான பரமாத்மா.

वेदैश्च सर्वैः अहमेव वेद्यः ॥
ये च वेदविदो विप्राः ये चाध्यात्मविदो जनाः।
ते वदन्ति महात्मानं कृष्णं धर्म सनातनम् ॥

வேதை³ஶ்ச ஸர்வை: அஹமேவ வேத்³ய: ॥
யே ச வேத³விதோ³ விப்ரா: யே சாத்⁴யாத்மவிதோ³ ஜனா:।
தே வத³ந்தி மஹாத்மானம் க்ருஷ்ணம் த⁴ர்ம ஸனாதனம் ॥

என்ற வசனமூலம் பகவானான ஸகுண ப்ரஹ்மமே ஸகல வேதங்களுக்கும் முடிவு ஏற்படுகிற ஸ்தானம் என்று தெரிகிறது.

3. **ऋग्यजुःसाम्नां पारं गमयतीति ऋग्यजुः सामपारगः**

(ருக்³யஜு:ஸாம்னாம் பாரம் க³மயதீதி ருக்³யஜு: ஸாமபாரக³:)
என்ற ஸமாஸத்தாலும்,

यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै ।
तं ह देवं आत्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्ह वै शरणं अहं प्रपद्ये ॥

யோ ப்³ரஹ்மாணம் வித³தா⁴தி பூர்வம் யோ வை வேதா³ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை ।
தம் ஹ தே³வம் ஆத்மபு³த்³தி⁴ப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்ஹ வை ஶரணம் அஹம் ப்ரபத்³யே ॥

என்ற ச்ருதியாலும் ஸகுண ப்ரஹ்மத்துக்குங்கூட மூன்று வேதங்களின் கரையைக் காட்டின நிர்குண ப்ரஹ்மமேயாகும்.

घनवृष्टिः (க⁴னவ்ருஷ்டி:) =

1. மிகவும் கனமான மழையை உண்டுபண்ணுகிறவன். அதுவும் இந்த ஸூர்ய பகவான்.

अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यक् आदित्यं उपतिष्ठते ।
आदित्याज्जायते वृष्टिः वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥
அக்³னௌ ப்ராஸ்தாஹுதி: ஸம்யக் ஆதி³த்யம் உபதிஷ்ட²தே ।
ஆதி³த்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டி: வ்ருஷ்டேரன்னம் தத: ப்ரஜா: ॥
என்ற ச்ருதியே இதில் ப்ரமாணமாகும்.

2. **घना वृष्टिः सकलकर्मफलरूपा यस्मात् सः घनवृष्टिः**

க⁴னா வ்ருஷ்டி: ஸகலகர்மப²லரூபா யஸ்மாத் ஸ: க⁴னவ்ருஷ்டி:
என்ற ஸமாஸத்தால், கர்மபலத்தை வர்ஷிக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மம் சொல்லப் பெறும். அதிலும்,

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च

அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநும் போ⁴க்தா ச ப்ரபு⁴ரேவ ச
என்ற ஸ்ம்ருதியும்,

फ्लं अतः उपपत्तेः

ப்²லம் அத: உபபத்தே:
என்ற நியாயமும் ப்ரமாணமாகும்

3. **घना वृष्टिः कृपारूपा यस्य सः घनवृष्टिः**

க⁴ன வ்ருஷ்டி: க்ருபாரூபா யஸ்ய ஸ: க⁴னவ்ருஷ்டி:
என்ற ஸமாஸத்தால், கருணையினலேயே போகாநந்தத்தை ஜீவனுக்கு வர்ஷிக்கும் பரப்ரஹ்மமே ஆகும்.

अपांमित्रः (அபாம்மித்ர:) =

1. ஸூர்யன் மழைக்குக் காரணமானதனால் ஜலத்துக்கு மித்திரனாகிறன்.
2. பெரிய கடலில் ஆதிசேஷ சயனத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு. **यमन्तः समुद्रे कवयो वदन्ति (யமந்த: ஸமுத்³ரே கவயோ வத³ந்தி)** என்ற ச்ருதியே அதில் ப்ரமாணமாகும்.
3. **अपां सात्त्विकानां मित्रः चैतन्यदानेन उपकर्ता**

(அபாம் ஸாத்த்விகாநும் மித்ர: சைதன்யதா³னேன உபகர்தா)
என்ற ஸமாஸத்தால், ஸஜ்ஜனங்களுக்குத் தன் ஸ்வரூபத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனம் கொடுக்கிற பரப்ரஹ்மமே ஆகும்.

विन्ध्यवीथीप्लवंगमः (விந்த்⁴யவீதீ²ப்லவங்க³ம:) =

1.. தக்ஷிணயனத்தில் விந்த்ய பர்வதத்தினுடைய வீதியில் (மார்க்கத்தில்) தெற்குப் பாகமாக வேகமாக ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஸூர்ய பகவான் **விந்த்⁴யவீதீ² ப்லவங்க³ம:** என்று சொல்லப்பெறுகிறன்.

2. விந்த்ய பர்வதம் போல் மிகவும் துர்க்கமமான உபநிஷத்துக்களாகிற வீதிகளில் ஸஞ்சரிக்கிற வேததாத்பர்ய விஷயீபூதமான பரமாத்மா.

3. விந்த்ய பர்வதத்தைப் போல் மிகவும் கஹனமானதும் (கண்டுபிடிக்க முடியாததும்), அதனாலேயே போக முடியாததாயுமுள்ள ஸுஷும்னு நாடி என்ற மோக்ஷ நாடியில் வெகு வேகமாக ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள ஸாக்ஷாத் நிர்குண ப்ரஹ்மமே **விந்த்⁴யவீதீ²ப்லவங்க³ம:** என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது..

இந்தசலோகத்தில் ஆறு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக.

1.	**व्योमनाथाय नमः**	**வ்யோமநாதா²ய நம:**
2.	**तमोभेदिने नमः**	**தமோபே⁴தி³னே நம:**
3.	**ऋग्यजुः सामपारगाय नमः**	**ருக்³யஜு: ஸாமபாரகா³ய நம:**
4.	**घनवृष्टये नमः**	**க⁴னவ்ருஷ்டயே நம:**
5.	**अपांमित्राय नमः**	**அபாம்மித்ராய நம:**
6.	**विन्ध्यवीथीप्लवंगमाय नमः**	**விந்த்⁴யவீதீ²ப்லவங்க³மாய நம:**

आतपी मण्डली मृत्युः पिंगलस्सर्वतापनः ।
कविर्विश्वो महातेजाः, रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥

ஆதபீ மண்ட³லீ ம்ருத்யு: பிங்க³லஸ்ஸர்வதாபன: ।
கவிர்விஶ்வோ மஹாதேஜா:, ரக்த: ஸர்வப⁴வோத்³ப⁴வ: ॥ 14 ॥

आतपी (ஆதபீ) =

1. **आतपः अस्य अस्तीति आतपी (ஆதப: அஸ்ய அஸ்தீதி ஆதபீ)** என்ற ஸமாஸத்தினால், கிரண ஸமூஹங்களோடு கூடினவன்.

2. **आ समन्तात् तपः जगन्निर्माणसंकल्पः अस्यास्तीति आतपी**
(ஆ ஸமந்தாத் தப: ஜக³ந்நிர்மாணஸங்கல்ப: அஸ்யாஸ்தீதி ஆதபீ) என்ற ஸமாஸத்தினாலும், **तप आलोचने (தப ஆலோசனே)** என்ற தாதுவினாலும், **यस्य ज्ञानमयं तपः (யஸ்ய ஜ்ஞானமயம் தப:)** என்ற ச்ருதியினாலும், ஜகத்தை இச்சா மாத்திரத்தினால் நிர்மாணம் பண்ணுகிற ஸத்ய ஸங்கல்பத்தோடு கூடிய பகவானை ஆதி நாராயணனும் ஆதபீ என்ற சப்தத்தின் பொருளாக ஆகிறான்.

3 **तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति (தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத்³வத³ந்தி)** என்ற ச்ருதியினால், **आसमन्तात् (ஆஸமந்தாத்)** நாலு பக்கத்திலும் **तपः (தப:)** மஹர்ஷிகளுடைய உக்கிரமான தவம் எந்தப் பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸாக்ஷாத்காரத்துக்காக ஏற்பட்டதோ அந்தப் பரப்ரஹ்மமும் **ஆதபீ** என்ற பதத்தினால் சொல்லப்பெறும்.

मण्डली (மண்ட³லீ) =

1. மண்டலமாக (வளைவான) உருவமுடைய பிம்பத்தோடு கூடிய ஸூர்யன் **மண்ட³லீ** என்று சொல்லப் பெறுவான்.

2. **मडि भूषायां (மடி³ பூ⁴ஷாயாம்)** என்ற தாதுவினுல், **मण्ड्यते अनेन (மண்ட்³யதே அனேன)** என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்து, ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவுக்கு அலங்காரமான கௌஸ்துப மணி மண்டலம் என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறும். அதனுல் அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் மண்டலீ என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறார்.

3. **मण्ड्यते अनेन (மண்ட்³யதே அனேன)** என்ற ஸமாஸத்தினுலும், **एष ह्येव आनन्दयति (ஏஷ ஹ்யேவ ஆனந்த³யதி)** என்ற ச்ருதியினுலும், ஸர்வ ஜகத்திலும் பிராணிகளாலும் பார்க்கப்பெறுகிற ஆனந்தம் மண்டலம் என்ற பதத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறது. அந்த ஆனந்தத்தை, ராகுவினுடைய சிரஸ் என்பதுபோல் ஸ்வரூபமாக உடைய நிர்குண பரப்ரஹ்மமும் மண்டலீ என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெறுகிறது.

मृत्युः (ம்ருத்யு:) =

1 உபாஸகர்களுடைய விரோதிகளை நாசம் செய்வதில் ஸூர்ய பகவான் ம்ருத்யு போல் விளங்குகிறுன். அதனுல் ம்ருத்யு என்ற பதத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறுன்.

2. **यस्य म्रुत्युः शरीरं (யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம்)** என்ற ச்ருதியினுல் ம்ருத்யு வையும் சரீரமாக உடைய மகாவிஷ்ணுவும் (அதாவது ம்ருத்யுவுக்கு நியந்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணன்) ம்ருத்யு என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறுர்.

3. **यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदनौ मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः (யஸ்ய ப்³ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே⁴ ப⁴வத ஓத³னௌ ம்ருத்யுர்யஸ்யோப ஸேசனம் க இத்தா² வேத³ யத்ர ஸ:)** என்ற ச்ருதியினுலும், **अत्ता चराचरग्रहणात् (அத்தா சராசரக்³ரஹணுத்)** என்ற ந்யாயத்தினுலும், **अमुं आहुः परं म्रुत्युं (அமும் ஆஹு: பரம் ம்ருத்யும்)** என்ற வாக்கியத்தினுலும், ஸகல ஜகத்துக்கும் ஸம்ஹர்த் தாவான, அதாவது தன் ஸாக்ஷாத்கார மூலமாக மூல அஜ்ஞாநத்துக்கு லயத்தை உண்டுபண்ணி அந்த அஜ்ஞாநத்தினுல் கல்பிக்கப்பெற்ற ஜகத்தையே இல்லாமற் செய்து, ஜீவனை முக்தனுகச் செய்வதனுல், நிர்குண பரப்ரஹ்மம் ம்ருத்யு சப்தத்தி னுல் சொல்லப் பெறுகிறது.

पिंगलः (பிங்க³ல:) =

1. உதயமாகிறஸமயத்தில் மஞ்சள் வர்ணமாக ஸூர்யன் இருப்பதனுல் அதை அநுஸரித்து ஸூர்யனுக்குப் **பிங்க³லன்** என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

2. **पिंग मेलने (பிங்க³ மேலனே)** என்ற தாதுவினுலும், **पिंगति मिलतीति पिंगलः (பிங்க³தி மிலதீதி பிங்க³ல:)** என்ற ஸமாஸத்தினுலும், தான் மஹாத்மா வாக இருந்தாலும் தன் மஹாத்மத்வம் என்ற பெருமையைக் கவனிக்காமல் தீன ஜனங்களிடத்தில் அபாரமான கருணையை வைத்து அவர்களைத் தன் அருகிலிருந்து

பிரித்துவிடாமல் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள கருணா மூர்த்தியான மஹாவிஷ்ணுவே **பிங்க³லன்** என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிறார். இதே விஷயம் தான் ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் **निष्किञ्चनजनप्रिय:** (நிஷ்கிஞ்சன ஜனப்ரிய:) என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது.

3. **பிங்க³ல:** என்ற நாடியில் பிராணவாயுவுக்கு ஸஞ்சாரம் ஏற்படும்போது கர்ம நிஷ்டையில் ஜீவனுக்கு ருசியை உண்டுபண்ணி அதன் மூலம் பரம்பரையாக (க்ரமேண) க்ரமமாக ஜீவனுக்கும் தான் பிரத்தியக்ஷமாகி, தன்னோடு அந்த ஜீவனை ஐக்கியம் செய்துகொள்கிற நிர்குண பரப்ரஹ்மமும் **பிங்க³ல:** என்ற சப்தத்தினால் சொல்லப்பெறும்.

सर्वतापन: **(ஸர்வதாபன:)** =

1. மத்யாஹ்ந ஸமயத்தில் எல்லாரையும் தபிக்கச் செய்கிறவன். அதனால் **ஸர்வதாபன:** என்ற பதத்தினால் ஸூர்ய பகவான் என்று அறிந்துகொள்க.
2. ஒரே காலத்தில் ஸகல அண்டங்களையும் ஸம்ஹரிக்கிறவன். அதனால் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு **ஸர்வதாபன:** என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெறுகிறார்.
3. ஸமஸ்தமான ஜகத்துக்கும் சைதன்யத்தைக் கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறவன்.

को ह्येवान्यात् क: प्राण्यात् यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्

(கோ ஹ்யேவான்யாத் க: ப்ராண்யாத் யதே³ஷ ஆகாஶ ஆனந்தோ³ ந ஸ்யாத்) என்ற ச்ருதியே இதில் பிரமாணமாகும். இதனால் ஸகல ஜகத்துக்கும் ஜீவாதாதா வான ப்ரஹ்மமே **ஸர்வதாபன:** என்ற பதத்தினால் சொல்லப்பெறுகிறது.

कवि: **(கவி:)** =

1. பண்டிதன். வியாகரணம் முதலான ஸகல சாஸ்திரங்களையும் லோகத்தில் ஸமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும் பிரகாசம் செய்துவைக்கிற ஸூர்ய பகவான்.
2. **क्रान्तदर्शी (க்ராந்தத³ர்ஶீ)** என்றதனால், சென்றவையான தத்துவங்களை எல்லாம் நன்றாக அறிந்தவன். ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் என்பது இந்த பதத்தினால் வெளியாகிறது.
3. **कवयिता इति कवि: (கவயிதா இதி கவி:)** என்பதனாலும்,

यस्मिन् ज्ञाते सति सर्वं ज्ञातं भवति (யஸ்மின் ஜ்ஞாதே ஸதி ஸர்வம் ஜ்ஞாதம் ப⁴வதி) என்ற ச்ருதியினாலும், தன்னை அறிந்தவனை எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொண்ட வித்வானாகச் செய்துவைக்கும் பரமாத்மாவும் இந்தக் **கவி:** என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெறுகிறது.

विश्व: **(விஶ்வ:)** =

1. உதய அஸ்தமனங்களினால் லோக நிர்வாஹத்தைச் செய்துவைப்பதனால் **விஶ்வ:** என்ற பதத்தினால் ஸூர்யன் சொல்லப்பெறுகிறான்.

2. **विश्वमेवेदं पुरुषं (விஶ்வமேவேத³ம் புருஷம்)** என்ற ச்ருதியினுல், ஜகத்தையே தன் சரீரமாக உடையவனுன விராட்ரூபியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு **விஶ்வ:** என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறுர்.

3. தன்ஸ்வரூபத்தை ஜீவன் தெரிந்துகொள்ளாத அவஸ்தையில் தான் மூலாஜ்ஞாநத்தினுல் சபளிதமாக இருந்துகொண்டு
सच्च त्यच्चाभवत् (ஸச்ச த்யச்சாப⁴வத்)
सत्यं च अनृतं च सत्यं अभवत् (ஸத்யம் ச அந்ருதம் ச ஸத்யம் அப⁴வத்)
என்ற ச்ருதிகளினுல் ஸகல ஜகதாகாரமாக அஜ்ஞாநிகளுக்குத் தோன்றும் ப்ரஹ்மமே **விஶ்வ:** என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

महातेजाः (மஹாதேஜா:) =

1. அத்யுக்ரமான தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ஸூர்யன்.
2.
महत् निरवधिकं (पराभिभवनसामर्ध्यं) तेजः यस्य सः महातेजाः
மஹத் நிரவதி⁴கம் (பராபி⁴ப⁴வனஸாமர்த்⁴யம்) தேஜ: யஸ்ய ஸ: மஹா தேஜா:
என்ற ஸமாஸத்தினுல், பக்தகோடிகளுடைய பரிபந்திகளை (சத்ருக்களை) நாசம் செய்வதனுல் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவே **மஹாதேஜா:** என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறு கிறுர்.

3. **महत् (மஹத்)** தேசத்தாலோ காலத்தாலோ வஸ்துவினுலோ பரிச்சேதம் இல்லாததான **तेजः** (தேஜ:) தேஜஸ்ஸே, ஒளியே, ஸ்வரூபமோ எவனுக்கு என்ற ஸமாஸத்தினுல் பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸாகிய பரப்ரஹ்மமே **மஹாதேஜா:** என்ற பதத்தி னுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

रक्तः (ரக்த:) =

1. ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் அநுக்ரஹத்தோடு (ப்ரியம்) கூடின ஸூர்ய பகவான்.
2. ஸர்வ ப்ராணிகளையும் ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு.
3. ஸர்வ பதார்த்தங்களிலும் அநுவ்ருத்தமாக உள்ள சுத்த ப்ரஹ்மமே இந்த **ரக்த:** என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

सर्वभवोद्भवः (ஸர்வப⁴வோத்³ப⁴வ:)

1.
सर्वेषां भवः संसारः उद्भवति यस्मात् इति सर्वभवोद्भवः
(ஸர்வேஷாம் ப⁴வ: ஸம்ஸார: உத்³ப⁴வதி யஸ்மாத் இதி ஸர்வப⁴வோத்³ ப⁴வ:) என்ற ஸமாஸத்தினுல், ஸகல ப்ராணிகளுடைய குடும்ப விருத்திக்கு ஹேது பூதமான ஸூர்ய பகவான்.

2. **भवतीति भवः कार्यवर्गः (ப⁴வதீதி ப⁴வः கார்யவர்க³ः)** என்றதனுல், ஸகல ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி ஸ்திதி ப்ரளயங்களுக்குக் காரணபூதமான ஸ்ரீபரமேச்வரன் என்று அர்த்தம்.

3. அநுபாஸகர்களான ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் பவம் என்ற ஸம்ஸார பந்தத்தைக் கொடுக்கும் நிர்குண ப்ரஹ்மம் இந்தப் பதத்திஞல் சொல்லப்பெறுகிறது.

पराभिध्यानात्तु तिरोहितं ततो ह्यस्य बन्धविपर्ययौ

(பராபி⁴த்⁴யானாத்து திரோஹிதம் ததோ ஹ்யஸ்ய ப³ந்த⁴விபர்யயௌ)

என்ற ந்யாயமே இதில் பிரமாணமாகும்.

இந்த சலோகத்தில் பத்து நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக: -

1.	**आतपिने नमः**	**ஆதபினே நமः**
2.	**मण्डलिने नमः**	**மண்ட³லினே நமः**
3.	**मृत्यवे नमः**	**ம்ருத்யவே நமः**
4.	**पिङ्गलाय नमः**	**பிங்க³லாய நமः**
5.	**सर्वतापनाय नमः**	**ஸர்வதாபனுய நமः**
6.	**कवये नमः**	**கவயே நமः**
7.	**विश्वस्मै नमः**	**விஶ்வஸ்மை நமः**
8.	**महातेजसे नमः**	**மஹாதேஜஸே நமः**
9.	**रक्ताय नमः**	**ரக்தாய நமः**
10.	**सर्वभवोद्भवाय नमः**	**ஸர்வப⁴வோத்³ப⁴வாய நமः**

नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोस्तु ते ॥ १५ ॥

நக்ஷத்ரக்³ரஹதாராணுமதி⁴போ விஶ்வபா⁴வனः ।
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்³வாத³ஶாத்மன் நமோஸ்து தே ॥ 15 ॥

नक्षत्रग्रहताराणां अधिपः (நக்ஷத்ரக்³ரஹதாராணும் அதி⁴பः)

1. அச்வினி முதலான பிரதான நக்ஷத்திரங்கள், நவக்ரஹங்கள், ஸாதா ரணமான அபிஜித் முதலான நக்ஷத்திரங்கள் - இவற்றுக்கு யஜமானனுன ஸூர்ய பகவான்.

2. **यश्चन्द्रतारकं अन्तरो यमयति (யஶ்சந்த்³ரதாரகம் அந்தரோ யமயதி)** என்ற அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மண வாக்கியத்தை அநுஸரித்து நவக்ரஹங்கள், முக்கியமான நக்ஷத்திரங்கள், கௌணமான நக்ஷத்திரங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அந்தர்யாமியான பகவான் இந்தப் பதத்திஞல் சொல்லப்பெறுகிறது.

3. நக்ஷத்திரங்கள், க்ரஹங்கள் முதலானவற்றுக்கும் **अधि** (**அதி⁴**) என்ற பதத்தினுல் அதிதேவதைகள் எவர்களோ அவர்களையும் ரக்ஷிக்கிற பரமாத்மா நக்ஷத்ர க்ரஹ தாராதிப: என்று சொல்லப்பெறுகிறுர். இதில் ஸமாஸம்
नक्षत्रग्रहताराणां अधीन् पातीति नक्षत्रग्रहताराणां अधिप:

(நக்ஷத்ரக்³ரஹதாராணும் அதீ⁴ன் பாதீதி நக்ஷத்ரக்³ரஹதாராணும் அதி⁴ப:)

विश्वभावन: **(விஶ்வபா⁴வன:)** =

1. **विश्वं भावयतीति विश्वभावन:** **(விஶ்வம் பா⁴வயதீதி விஶ்வபா⁴வன:)** என்றதனுல், தன்னுடைய பிரகாசத்தினுல் ஜகத்தை அலங்கரிக்கச் செய்யும் ஸூர்ய பகவான்.

2. **विश्वं भावयति स्थापयतीति विश्वभावन:**

(விஶ்வம் பா⁴வயதி ஸ்தா²பயதீதி விஶ்வபா⁴வன:)

என்ற ஸமாஸத்தால், ஜகத்தினுடைய ஸ்திதிக்கு ஹேது பூதமான பரமாத்மா.

3. **विश्वं भावयति आत्मसत्तया सत्तास्फूर्तिमन्तं करोति**

(விஶ்வம் பா⁴வயதி ஆத்மஸத்தயா ஸத்தாஸ்பூ²ர்திமந்தம் கரோதி) என்ற ஸமாஸத்தால், நிர்குண ப்ரஹ்மம் ஸகல ஜகத்துக்கும் அதிஷ்டானமாகும் காரணத்தால் தன்னிடத்தில் ஆரோபிதமான பிரபஞ்சத்துக்குத் தன்னுடைய ஸத்தை யையும் ஸ்பூர்த்தியையும் ப்ரியதையையும் கொடுத்துப் பிரபஞ்சத்தையும் ஸத் போலும், சித் போலும், ஆனந்தம் போலும் மூட ஜனங்களுக்குப் பிரகாசிக்கச் செய்கிற சுத்தப்ரஹ்மமும் **விஶ்வபா⁴வன:** என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

तेजसामपि तेजस्वी **(தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ)** =

1. அக்கினி முதலான தேஜஸ்ஸுக்களைக் காட்டிலும் மேலான தேஜஸ் ஸோடு கூடிய ஸூர்ய பகவான்.

2. **सूर्यस्यापि भवेत् सूर्य:** **(ஸூர்யஸ்யாபி ப⁴வேத் ஸூர்ய:)** என்ற ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், ஸுமித்ராதேவியின் வாக்கியத்தை அநுஸரித்து ஸூர்ய குலத்தை யும் பிரகாசம் செய்து வைக்கிற ப்ரக்ருத ராமா வதாரம் செய்த ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

3. **येन सूर्य: तपति तेजसेद्ध:, न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं,**

न तद्भासयते सूर्य:, अनुकृतेस्तस्य च

(யேன ஸூர்ய: தபதி தேஜஸேத்³த⁴:, ந தத்ர ஸூர்யோ பா⁴தி ந சந்த்³ரதாரகம்,
ந தத்³பா⁴ஸயதே ஸூர்ய:, அனுக்ருதேஸ்தஸ்ய ச)
என்ற ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ந்யாயங்களால், ஸர்வ ஜகத்தையும் பாஸிக்கச் செய்கிற ஸூர்யாதிகளுக்குக்கூடத் தான் பாஸ்யனுக ஆகாமல் ஸூர்யாதி தேஜோ மண்டல ங்களையும் பாஸிக்கச் செய்துகொண்டு தானும் ஸ்வயமாக பாஸித்து வரும் ஸ்வயம்ப்ரகாச சிதேகரஸமான நிர்குண பரப்ரஹ்மமே தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ என்று சொல்லப்பெறுகிறது.

द्वादशात्मन् **(த்^{3}வாத^{3}ஶாத்மன்)** =

1. **द्वादश आत्मानः मूर्तयः यस्य सः द्वादशात्मा, तस्य संबोधनं हे द्वादशात्मन्**

(த்^{3}வாத^{3}ஶ ஆத்மானः மூர்தயः யஸ்ய ஸः த்^{3}வாத^{3}ஶாத்மா, தஸ்ய ஸம்போ^{3}த^{4}னம் ஹே த்^{3}வாத^{3}ஶாத்மன்) என்ற ஸமாஸத்தால், பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் பன்னிரண்டு விதமான மூர்த்திகளோடு கூடின ஹே ஸூர்ய பகவானே என்பது அதன் பொருளாகும். அந்தப் பன்னிரண்டு விதமான மூர்த்திகள், மாதக் கிரமமாக இவர்களாவர் -

1.	**इन्द्रः**	**இந்த்^{3}ரः**	**சித்திரை**
2.	**धाता**	**தா^{4}தா**	**வைகாசி**
3.	**भगः**	**ப^{4}க^{3}ः**	**ஆனி**
4.	**पूषा**	**பூஷா**	**ஆடி**
5.	**मित्रः**	**மித்ரः**	**ஆவணி**
6.	**वरुणः**	**வருணः**	**புரட்டாசி**
7.	**अर्यमा**	**அர்யமா**	**ஐப்பசி**
8.	**अर्चिः**	**அர்சிः**	**கார்த்திகை**
9.	**विवस्वान्**	**விவஸ்வான்**	**மார்கழி**
10.	**त्वष्टा**	**த்வஷ்டா**	**தை**
11.	**सविता**	**ஸவிதா**	**மாசி**
12.	**विष्णुः**	**விஷ்ணுः**	**பங்குனி**

1.	**इन्द्राय नमः**	இந்த்^{3}ராய நமः
2.	**धात्रे नमः**	தா^{4}த்ரே நமः
3.	**भगाय नमः**	ப^{4}கா^{3}ய நமः
4.	**पूष्णे नमः**	பூஷ்ணே நமः
5.	**मित्राय नमः**	மித்ராய நமः
6.	**वरुणाय नमः**	வருணாய நமः
7.	**अर्यम्णे नमः**	அர்யம்ணே நமः
8.	**अर्चिषे नमः**	அர்சிஷே நமः
9.	**विवस्वते नमः**	விவஸ்வதே நமः
10.	**त्वष्ट्रे नमः**	த்வஷ்ட்ரே நமः
11.	**सवित्रे नमः**	ஸவித்ரே நமः
12.	**विष्णवे नमः**	விஷ்ணவே நமः

இதற்கு

"इन्द्रो धाता भगः पूषा मित्रोऽथ वरुणोर्य ऽमा ।
अर्चिर्विवस्वान् त्वष्टा च सविता विष्णुरेव च ॥"

இந்த்³ரோ தா⁴தா ப⁴க³ः பூஷா மித்ரோ(அ)த² வருணோர்ய (அ)மா ।
அர்சிர்விவஸ்வான் த்வஷ்டா ச ஸவிதா விஷ்ணுரேவ ச ॥

என்ற விஷ்ணுபுராண வாக்கியமே பிரமாணமாகும்.

2. பன்னிரண்டு விதமான மண்டலங்களுக்குள் பாஸிக்கும் பரமசிவனே.

1.	**सूर्यमण्डलम्**	**ஸூர்யமண்ட³லம்**
2.	**चन्द्रमण्डलम्**	**சந்த்³ரமண்ட³லம்**
3.	**अग्निमण्डलम्**	**அக்³னிமண்ட³லம்**
4.	**विद्युन्मण्डलम्**	**வித்³யுன்மண்ட³லம்**
5.	**नक्षत्रमण्डलम्**	**நக்ஷத்ரமண்ட³லம்**
6.	**चक्षुर्मण्डलम्**	**சக்ஷுர்மண்ட³லம்**
7.	**हृदयमण्डलम्**	**ஹ்ருத³யமண்ட³லம்**
8.	**वेदमण्डलम्**	**வேத³மண்ட³லம்**
9.	**देवमण्डलम्**	**தே³வமண்ட³லம்**
10.	**ब्रह्मनिष्ठमण्डलम्**	**ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²மண்ட³லம்**
11.	**उदकमण्डलम्**	**உத³கமண்ட³லம்**
12.	**आकाशमण्डलम्**	**ஆகாஶமண்ட³லம்**

3. **द्वादशस्थाने आत्मा स्वरूपं उपलभ्यते यस्य सः**
द्वादशात्मा, तस्य संबोधनं द्वादशात्मन्

(த்³வாத³ஶஸ்தா²னே ஆத்மா ஸ்வரூபம் உபலப்⁴யதே யஸ்ய ஸः த்³வாத³ஶாத்மா, தஸ்ய ஸம்போ³த⁴னம் த்³வாத³ஶாத்மன்)
என்ற ஸமாஸத்திஞல், சரீரத்தில் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களில் எந்தப் பரமாத்மாவின் ஸமாதி காலத்தில், ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுமோ அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு த்வாதஶாத்மா என்று பெயர்.

அவ்விதமான பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களாவன, ப்ரஹ்ம நாடி என்ற ஸுஷும்நா நாடிக்குள்:

1.	**मूलाधारचक्रम्**	**மூலாதா⁴ர சக்ரம்**
2.	**मणिपूरकचक्रम्**	**மணிபூரக சக்ரம்**
3.	**स्वाधिष्ठानचक्रम्**	**ஸ்வாதி⁴ஷ்டா²ன சக்ரம்**
4.	**अनाहतच क्रम्**	**அனாஹத சக்ரம்**

5.	**विशुद्धिचक्रम्**	**விஶுத்³தி⁴ சக்ரம்**
6.	**आज्ञाचक्रम्**	**ஆஜ்ஞா சக்ரம்**
7.	**कैलासचक्रम्**	**கைலாஸ சக்ரம்**
8.	**बोधिनीचक्रम**	**போ³தி⁴நீ சக்ரம**
9.	**सूर्यखण्डचक्रम्**	**ஸூர்யக²ண்ட³ சக்ரம்**
10.	**अग्निखण्डचक्रम्**	**அக்³னிக²ண்ட³ சக்ரம்**
11.	**चन्द्रखण्डचक्रम्**	சந்த்³ரக²ண்ட³ சக்ரம்
12.	**ब्रह्मरन्ध्रचक्रम्**	**ப்³ரஹ்மரந்த்⁴ர சக்ரம்**

மேற்சொன்ன பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களிலும் பரமாத்மாவை யோகிகள் ஸமாதியில் ஸாக்ஷாத் கரித்துக் கொள்ளுவதனுல் அந்த பரமாத்மா தான் **த்³வாத³ஶாத்மன்** என்று கூப்பிடப்படுகிமுர்.

ते (தே) =

1. பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் பன்னிரண்டு ஸ்வரூபத்தோடு கூடிய உனக்கு,
2. பன்னிரண்டு மண்டலங்களிலும் பாஸிக்கிற உனக்கு,
3. சரீரத்தில் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களிலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெறுகிற உனக்கு,

नमः (நம:) = காயிக, வாசிக, மாநஸிக நமஸ்காரம்.

अस्तु (அஸ்து) =

1. இருக்கட்டும்.
2. வணக்கம் (உபாஸகத்வம், பாரதந்த்ரியம்) எப்போதும் இருக்கட்டும் அதாவது எப்போதும் நான் உன்னை உபாஸிக்கிறேன்.
3. நம: என்றதனுல் **मे (மே)** எனக்கு உன்ஊனக் காட்டிலும் அணுமாத்திர மான பேதங்கூட **न (ந)** இல்ஊல என்றதனுல், நீயே நான், நானே நீ என்று எப்போதும் அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டே இருக்கிறேன்.

மேற்கண்ட ச்லோகத்தில் நான்கு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1. **नक्षत्रग्रहताराणां अधिपाय नमः**

   நக்ஷத்ரக்³ரஹதாராாணும் அதி⁴பாய நம:
2. **विश्वभावनाय नमः**

   விஶ்வபா⁴வனுய நம:

3. तेजसामपि तेजस्विने नमः

தேஜஸாமபி தேஜஸ்வினே நம꞉

4. द्वादशात्मने नमः

த்³வாத³ஶாத்மனே நம꞉

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥

நம꞉ பூர்வாய கி³ரயே பஶ்சிமாயாத்³ரயே நம꞉ ।
ஜ்யோதிர்க³ணாநாம் பதயே தி³நாதி⁴பதயே நம꞉ ॥ 16 ॥

पूर्वाय गिरये (பூர்வாய கி³ரயே) =

1. கிழக்குப் பாகத்திலுள்ள கிரியில் (பர்வதத்தில்) உதயமாகும் ஸூர்யனைக் குறித்து,

2. கிழக்குப் பாகத்திலுள்ள உதயகிரிக்கும் அந்தர்யாமியான மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு.

3. மலையைப் போல் அப்ரகம்ப்யமான (அசைக்க முடியாததான) பூர்வ கண்டமாகிய வேதத்தில் தர்ம மூர்த்தியாக விளங்கும் அந்தராத்மாவின் பொருட்டு,

नमः (நம꞉) = நமஸ்காரம்.

पश्चिमायाद्रये (பஶ்சிமாயாத்³ரயே) =

1. மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஸ்தமய பர்வதத்தில் அஸ்தமனமாகும் ஸூர்யனைக் குறித்து,

2. மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஸ்தமய பர்வதத்துக்கும் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. மலையைப் போல் அசைக்க முடியாததான ஞானகாண்டமாகிய வேதத்தில் பரப்ரஹ்ம மூர்த்தியாக விளங்கிவரும் அந்தராத்மாவைக் குறித்து,

नमः (நம꞉) = நமஸ்காரம்.

ज्योतिर्गणानां पतये (ஜ்யோதிர்க³ணாநாம் பதயே) =

1. நக்ஷத்திரங்கள் முதலான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களின் கூட்டத்துக்கு ஸ்வாமியான ஸூர்யபகவானின் பொருட்டு,

2. ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முக்த புருஷர்களின் கூட்டத்துக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு,

3. ஞானரச்மிகளுக்கு ஸ்வாமியான ஸாக்ஷி சைதன்யத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம꞉) = நமஸ்காரம்.

दिनाधिपतये **(தி³நாதி⁴பதயே)** =

1. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்ய பகவா னுக்கும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் ஶ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு,

3. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்ய பகவானுக்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கும் பரஞ்ஜ்யோதி ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः **(நம:)** = நமஸ்காரம்.

இந்தச்லோகத்திலுள்ள நான்கு நாமாக்களுக்கும் அடியிற் கண்டபடி நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அறிக -

1.	**पूर्वाय गिरये नमः**	**பூர்வாய கி³ரயே நம:**
2.	**पश्चिमायाद्रये नमः**	**பஶ்சிமாயாத்³யே நம:**
3.	**ज्योतिर्गणानां पतये नमः**	**ஜ்யோதிர்க³ணாநாம் பதயே நம:**
4.	**दिनाधिपतये नमः**	**தி³நாதி⁴பதயே நம:**

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ।
नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥

ஜயாய ஜயப⁴த்³ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம: ।
நமோ நம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதி³த்யாய நமோ நம: ॥ 17 ॥

जयाय **(ஜயாய)** =

1. **जयतीति जयः (ஜயதீதி ஜய:)** என்ற ஸமாஸத்தால், நிகரற்ற பராக்கிரமத்தோடு கூடிய ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,

2. ஜயன் என்ற பெயருடைய ஒரு த்வாரபாலகனையுடைய ஶ்ரீமஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. **जयन्ति अनेन संसारं विद्वांसः**

(ஜயந்தி அனேன ஸம்ஸாரம் வித்³வாம் ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தால், தன் தத்துவத்தை அறிந்துகொண்ட ஞானிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஸம்ஸார பந்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்து வைக்கிற நிர்குண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः **(நம:)** = நமஸ்காரம்.

जयभद्राय **(ஜயப⁴த்³ராய)** =

1. சத்துரு ஜயம், கல்யாணம் ஆகிய இரண்டையும் உபாஸகர்களுக்குக் கொடுக்கிற ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,

2. ஜயபத்ரன் என்ற இரண்டாவது துவாரபாலகனுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராய ணனின் பொருட்டு,

3. மாநுஷாநந்தம் முதல் ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுள்ள ஸகல விதமான லோக போகங்களையும் ஜயித்ததனால் அடையத் தகுந்த யாதொரு பத்ரம் உண்டோ (அதாவது பூமாநந்தம்) அதையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

हर्यश्वाय (**ஹர்யஶ்வாய**) =

1. பச்சைக் குதிரைகளோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. **हरि हनूमान् अश्वः वाहनं यस्य सः हर्यश्वः**

(ஹரி ஹனூமான் அஶ்வ: வாஹனம் யஸ்ய ஸ: ஹர்யஶ்வ:)

என்ற ஸமாஸத்தால், ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியை வாகனமாக அடைந்த ஸ்ரீராமாவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. **इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः**

(இந்த்³ரியாணி ப்ரமாதீ²னி ஹரந்தி ப்ரஸப⁴ம் மன:) என்ற கீதா வாக்கியத்தினால்,

हरन्तीति हरयः इन्द्रियाणि

(ஹரந்தீதி ஹரய: இந்த்³ரியாணி)

அந்த இந்த்ரியங்களையே வாகனமாக உடைய அந்தராத்மாவின் பொருட்டு,

नमो नमः (நமோ நம:) = நமஸ்காரம, நமஸ்காரம்.

सहस्रांशो (ஸஹஸ்ராம்ஶோ) =

1. ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களோடு கூடிய ஸூர்யனே,

2. ஆயிரக்கணக்கான அந்தரங்க பக்தகோடிகளுடைய ஸமூஹத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற பிரபுவான ஸ்ரீமந் நாராயணனே,

3. **ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः**

(மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே ஜீவபூ⁴த: ஸனாதன:)

என்ற கீதா வாக்கியத்தை அநுஸரித்து, அநேக ஜீவகோடிகளைத் தன் அம்சங்களாக உடைய பரப்ரஹ்மமே,

नमो नमः (நமோ நம:) = நமஸ்காரம, நமஸ்காரம்.

आदित्याय (ஆதி³த்யாய) =

1. அதிதி தேவியின் குமாரனாக அவதரித்த ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. **न दिति अदिती: (ந தி³தி அதி³தீ:)** என்றதனுல், பரம சுத்தமான ப்ரஹ்ம வித்யையாலே அடையத்தகுந்த பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमो नम: (நமோ நம:) = நமஸ்காரம, நமஸ்காரம்.

இந்த ச்லோகத்திலுள்ள நாமாக்களாவன -

1. **जयाय नम:** **ஜயாய நம꞉**
2. **जयभद्राया नम:** **ஜயப⁴த்³ரயா நம꞉**
3. **हर्यश्वाय नम:** **ஹர்யஶ்வாய நம꞉**
4. **सहस्रांशवे नम:** **ஸஹஸ்ராம்ஶவே நம꞉**
5. **आदित्याय नम:** **ஆதி³த்யாய நம꞉**

नम उग्राय वीराय सारंगाय नमो नम: ।
नम: पद्मप्रबोधाय प्रचण्डाय नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

நம உக்³ராய வீராய ஸாரங்கா³ய நமோ நம꞉ ।
நம꞉ பத்³மப்ரபோ³தா⁴ய ப்ரசண்டா³ய நமோ(அ)ஸ்து தே ॥ 18 ॥

उग्राय (உக்³ராய) =

1 உபாஸிக்காதவர்களைத் தன் உக்கிரமான கிரணங்களால் தபிக்கச் செய்யும் ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,

2. ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் ருத்திரனுடைய ரூபமாகப் பிரகாசித்து வரும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு.

3. மிகவும் கடினமான (துர்லபமான) இந்த்ரிய நிக்ரஹம் என்ற உபாயத்தினுல் அடையத் தகுந்தப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नम: (நம:) = நமஸ்காரம்.

वीराय (வீராய) =

1. **विविधं ईरयति प्रेरयति प्राणिन: चेष्टयतीति वीर:**

(விவித⁴ம் ஈரயதி ப்ரேரயதி ப்ராணின꞉ சேஷ்டயதீதி வீர꞉) என்ற ஸமாஸத்தால், 'ஸூர்யன் உதித்துவிட்டானே' என்று பரபரப்புடன் ஸமஸ்த ப்ராணிகளையும் உதயமானவுடன் எல்லாக் காரியங்களிலும் ஏவுகிற ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. த்ரிபுராஸுரஜன ஸம்ஹாரம் செய்யும் விஷயத்தில் நிகரற்ற பராக்கிரம த்தோடு கூடிய பரமேச்வரனின் பொருட்டு,

3. ஜடமான இந்த்ரியங்கள்களுக்கும் விஷயங்களை க்ரஹிக்கும் ஸாமர்த் யத்தைக் கொடுக்கும் அகண்ட சைதன்யத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

सारंगाय (ஸாரங்கா³ய) =

1. **सारं शीघ्र गच्छतीति सारंगः (ஸாரம் ஶீக்⁴ர க³ச்ச²தீதி ஸாரங்க³:)** என்ற ஸமாஸத்தால், அரை நிமிஷத்தில் இரண்டாயிரம் யோஜன தூரம் ஸஞ்சரிக்கிற ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,

2. **सारं गमयतीति सारंगः (ஸாரம் க³மயதீதி ஸாரங்க³:)** என்ற ஸமாஸ த்தால், ஸாரக்ராஹியான ஹம்ஸபக்ஷியாக அவதாரம் செய்த மஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. **सारं (ஸாரம்)** என்றல் ப்ரணவம்; **तेन गम्यत इति सारंगः (தேன க³ம்யத இதி ஸாரங்க³:)** ப்ரணவத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमो नमः (நமோ நம:) = நமஸ்காரம, நமஸ்காரம்

पद्मप्रबोधाय (பத்³மப்ரபோ³தா⁴ய) =

1. தாமரைப் புஷ்பங்களை மலரச்செய்யும் ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. **पद्मया प्रबोधः यस्य सः पद्मप्रबोधः (பத்³மயா ப்ரபோ³த⁴: யஸ்ய ஸ: பத்³மப்ரபோ³த⁴:)** என்ற ஸமாஸத்தால், தினந்தோறும் ஶ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. ஹ்ருதய கமலத்தை மலரச் செய்கிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

प्रचण्डाय (ப்ரசண்டா³ய) =

1. உக்கிரமான கிரணங்களோடு கூடின ஸூர்யனின் பொருட்டு

2. அநுபாஸகர்களுடைய விஷயத்தில் அதிகக்கோபத்தையடையும் ஶ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. ஸர்வ சக்திமத்வம் என்ற குணத்தோடு கூடிய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

ते (தே) = உன்னைக் குறித்து,

नमः अस्तु (நம: அஸ்து) = நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஐந்து நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1. **उग्राय नमः** **உக்³ராய நமः**
2. **वीराय नमः** **வீராய நமः**
3. **सारंगाय नमः** **ஸாரங்கா³ய நமः**
4. **पद्मप्रवोधाय नमः** **பத்³மப்ரவோதா⁴ய நமः**
5. **प्रचण्डाय नमः** **ப்ரசண்டா³ய நமः**

ब्रह्मशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥

ப்³ரஹ்மஶாஞச்யுதேஶாய ஸூர்யாயாதி³த்யவர்சஸே ।
பா⁴ஸ்வதே ஸர்வப⁴க்ஷாய ரௌத்³ராய வபுஷே நமः ॥ 19 ॥

ब्रह्मशानाच्युतेशाय (**ப்³ரஹ்மஶாஞச்யுதேஶாய**) =

1. ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரம் என்ற முத்தொழில்களைச் செய்யும் த்ரிமூர்த்திகளைத் தனக்கு யஜமானர்களாக உடைய ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,
2. **ब्रह्मेशानयोः** (**ப்³ரஹ்மேஶானயோः**) ப்ரஹ்மா ருத்ரன் இருவருககும் ஐூ **अच्युतेशः** (**அச்யுதேஶः**) அப்ரச்யுதமான நியந்தா என்றதனுல் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் இவர்கள் இருவருக்கும் நியந்தாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஈச்வரனுன பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (**நமः**) = நமஸ்காரம்.

सूर्याय (**ஸூர்யாய**) =

1. **सुष्ठ ईरयति प्रेरयति इति सूर्यः** (**ஸுஷ்ட² ஈரயதி ப்ரேரயதி இதி ஸூர்யः**) என்ற ஸமாஸத்தால், பிராணிகளுடைய சேஷ்டைகளுக்குக் காரணமான ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,
2. ஸர்வ ஜகத்துக்கும் அந்தர்யாமியான மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. கார்யகாரண ஸங்காதங்களுக்குச் சேதயிதாவான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (**நமः**) = நமஸ்காரம்.

आदित्यवर्चसे (**ஆதி³த்யவர்சஸே**) =

1. **आदित्यानां देवानामपि वचेः दीप्तिः यस्मात् सः**

(ஆதி³த்யானும் தே³வாநாமபி வசே: தீ³ப்தி: யஸ்மாத் ஸ:)
என்ற ஸமாஸத்தால், ஸர்வஜகத்தையும் பிரகாசம் செய்துவைக்கிற தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. **आदित्यानां देवानामपि वचः दीप्तिः यस्मात् सः**

(ஆதி³த்யானும் தே³வாநாமபி வச: தீ³ப்தி: யஸ்மாத் ஸ:)
என்ற ஸமாஸத்தால், தேவர்களுக்கும் பிரகாசத்தைக் (மஹிமை) கொடுக்கிற ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. **आदित्यस्य वर्चः ज्ञानं यस्मात् सः**

(ஆதி³த்யஸ்ய வர்ச: ஜ்ஞானம் யஸ்மாத் ஸ:)
என்ற ஸமாஸத்தால், ஸூர்ய பகவானுக்கும் ஆத்ம தத்துவத்தை உபதேசித்த பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு, [இதில் ப்ரமாண வாக்யம்

इमं विवस्वते योगं प्रोक्तावानहमव्ययम्

இமம் விவஸ்வதே யோக³ம் ப்ரோக்தாவானஹமவ்யயம்
என்ற கீதா வாக்கியம்.]

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

भास्वते (பா⁴ஸ்வதே) =

1.. பிரகாசிக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. ஸ்வயம் ப்ரகாச ஜ்யோதி ஸ்வரூபமான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

सर्वभक्षाय (ஸர்வப⁴க்ஷாய)

1 கிரணங்களால் ஸகல பதார்த்தங்களையும் பக்ஷிக்கிற (உலரச் செய்கிற) ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு,

2. **अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च**

(ஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞானாம் போ⁴க்தா ச ப்ரபு⁴ரேவ ச)
என்ற சாஸ்த்ரத்தை அவலம்பித்து, ஸர்வ யஜ்ஞங்களிலும் ஆராதிக்கப் பெறுகிற தேவதையாகவும், ஸர்வ யஜ்ஞங்களுக்கும் பலனைக் கொடுக்கிற தேவதையாகவும் இருக்கிற ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. **यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदने**

யஸ்ய ப்³ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே⁴ ப⁴வத ஓத³னே
என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து ஸர்வ ஜகத்தையும் ஸம்ஹரிக்கிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

रौद्राय वपुषे (ரௌத்³ராய வபுஷே) =

1. பயங்கரமான சரீரத்தோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. ருத்ராக்ருதியான நரஸிம்ஹாவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. **रुत्** (ருத்) என்றால் துக்கம். அதற்குக் காரணமான ராக த்வேஷங்கள், அந்த இரண்டுக்கும் காரணமான மூலாஜ்ஞானம், இவற்றை **विद्रावयति (வித்³ராவயதி)** வெகு தூரத்தில் விரட்டிவிடுகிறான் என்ற காரணத்தினால் **रुद्रः (ருத்³ர:)** என்ற பதம் ஏற்பட்டது. ருத்ர ஸம்பந்தியான சரீரத்தோடு கூடினவன் என்பதனால், அஜ்ஞானத்தை ஸம்ஹாரம் செய்கிற விஷயத்தில் ஸமர்த்தமான ஞானத்தைத் தன் சரீரமாக உடைய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

இந்த ச்லோகத்திலுள்ள நாமாக்கள் ஆறு. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1. **ब्रह्मशानाच्युतेशाय नमः** — **ப்³ரஹ்மஶானாச்யுதேஶாய நம:**
2. **सूर्याय नमः** — **ஸூர்யாய நம:**
3. **आदित्यवर्चसे नमः** — **ஆதி³த்யவர்சஸே நம:**
4. **भास्वते नमः** — **பா⁴ஸ்வதே நம:**
5. **सर्वभक्षाय नमः** — **ஸர்வப⁴க்ஷாய நம:**
6. **रौद्राय वपुषे नमः** — **ரௌத்³ராய வபுஷே நம:**

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ।
कृतघ्ननाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥ २० ॥

தமோக்⁴னாய ஹிமக்⁴னாய ஶத்ருக்⁴னாயாமிதாத்மனே ।
க்ருதக்⁴னனாய தே³வாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: ॥ 20 ॥

तमोघ्नाय (தமோக்⁴னாய) =

1. இருளை நீக்கும் ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. ஸ்தூலாஜ்ஞானத்தை நீக்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. ஸம்ஸார பந்தத்தை நாசம் செய்யும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

हिमघ्नाय (ஹிமக்⁴னய) =

1. பனியை நீக்கும் ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. மலின வாஸனையை நாசம் செய்துவிடுகிற மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. மநோ நாசத்தைச் செய்துவிடுகிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

शत्रुघ्नाय (ஶத்ருக்⁴னாய) =

1. உபாஸகர்களுடைய சத்துருக்களை நாசம் செய்துவிடுகிற ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. .இந்த்ரியங்களாகிய சத்துருக்களை நாசம் செய்துவிடுவதனால் ஹ்ருஷீகேசன் என்ற பெயருடன் கூடிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. ஜடமான தேகத்தில் அஹம் என்ற அபிமானம் சத்துருவாகச் சொல்லப் படும். அந்தச் சத்துருவை (அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி) என்ற தன்னுடைய ஸாக்ஷாத் காரத்தை உண்டுபண்ணி, அதன்மூலம் அஹம், மம என்ற பாவத்தைத் தொலைத்து, அதிலிருந்து மற்றச் சத்துருக்கள் கடன்கள் ரோகங்கள் ஆகியவற்றை நாசம் செய்து கொடுத்து, ஞானிகளுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

अमितात्मने (அமிதாத்மநே) =

1. எங்கும் நிறைந்து ஸ்வரூபத்தோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. அளவுக்கு அகப்படாததான சரீரத்தோடு கூடின த்ரிவிக்ரம அவதாரம் செய்த ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. தேச கால வஸ்து பரிச்சேத சூன்யமான அகண்ட ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

कृतघ्ननाय (க்ருதக்⁴னனய) =

1. உபகாரத்தை மறந்தவன் க்ருதக்னன் என்று சொல்லப்படுவான். அந்த க்ருதக்னனை அழிப்பதில் ம்ருத்யுவாக விளங்கி வரும் ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. **क्रुतं (க்ருதம்)** என்றால் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த்ரிய வர்க்கங்கள். அவற்றைப் பகவத் விஷயமாக உப யோகப்படுத்தாமல், விஷயாதிகளில் உபயோகப்படுத்தி வரும் அஜ்ஞ ஜனங்கள் க்ருதக்ன கோடியில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அதாவது, பகவத்விமுகர்களான ஜனங்கள்

(பகவானை உபாஸிக்காத ஜனங்கள்). அவர்களை நாசம் செய்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு வின் பொருட்டு,

3. **क्रुतं (க்ருதம்)** என்றால் பரமாசார்யர்களால் தனக்கு உபதேசிக்கப்படும் ரஹஸ்யம். அதை மறந்து குருத்ரோஹி யாகும் பாபிகள் க்ருதக்ன பதத்தால் சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களை நித்ய ஸம்ஸாரியாகச் செய்து ஸகல புருஷார்த்த ங்களிலிருநதும் ப்ரஷ்டர்களாகச் செய்து வைக்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

देवाय (தே³வாய) =

1. ஜ்வலிக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. க்ரீடார்த்தமாக லோகத்தில் அநேக லீலாவதாரங்களைச் செய்து வருகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு,
3. சிதாநந்த ஜ்யோதிஸ்ஸை ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

ज्योतिषां पतये (ஜ்யோதிஷாம் பதயே) =

1. பிரகாசிக்கிற அக்கினி முதலான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுக்குள் முதன்மை யான ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. இந்த்ரியங்களுக்கெல்லாம் நியந்தாவான மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. உபநிஷத்துக்களுக்கெல்லாம் அதிபதியான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

இந்த சலோகத்தில் ஏழு நாமாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1.	**तमोघ्नाय नमः**	**தமோக்⁴னாய நம:**
2.	**हिमघ्नाय नमः**	**ஹிமக்⁴னாய நம:**
3.	**शत्रुघ्नाय नमः**	**ஶத்ருக்⁴னாய நம:**
4.	**अमितात्मने नमः**	**அமிதாத்மனே நம:**
5.	**कृतघ्नघ्नाय नमः**	**க்ருதக்⁴னக்⁴னாய நம:**
6.	**देवाय नमः**	**தே³வாய நம:**
7.	**ज्योतिषां पतये नमः**	**ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம:**

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमोभिनिघ्नाय घृणये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥

தப்தசாமீகராபா⁴ய வஹ்னயே விஸ்வகர்மணே ।
நமஸ்தமோபி⁴நிக்⁴னாய க்⁴ருணயே லோகஸாக்ஷிணே ॥ 21 ॥

तप्तचामीकराभाय (தப்தசாமீகராபா⁴ய) =

1. தங்க வர்ணமான சரீரத்தோடு கூடின ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. **हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते (ஹிரண்யமயஃ புருஷோ த்³ருஶ்யதே)** என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து ஸூர்ய மண்டலத்தில் ஜ்யோதிர்மயமான சரீரத்தோடு விளங்கிவரும் ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,
3. தப்தமான (உருக்கிய) ஸ்வர்ணம் போல் ஜ்வலிக்கும் ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களுக்கு, **आभा दीप्तिः (ஆபா⁴ தீ³ப்திঃ)** அதாவது ஸ்வரூப ப்ரகாசமானது எந்த ப்ரஹ்மத்தினால் ஏற்படுகிறதோ அந்த ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

वह्नये (வஹ்னயே) =

1. ராத்திரியில் அக்கினி ரூபமாக விளங்கி வரும் ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. அக்கினியையே பிராதானமாக உடைய யஜ்ஞயாகாதி க்ரதுக்களுக்குப் பலதாதாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு,
3. ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தை முமுக்ஷுக்களுக்குப் பஸ்மமாகச் செய்யும் விஷயத்தில் சிதக்னி ஸ்வரூபமாக விளங்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

विश्वकर्मणे (விஸ்வகர்மணே) =

1. ஜகத்தில் ஸகல கர்மாக்களையும் செய்வதற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு,
2. ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதையே தன் தொழிலாக உடைய ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,
3. ஜகத்துக்கு அதிஷ்டானமான நிர்குண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

तमोभिनिघ्नाय (தமோபி⁴நிக்⁴னாய) =

1. தம: என்ற ராத்திரி காலத்தில் மனிதர்களுக்கு, கடம் படம் என்ற விவேகம் இல்லாம லிருக்கும் தன்மையைப் போக்கடிக்கும் ஸ்வபாவத்தோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. மாயையிலிருந்து பக்தகோடிகளைத் தரணம் செய்துவைக்கிற ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. ஜன்மாவுக்குக் காரணமான ஸஞ்சிதம், ஆகாமி முதலான கர்மாக்க ளைப் பிராணிகளுக்கு இல்லாமல் போக்கடிக்கும் பரப்ரஹமத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

घृणये (க்⁴ருணயே) =

1. பிரகாசத்தை ஸ்வரூபமாக உடைய ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. ஞான யோகத்தைப் பக்தர்களுக்குக் கொடுக்கும் மஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. சைதன்யம் என்ற தீப்தி (ப்ரகாசம்) யோடு கூடின பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

लोकसाक्षिणे (லோகஸாக்ஷிணே) =

1. பிராணிகளுடைய புண்யம் பாபம் என்ற கர்மாக்களுக்கு ஸாக்ஷியாக இருக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு,

2. ஸர்வலோகங்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருக்கிற மஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு,

3. த்ருச்ய ப்ரபஞ்சத்துக்கு ஸாக்ஷி சைதன்யமாக இருக்கிற பரப்ரஹ்மத் தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஆறு நாமாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1. **तप्तचामीकराभाय नमः** — **தப்தசாமீகராபா⁴ய நம:**
2. **वह्नये नमः** — **வஹ்னயே நம:**
3. **विश्वकर्मणे नमः** — **விஶ்வகர்மணே நம:**
4. **तमोमिनिघ्नाय नमः** — **தமோமிநிக்⁴னாய நம:**
5. **घृणये नमः** — **க்⁴ருணயே நம:**
6. **लोकसाक्षिणे नमः** — **லோகஸாக்ஷிணே நம:**

नाशयत्येष वै भूतं तमेव सृजति प्रभुः ।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥

நாஶயத்யேஷ வை பூ⁴தம் தமேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு⁴: ।
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ க³ப⁴ஸ்திபி⁴: ॥ 22 ॥

एष वै (ஏஷ வை)	=	இந்த ஸூர்யன் தான்,
भूतं (பூ⁴தம்)	=	ஜகத்தை,
सृजति (ஸ்ருஜதி)	=	ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் உண்டுபண்ணுகிறுன்,
प्रभुः (पालकः भवति) ப்ரபு⁴: (பாலக: ப⁴வதி)	=	ரக்ஷிக்கிறவனுக ஆகிறுன்.
तमेव (தமேவ)	=	அந்த ஜகத்தையே,
नाशयति (நாஶயதி)	=	பிரளய காலத்தில் நாசம் செய்கிறுன்.
एषः (ஏஷ:)	=	இந்த ஸூர்யன்,
पायति (பாயதி)	=	தன் கிரணங்களால் ஜலத்தைச் சோஷிக்கச் செய்கிறுன்.
एषः (ஏஷ:)	=	இந்த ஸூர்யன்,
तपति (தபதி)	=	பிராணிகளைத் தபிக்கச் செய்கிறுன்.
एषः (ஏஷ:)	=	இந்த ஸூர்யன்,
गभस्तिभिः (க³ப⁴ஸ்திபி⁴:)	=	தன் கிரணங்களினுல்,
वर्षति (வர்ஷதி)	=	ஜலத்தை வர்ஷிக்கிறுன்.

இந்தச்லோகத்தில் **एषः (ஏஷ:)** என்ற பதத்துக்கு 1. ஸூர்யன், 2. ஸூர்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரன், 3. ஹ்ருதயபுண்டரீகவாஸியான பரப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்ரளயமும் தைனந்தினம், அவாந்தரம், மஹாப்ரளயம் என்று மூன்று விதம் உண்டு. பிரதிதினம் பகலில் ஸ்ருஷ்டியும், ராத்திரியில் பிரளயமுமாகச் சொல்வது தைனந்தின ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயமாக ஆகும். மன்வந்தரம் முடியும்போது ஏற்படுகிற பிரளயத்தையும், மன்வந்தரம் ஆரம்பிக்கும்போது உண்டாகும் ஸ்ருஷ்டியையும் மன்வந்தர ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். கல்பத்தின் முடிவுக் காலத்தில் ஏற்படுகிற பிரளயத்தையும் கல்பத்தின் ஆதியில் ஏற்படுகிற ஸ்ருஷ்டியையும் மஹா ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயமாக அறிய வேண்டும். **एषः (ஏஷ:)** என்ற பதத்தின் பொருளே ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்ரளயங்களுக்குக் கர்த்தாவாக மேற்கண்ட ச்லோகத்தில் சொல்லப் படுகிறது.

தைனந்தின ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றில் ஸூர்யனைக் கர்த்தா வாகவும், அவாந்தர ஸ்ருஷ்டிகளில் மஹாவிஷ்ணுவைக் கர்த்தாவாகவும், மஹா ப்ரளய ஸ்ருஷ்டிகளில் பரப்ரஹ்மத்தைக் கர்த்தாவாகவும் வைத்துக்கொண்டு, **एषः (ஏஷ:)**

என்ற பதத்துக்கு 'ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம்' என்று மூன்று அர்த்தங்களையும் பாவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

पायति (பாயதி) என்ற இடத்தில், **पै शोषणे (பை ஶோஷணே)** என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, ஜலத்தையும் பாவத்தையும் பவபந்தத்தையும் சோஷிக்கச் செய்கிறது என்ற மூன்று விதமான அர்த்தத்தை அறிந்து கொண்டு, அந்த அந்த விதமான தேவதா பரமாக அர்த்தத்தை நயனம் செய்ய வேண்டும்.

तपति (தபதி) என்ற பதத்தினுல் வெயிலினுல் தாபம், பாவத்தினுல் தாபம், பிறப்பு இறப்பு என்ற பவபந்தத்தினுல் தாபம் என்ற மூன்றையும் அறிக.

वर्षति (வர்ஷதி) என்ற பதத்தினுல் ஜலத்தை வர்ஷிக்கிறது, புண்யத்தை வர்ஷிக்கிறது. ஆனந்தத்தை வர்ஷிக்கிறது என்ற மூன்றையும் அறிக.

गभस्तिभिः (க³ப⁴ஸ்திபி⁴:) என்ற பதத்தினுல் கிரணங்கள், அந்தரங்க பக்தர்கள், ஞானரச்மிகள் என்ற மூன்று வித அர்த்தத்தையும் அறிக.

இந்த ச்லோகத்தில் ஆறு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1. **भूतस्रष्ट्रे नमः** — **பூ⁴தஸ்ரஷ்ட்ரே நம:**
2. **भूतपालाय नमः** — **பூ⁴தபாலாய நம:**
3. **भूतनाशाय नमः** — **பூ⁴தநாஶாய நம:**
4. **पायते नमः** — **பாயதே நம:**
5. **तपते नमः** — **தபதே நம:**
6. **वर्षते नमः** — **வர்ஷதே நம:**

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
एप चैवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாக³ர்தி பூ⁴தேஷு பரிநிஷ்டி²த: ।
ஏப சைவாக்³னிஹோத்ரம் ச ப²லம் சைவாக்³னிஹோத்ரிணாம் ॥ 23 ॥

एषः (ஏஷ:)	=	இந்த ஸூர்யன் பகவான்,
भूतेषु सुप्तेषु **பூ⁴தேஷு ஸுப்தேஷு**	=	பிராணிகள் உபரதி அடைந்திருக்கும்போது (தூங்கும்போது),
जागर्ति **ஜாக³ர்தி**	=	தான் தூங்காமல் விழித்துக் கொண்டிருக் கிறுன்.

भूतेषु (பூதேஷு)	=	பிராணிகளிடத்தில்,
परिनिष्ठितः	=	அந்தர் யாமியாக விளங்கி வருகிறுன்.
பரிநிஷ்டி²தঃ		
एषः चैव (ஏஷ: சைவ)	=	இவன்தான்,
अग्निहोत्रं	=	அக்நிஹோத்ரம் என்ற ஸத்கர்மாவுக்கு
(அக்³னிஹோத்ரம்)		ஸாக்ஷியாக விளங்கி வருகிறவன்.
एषः चैव (ஏஷ: சைவ)	=	இந்த ஸூர்ய பகவான் தான்,
अग्निहोत्रिणाम्	=	அக்நிஹோத்ரம் செய்துவருகிற
(அக்³னிஹோத்ரிணும்)		ஆஹிதாக்நிகள் என்ற தீக்ஷிதர்களுக்கு,
फलं च (ப²லம் ச)	=	பலனைக் கொடுக்கிற தேவதையுமாக
		ஆகிறுன்.

இந்த சலோகத்திலும் முன்போலவே **एषः (ஏஷ:)** என்றுல் ஸூர்யன், மஹாவிஷ்ணு, பரப்ரஹ்மம் என்ற மூன்று அர்த்தத்தையும் அறிந்து கொள்க.

भूतेषु सुप्तेषु (**பூ⁴தேஷு ஸுப்தேஷு**) என்ற பதத்திற்கு, 1. பிராணி அனைத்தும் தூங்கும்போது, 2. சக்ஷுராதி கரணங்கள் (இந்த்ரியங்கள்) உபரதியை (ஒழிவை) அடைந்திருக்கும்போது, 3. பஞ்ச பூதங்களும் ஸ்வரூபத்தில் லயத்தை அடைந்திருக்கும் போது என்று பொருள் அறிக.

जागर्ति (ஜாக³ர்தி) என்ற பதத்திற்கு, 1. பிராணிகளுக்குத் தெரியாமல் மறைவாகப் பிரகாசிக்கிறுன், 2. நித்ய சித்ரூபியாக பாஸிக்கிறுன், 3. அவசிஷ்ட சைதன்யமாக மிகுகிறுன் என்று பொருள்.

अग्निहोत्रं (அக்³னிஹோத்ரம்) என்ற பதத்திற்கு, 1. த்ரேதாக்நியில் செய்யப்படும் புரோடாசாதி ஹோமம், 2. த்யுலோகம், பர்ஜன்யன், ப்ருத்வி, புருஷன், யோஷித் என்ற ஐந்து அக்கினியில் செய்யப்படும் ச்ரத்தா, ஸோமம், வ்ருஷ்டி, அன்னம், ரேதஸ் என்ற ஐந்து வித ஹோமங்கள், 3. ஐந்து இந்த்ரியங்களாகிற அக்கினியில் விஷயாநுபவமாகிற ஹோமம் என்று பொருள்.

अग्निहोत्रिणाम् फलं (அக்³னிஹோத்ரிணும் ப²லம்) என்ற பதத்திஞல், 1. ஸ்வர்க்க லோகம், 2. கார்யப்ரஹ்ம லோகம், 3. சுத்தப்ரஹ்ம லோகம். என்ற மூன்று விதமான தத்துவங்களை அறிக.

இந்த ச்லோகத்தில் நான்கு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன -

1. सुप्तेषु जाग्रते नमः । ஸுப்தேஷு ஜாக்³ரதே நமः ।
2. भूतेषु परिनिष्ठिताय नमः । பூ⁴தேஷு பரிநிஷ்டி²தாய நமः ।
3. अग्निहोत्राय नमः । அக்³னிஹோத்ராய நமः।
4. अग्निहोत्रिणां फलाय नमः । அக்³னிஹோத்ரிணாம் ப²லாய நமः ।

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च ।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥ २४ ॥

வேதா³ஶ்ச க்ரதவஶ்சைவ க்ரதூனாம் ப²லமேவ ச ।
யானி க்ருத்யானி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவிः ப்ரபு⁴ः ॥ 24 ॥

एषः रविः (ஏஷः ரவிः)	=	இந்த ஸூர்யன்தான்,
वेदाः (வேதா³ः)	=	ரிக் யஜுஸ் ஸாம அதர்வம் என்ற நான்கு வேதங்களுடைய ஸ்வரூபி.
च (ச)	=	அஷ்ட வஸுக்கள், ஏகாதச ருத்திரர்கள், த்வாதச ஆதித்தியர்கள் முதலான தேவர்களுடைய ஸ்வரூபி.
क्रतवः (க்ரதவः)	=	ஸோமயாகம் முதல் அச்வமேதம் வரை யஜ்ஞங்களுடைய ஸ்வரூபியோ,
क्रतूनां फलमेव च க்ரதூனாம் ப²லமேவ ச	=	ஸத் கர்மாக்களுடைய பயனுகிற ஸ்வர்க்காதிகளும் இந்த ஸூர்யனுடைய விபூதிகளே (மஹிமை),
सर्वेषु लोकेषु ஸர்வேஷு லோகேஷு	=	ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும்,
यानि कृत्यानि யானி க்ருத்யானி	=	எந்த எந்தக் கர்மாக்களோ, அவற்றுக்கு ஸாதனங்களோ, (அதாவது, ரித்விக், யஜமானன், ஸமித், ஆஜ்யம், பசு முதலானவை).
तेः (தேः)	=	அந்த ஸாதனங்களினுல் தன் பக்தர்களான பிராணிகளுக்குப் பலனைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில்,
सर्वः प्रभुः (ஸர்வः ப்ரபு⁴ः)	=	ஸமஸ்த விதமான ஸாமர்த்யமுள்ள ப்ரபுவும்,
एषः एव ஏஷः ஏவ	=	இந்த ஸூர்யனே.

இந்த ச்லோகத்திலும் மேற்கண்டபடி **एषः(ஏஷः)** என்றுல் ஸூர்யன், மஹா விஷ்ணு. பரப்ரஹ்மம் என்று மூன்றுவித அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

வேதங்களோ, க்ரதுக்களோ, அவற்றின் பலன்களோ, மற்றப் பிராணிகளால் செய்யப்படும் கர்மாக்களோ, அந்த நான்கு வர்க்கங்களிலும், 1. ஸூர்யனை ஸாக்ஷியா கவும், 2. பகவானை விஷ்ணுவைப் பல தாதாவாகவும், 3. பரப்ரஹ்மத்தை அந்தக் கர்மாக்களுக்குத் தானே பந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவத்தை மாற்றி, மோக்ஷத் தைக் கொடுக்கும் சக்தியை அளிக்கிற அதிஷ்டான சைதன்யமாகவும் அறிக.

இந்த ச்லோகத்தில் ஒரே நாமாதான் அடங்கியிருக்கிறது, அதன் நான்காம் வேற்றுமை உருவம் -

परमसमर्थाय ब्रह्मणे नमः । பரமஸமர்தா2ய ப்3ரஹ்மணே நமः ।

फलश्रुतिः ப2லஶ்ருதிः

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च ।
कीर्तयन् पुरुषः कश्चित् नावसीदति राघव ॥ २५ ॥

ஏனமாபத்ஸு க்ருச்ச்2ரேஷு காந்தாரேஷு ப4யேஷு ச ।
கீர்தயன் புருஷः கஶ்சித் நாவஸீத3தி ராக4வ ॥ 25 ॥

एनं (ஏனம்)	=	இந்தப் பரமாத்மாவை (ஸூர்யனை),
आपत्सु (ஆபத்ஸு)	=	ஆபத் காலங்களிலும்,
कृच्छ्रेषु कान्तारेषु **க்ருச்ச்2ரேஷு காந்தாரேஷு**	=	மிகவும் கடினமான காடுகளிலும்,
भयेषु (ப4யேஷு)	=	பயத்துக்கு துவான ஸாதனங்கள் ஸந்நிஹிதமாக இருக்கும் போதும்,
कीर्तयन् **கீர்தயன்**	=	இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் மூலமாக ஸந்தோஷிக்கச் செய்கிற
कश्चित् अपि पुरुषः **கஶ்சித் அபி புருஷः**	=	எந்த மனிதனுலும்,
राघव **ராக4வ**	=	ஹே ராமா,
नावसीदति **நாவஸீத3தி**	=	துக்கத்தை அடையவே மாட்டான்.

தாத்பர்யம்: - இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை யாராலுலும் பாராயணம் செய்யலாம். அதிகாரிகளின் தாரதம்ய நியமமே கிடையாது. அவ்விதம் நியதமாகப் பாராயணம் செய்துகொண்டு வருகிறவன் ஒருவிதமான துக்கத்தையும் அடைய மாட்டான். ஸகலவிதமான பயங்களும் நசித்து விடும். துஷ்ட மிருகம் முதலியவற்றினுல் யாதொரு விதமான பாதையும் ஏற்படாது. எவ்விதமான ஆபத்தும் அருகில் வராது.

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।
एतत् त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ २६ ॥

பூஜயஸ்வைனமேகாக்3ரோ தே3வதே3வம் ஜக3த்பதிம் ।
ஏதத் த்ரிகு3ணிதம் ஜப்த்வா யுத்3தே4ஷு விஜயிஷ்யஸி ॥ 26 ॥

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि ।
एवमुक्त्वा तदागस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥

அஸ்மின் க்ஷணே மஹாபா3ஹோ ராவணம் த்வம் வதி4ஷ்யஸி ।
ஏவமுக்த்வா ததா3க3ஸ்த்யோ ஜகா3ம ச யதா2க3தம் ॥ 27 ॥

हे राम (ஹே ராம)	=	ஹே ராமா!
देवदेवं தே3வதே3வம்	=	தேவர்களுக்கும் உபாஸ்யமாயும்,
जगत्पतिम् ஜக3த்பதிம்	=	ஸர்வ ஜகத்துக்கு நாதனுகவும் உள்ள,
एनं ஏனம்	=	இந்தப் பரமாத்மாவை,
एकाग्रः सन् ஏகாக்3ரः ஸன்	=	ஒரே மனத்தோடு கூடினவனாக இருந்துகொண்டு,
पूजयस्व பூஜயஸ்வ	=	திருப்தி செய்துவை
एतत् ஏதத்	=	இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை,
त्रिगुणितं यथा तथा த்ரிகு3ணிதம் யதா2 ததா2	=	மூன்று தடவை ஆவ்ருத்தி ஆகும்படி,
जप्त्वा ஜப்த்வா	=	ஜபம் செய்து,
युद्धेषु யுத்3தே4ஷு	=	எந்தப் போர்களிலும்,
विजयिष्यसि விஜயிஷ்யஸி	=	சத்துருக்களை ஜயித்துவிடுவாய்
हे महाबाहो ஹே மஹாபா3ஹோ	=	மூலபல யுத்தத்தில் காந்தர்வாஸ்த்ர ப்ரயோகத்தினால் உன் நிகரற்ற பாஹுபலத்தை ப்ரகாசம் செய்த மஹாவீரனே!

अस्मिन् क्षणे = இந்த க்ஷணத்திலேயே,
அஸ்மின் க்ஷணே

त्वं = நீ,
த்வம்

रावणं = ராவணஐன,
ராவணம்

वधिष्यसि = கொல்லப் போகிறாய்.
வதி4ஷ்யஸி

एवं = இந்த ப்ரகாரம்,
ஏவம்

उक्त्वा = சொல்லிவிட்டு,
உக்த்வா

तदा = அப்போதே,
ததா3

अगस्त्यः = அகஸ்த்ய மஹர்ஷி,
அக3ஸ்த்ய:

यथागतं च = வந்த வழியாகவே,
யதா2க3தம் ச

जगाम = போனர்.
ஜகா3ம

தாத்பர்யம் - "ஹே ராமா! ஸூர்யனை இந்த ஸ்தோத்திரத்தினால் உபாஸிப்பது என்பது, ஸூர்யனை உபாஸிப்பதாகவும், ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரனை உபாஸிப்பதாகவும், ஹ்ருதய புண்டரீகத்திலுள்ள நிர்குண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பதாகவும், அதன் மூலம் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரணம் என்ற மூன்று விதமான உபாஸனம் ஸித்திக்கிறபடியால், மூன்று ஆவ்ருத்தி இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபம் செய்து பகவானைத் திருப்தி செய்து வைக்க வேண்டும். அதன் மூலம் எந்த யுத்தங்களிலும் சத்துருக்களை ஜயித்துவிடுவாய். ராவணனையோ இப்போதே கொன்று ஜயித்துவிடுவாய்" என்று இவ்விதம் அகஸ்த்ய மஹர்ஷி ராமபிரானுக்குச் சொல்லிவிட்டு, ஆகாச மண்டலத்தினால் வேடிக்கை பார்க்க வந்திருந்த தேவர்களுடைய கூட்டத்தில் போய்ச்சேர்ந்து கொண்டார்.

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत् तदा ।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥

ஏதச்ச்2ருத்வா மஹாதேஜா நஷ்டஸோகோ(அ)ப4வத் ததா3 ।
தா4ரயாமாஸ ஸுப்ரீதோ ராக4வ: ப்ரயதாத்மவான் ॥ 28 ॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् ।
त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥

ஆதி³த்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவான் ।
த்ரிராசம்ய ஶுசிர்பூ⁴த்வா த⁴னுராதா³ய வீர்யவான் ॥ 29 ॥

महातेजाः மஹாதேஜா:	=	பரம தேஜஸ்வியான,
राघवः ராக⁴வ:	=	ஸ்ரீராமபிரான்,
एतत् ஏதத்	=	இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை,
श्रुत्वा ஶ்ருத்வா	=	உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு,
तदा ததா³	=	அப்போது,
प्रयतात्मवान् ப்ரயதாத்மவான்	=	அந்த மஹா மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்வதில் மிகவும் யத்னமுள்ளவராயும்,
सुप्रीतः सन् ஸுப்ரீத: ஸன்	=	ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தோடு கூடினவராயும் இருந்துகொண்டு,
धारयामास தா⁴ரயாமாஸ	=	இந்த ஆதித்திய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை மனத்தினுல் த்ருடமாகத் தரித்துக் கொண்டார்.
नष्टशोकः நஷ்டஶோக:	=	தாம் விஷ்ணு என்பதை வெளிக்காட்டாமலே மனுஷ்யபாவத்துடனேயே ராவணனை எவ்விதம் வதம் செய்வது என்று அந்த நிமிஷ பர்யந்தம் இருந்த கவலையை விட்டவராகவும்,
अभवत् அப⁴வத்	=	ஆனுர்,
त्रिः த்ரி:	=	மூன்று தடவை,
आचम्य ஆசம்ய	=	ஆசமனம் செய்துவிட்டு,
शुचिः ஶுசி:	=	பரிசுத்தராக,
भूत्वा பூ⁴த்வா	=	ஆகி,
धनुः த⁴னு:	=	தம்வில்லை,

आदाय = எடுத்துக்கொண்டு,

ஆதா³ய

आदित्यं = ஸூர்ய பகவாஜ்னை,

ஆதி³த்யம்

प्रेक्ष्य = பார்த்துக்கொண்டு,

ப்ரேக்ஷ்ய

जप्त्वा तु = ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை மூன்று

ஜப்த்வா து தடவை பாராயணம் செய்துவிட்டு,

वीर्यवान् सन् = மகா பராக்கிர மத்தோடு கூடினவராக,

வீர்யவான் ஸன்

परं हर्षं = பரம ஸந்தோஷத்தை,

பரம் ஹர்ஷம்

अवाप्तवान् = அடைந்தார்.

அவாப்தவான்

தாத்பர்யம் - ஸ்ரீராம ப்ரபு அகஸ்திய மஹர்ஷி மூலமாக ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற ஸ்தோத்திரத்தை உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு, 'ராவணனை எவ்விதமான உபாயத்தினால் கொல்வது?' என்று முன்பு இருந்த கவலையை விட்டு, பரம ஸந்தோஷமுள்ளவராயும். அதிக ப்ரயத்னத்தோடு கூடினவராயும் ஆனார். மூன்று தடவை தாம் ஆசமனம் செய்துவிட்டுப் பரிசுத்தராக இருந்துகொண்டு, வில்லையும் கையில் தரித்துக்கொண்டு, ஸூர்ய பகவானைப் பார்த்துக் கொண்டே இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபம் செய்தார். ஜபம் செய்துவிட்டுப் பரம ஸந்தோஷத்தோடு இருந்து கொண்டு, யுத்தத்துக்கு ஸந்நத்தராகவும் ஆனார்.

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்³தா⁴ய ஸமுபாக³மத் ।
ஸர்வயத்னேன மஹதா வதே⁴ தஸ்ய த்⁴ருதோ(அ)ப⁴வத் ॥ 30 ॥

रामः = ராமர்,

ராமঃ

रावणं = ராவணனை,

ராவணம்

प्रेक्ष्य = பார்த்து,

ப்ரேக்ஷ்ய

हृष्टात्मा सन् = மிகவும் பிரஸன்னமான அந்தக் கரணத்தோடு

ஹ்ருஷ்டாத்மா ஸன் கூடினவராக இருந்துகொண்டு,

युद्धाय **யுத்³தா⁴ய**	=	யுத்தத்தின்பொருட்டு,
समुपागमत् **ஸமுபாக³மத்**	=	முன்வந்து நின்றுகொண்டார்.
तस्य **தஸ்ய**	=	அந்த ராவணனுடைய,
वधे **வதே⁴**	=	வதத்தில்,
महता **மஹதா**	=	மேலான,
सर्वयत्नेन **ஸர்வயத்னேன**	=	ஸகல ப்ரகாரமாகவும்,
धृतः **த்⁴ருத:**	=	எண்ணமுள்ளவராக,
अभवत् **அப⁴வத்**	=	ஆனார்.

தாத்பர்யம்: - ஸ்ரீராமர் ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை ஜபம் செய்து விட்டு, உடன் எதிரில் யுத்தத்துக்கு ஸித்தனாக நின்ற ராவணனைப் பார்த்து, தாம் உத்ஸாஹத்துடன் ராவணனோடு போர் செய்வதற்கு முன்னோக்கிச் சென்றார். எவ்வித த்திலும் இந்தத் தடவை ராவணனைக் கொன்றுதான் யுத்தத்தை நிறுத்துகிறது என்ற த்ருடமான ஸங்கல்பத்தோடு கூடினவராகவும் இருந்தார்.

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।
निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥ ३१ ॥

அத² ரவிரவத³ந்நிரீக்ஷ்ய ராமம் முதி³தமனா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: ।
நிஶிசரபதிஸங்க்ஷயம் விதி³த்வா ஸுரக³ணமத்⁴யக³தோ வசஸ்த்வரேதி ॥ 31 ॥

अथः **அத²:**	=	பிற்பாடு,
रविः **ரவி:**	=	ஸூர்ய பகவான்,
मुदितमनाः **முதி³தமனா:**	=	ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தோடு கூடினவராகவும்,
निशिचरपतिसंक्षयं **நிஶிசரபதிஸங்க்ஷயம்**	=	நிச்சயம் செய்து,

परमं = மிகவும்,
பரமம்
प्रहृष्यमाण: सन् = ஸந்தோஷத்தை அடையப்போகிறவராயும்
ப்ரஹ்ருஷ்யமாணः ஸன் இருந்து கொண்டு,
सुरगणमध्यगतश्च सन् = தேவர்களுடைய நடுமத்தியில் இருந்து கொண்டு,
ஸுரக³ணமத்⁴யக³தஶ்ச ஸன்
रामं = ராமனை,
ராமம்
निरीक्ष्य = பார்த்து,
நிரீக்ஷ்ய
त्वर = "ராவண வதத்தில் சீக்கிரமாகப் பிரயத்தனம் செய்"
த்வர
इति = என்ற,
இதி
वच: = வார்த்தையை,
வசः
अवदत् = சொன்னார்.
அவத³த்

தாத்பர்யம் - ஸூர்ய பகவான் தம்முடைய மண்டலத்திலிருந்து யுத்தப் பிரதேசத்துக்கு ஸமீபமான ஆகாசத்தில் இறங்கித் தேவக் கூட்டங்களோடு யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்திருந்தார். ஸ்ரீராமர், அகஸ்த்ய மஹர்ஷியின் மூலமாக ஆதித்ய ஹ்ருதயம் என்ற ஸ்தோத்திரத்தை மூன்று ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்ததிலிருந்தும், ஸூர்ய பகவானுக்குப் பரம ஸந்தோஷம் ஏற்பட்டது.

இனி ராவணன் நிச்சயமாக மாண்டுபோய் விடுவான் என்பதை ஸூர்ய பகவான் தீர்மானித்து விட்டார். இவ்வளவு உத்ஸாஹத்தோடு இருந்து கொண்டு, ராமரைப் பார்த்து, “ராமா, ராவணனுடைய வதத்தில் நீ கொஞ்சமேனும் விளம்பம் செய்ய வேண்டாம்” என்று பரிபூர்ணமாக அநுக்ரஹம் செய்தார். இதனால், இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஸூர்ய பகவானைப் பார்த்துக்கொண்டே மூன்று ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்கிறவர்களுக்கு, ஸூர்ய பகவானே நேரில் வந்து ஸல்லாபம் செய்து பக்தர்களுடைய ஸகல விதமான மனோரதத்தையும் பூர்த்தி செய்து கொடுப்பார் என்பது வெளியாகிறது.

"பின்பு இந்த ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலேயே யுத்த காண்டத்தில் 120-ஆம் ஸர்க்கத்தில், ராவண வதத்துக்குப் பிறகு பிரம்மா, ருத்திரன் முதலான தேவர்கள் ராமனருகில் வந்து, எல்லாத் தேவர்களும் ஒரே வாக்கியமாக,

भवान् नारायणो देव: श्रीमान् चक्रायुधो विभु:

ப⁴வான் நாராயணோ தே³வः ஸ்ரீமான் சக்ராயுதோ⁴ விபு⁴ः

முதலான ஶ்லோகங்களால், 'ஸகல தேவதைகளைக் காட்டிலும் விஷ்ணுவே மேலான தெய்வம்' என்றும், 'அப்பேர்ப்பட்ட விஷ்ணுவே நீதான்' என்றும் ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வத்தை மிகவும் அழகாகப் ப்ரதிபாதனம் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் இருக்க, இந்த ராமனே மற்றொரு தேவதையைத் துதிக்கிறான் என்றால் அது எவ்விதம் ஸம்பவிக்கும்? ராமனைக் காட்டிலும் ஸூர்யனுக்குத்தான் பரத்வம் ஏற்பட நியாயம் உண்டா? அப்படி ஏற்பட்டால், பிரம்மா, ருத்திரன் முதலான தேவர்களே ராமனைப் பரவஸ்து என்று ப்ரதிபாதனம் செய்திருப்பது எப்படி உசிதமாகும்? ஆகையால் இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரம் என்பது ஸங்கதமாக இல்லை. இந்த ஸர்க்கம் ப்ரக்ஷிப்த ஸர்க்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று சிலர் ஆக்ஷேபிப்பார்கள்.

அதற்கு ஸமாதானமாவது - உபநிஷத்தில்

असौ वा आदित्यः देवमधु

அஸௌ வா ஆதி³த்ய꞉ தே³வமது⁴

என்ற ஶ்ருதியால் மதுவித்யை என்று ஓர் உபாஸன மார்க்கம் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த வித்யையில் ஸூர்யனுக்குத்தான் உபாஸித்வம் ஏற்படுகிறது. ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான தேவர்களும், ஸூர்யனுக்கு மேலான தேவர்களுங்கூட அந்த வித்யையில் உபாஸகர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். ஸூர்யனுக்குப் பரத்வம் எப்படி ஏற்படும் என்ற ஆசங்கை வரவே, அதற்கு ஸமாதானமாக, "மது வித்யையானது கேவல மண்டலாபிமானியான ஸூர்யன் என்ற தேவதையைக் குறிப்பிடவில்லை.

यः आदित्ये तिष्ठन् अन्तरो यमयति

ய꞉ ஆதி³த்யே திஷ்ட²ன் அந்தரோ யமயதி

என்ற அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மண வாக்கியத்தை அநுஸரித்து, ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே மதுவித்யை குறிப்பிடுகிறபடியால், அந்தர்யாமியான பரமாத்மா வினிடத்தில் பரத்வமும் நிர்விவாதமானபடியால், யாதொரு தோஷத்துக்கும் அவகாசமே இல்லை. "மதுவித்யை ஸங்கதம் தான்" என்று ஸர்வஜ்ஞரான வ்யாஸாசார்யர்கள் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரமும், கேவலம் மண்டலாபிமானியான ஸூர்யன் என்ற தேவதையைக் குறிப்பதல்ல; ஸூர்யனுக்கும் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவைத்தான் குறித்துக் காட்டுக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது தசரத சக்கரவர்த்தினுடைய திருக்குமாரனாக அவதாரம் செய்து, மானுஷ லீலையைத் தானும் அவலம்பித்து, மனிதர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து வரும்போது ஈச்வரனையே சரணமடைய வேண்டும் என்ற தர்மத்தை, தான் நன்றாக அநுஷ்டித்துக் காட்டுவதன்மூலம், இப்பேர்ப்பட்ட பரம தர்மத்தைப் பகவான் லோகத்தில் ஸ்தாபனம் செய்தான் என்பது மிகவும் ஸங்கதம் தான். ஆகையால் ஆதித்ய

ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் ப்ரக்ஷிப்த ஸர்க்கமல்ல, முக்கியமான ஸர்க்கமாகத்தான் ஆகிறது.

'இந்த ஸ்தோத்திரம் ஸூர்யனைக் குறிப்பிடவில்லை; ஸூர்யமண்டல அந்தர்யாமியைத்தான் குறிப்பிடுகிறது' என்பதற்கு,

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय

ப்³ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய

என்ற ஒரு பதமே போதாதா?

த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஸூர்யன் எவ்விதம் ஈசனாக ஆவான்? ஆகையால் இந்த ஸ்தோத்திரம் ப்ரஹ்மத்தைத்தான் குறிப்பிடும் என்பதில் ஸந்தேஹமே இல்லை. ஆனால், ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் "நீதான் பரவஸ்து" என்று ராமனை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களே, அப்படி இருக்கும்போது அந்த ராமனே, இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் மற்றொரு வஸ்துவை உபாஸிப்பது எப்படி என்றாலோ, மனுஷ்ய நடனத்தை அவலம்பித்து உபாஸித்துக் காட்டுகிறார். மேலும், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும், "ராமா, இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்துக்கு உபாஸ்யமான தெய்வம் எதுவோ, அதுவே தான் நீ. - நீ உபாஸகன் அல்ல" என்று ஸுக்ரீவாதிகள் அநவதானத்தினால் ராமனிடத்தில் வைத்திருக்கும் மனுஷ்யத்வ புத்தியை நீக்கி அவர்களுக்கும் ப்ரஹ்மத்வ புத்தியை உண்டுபண்ணுவதற்காகத்தான் ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய பரத்துவத்தை விளக்கிக் காட்டினார்கள்.

आत्मानं मानुषं मन्ये

ஆத்மானம் மானுஷம் மன்யே

என்ற வாக்கியத்தை அநுஸரித்து, மனுஷ்ய நிலைமையில் ராமன் உபாஸகனாக இருந்தான். விஷ்ணு என்ற நிலைமையிலோ, இந்த ஸ்தோத்ரத்துக்கு உபாஸ்யமான அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவாகத்தான் ஆகிறான். அதில் கொஞ்சமேனும் ஸம்சயமே இல்லை. இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ராமனை உபாஸ்ய வஸ்து என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால்

हर्यश्वाय

ஹர்யஶ்வாய

என்ற பதத்தின் அர்த்தத்தைக் கவனித்தமாத்திரத்திலேயே அவ்விதம் பரவஸ்துதான் என்று ஸுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் மனிதர்களுக்கு எவ்விதமான ஆபத்தையும் ஸுலபமாக விலக்கிக்கொள்வதற்கோ, எவ்விதமான ஸம்பத்தையும் அடைவதற்கோ, பாப க்ஷயத்துக்கோ, சத்துரு நாசத்துக்கோ, ஆயுஸ்ஸின் அபிவிருத்திக்கோ, குடும்பத்தினுடைய மேன்மைக்கோ, இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் கல்பக வ்ருக்ஷம்போல் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் முக்கியமான பாகமாக விளங்கி வருகிறபடியால், ஶ்ரேயஸ்ஸை விரும்புகிற ஒவ்வோர் ஆஸ்திகரும் இதைத் தினந்தோறும் அதிக ச்ரத்தையுடன் பாராயணம் செய்துவர வேண்டும்.

ஆதி³த்ய ஹ்ருத³ய ஸ்தோத்ரம்

இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்ய விரும்புகிற ஆஸ்திக சிகாமணிகளுக்கு அநுகூலமாக, ஸூர்ய பிம்பத்துக்கு நமஸ்காரம் செய்யவும், வேறு ஜல கும்பத்திலோ, எந்தப் பிம்பத்திலோ, ஸூர்ய பகவானைப் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்யவோ, அல்லது கேவலம் அசக்தர்களாக இருந்தால் வாக்கினால் மட்டும் நாமாவளியை ஜபிப்பதற்கும், எல்லா நாமாக்களையும் வரிசை க்ரமமாக நான்காம் வேற்றுமையிலேயே கீழே கொடுக்கிறோம் -

रश्मिमते नमः	1	ரஶ்மிமதே நமः
समुद्यते नमः	2	ஸமுத்³யதே நமः
देवासुरनमस्कृताय नमः	3	தே³வாஸுரநமஸ்க்ருதாய நமः
विवस्वते नमः	4	விவஸ்வதே நமः
भास्कराय नमः	5	பா⁴ஸ்கராய நமः
भुवनेश्वराय नमः	6	பு⁴வனேஶ்வராய நமः
सर्वदेवात्मकाय नमः	7	ஸர்வதே³வாத்மகாய நமः
तेजस्विने नमः	8	தேஜஸ்வினே நமः
रश्मिभावनाय नमः	9	ரஶ்மிபா⁴வனாய நமः
देवासुरगणलोकपालाय नमः	10	தே³வாஸுரக³ணலோகபாலாய நமः
ब्रह्मणे नमः	11	ப்³ரஹ்மணே நமः
विष्णवे नमः	12	விஷ்ணவே நமः
शिवाय नमः	13	ஶிவாய நமः
स्कन्दाय नमः	14	ஸ்கந்தா³ய நமः
प्रजापतये नमः	15	ப்ரஜாபதயே நமः
महेन्द्राय नमः	16	மஹேந்த்³ராய நமः
धनदाय नमः	17	த⁴னதா³ய நமः
कालाय नमः	18	காலாய நமः
यमाय नमः	19	யமாய நமः
सोमाय नमः	20	ஸோமாய நமः
अपांपतये नमः	21	அபாம்பதயே நமः
पितृमूर्तये नमः	22	பித்ருமூர்தயே நமः
वसुमूर्तये नमः	23	வஸுமூர்தயே நமः
साध्यमूर्तये नमः	24	ஸாத்⁴யமூர்தயே நமः
अश्विमूर्तये नमः	25	அஶ்விமூர்தயே நமः
मरुन्मूर्तये नमः	26	மருன்மூர்தயே நமः
मनवे नमः	27	மனவே நமः

वायुमूर्तये नमः	28	வாயுமூர்தயே நமः
वह्नये नमः	29	வஹ்னயே நமः
प्रजामूर्तये नमः	30	ப்ரஜாமூர்தயே நமः
प्राणाय नमः	31	ப்ராணாய நமः
ऋतवे नमः	32	ருதவே நமः
कर्त्रे नमः	33	கர்த்ரே நமः
प्रभाकराय नमः	34	ப்ரபா⁴கராய நமः
आदित्याय नमः	35	ஆதி³த்யாய நமः
सवित्रे नमः	36	ஸவித்ரே நமः
सूर्याय नमः	37	ஸூர்யாய நமः
खगाय नमः	38	க²கா³ய நமः
पूष्णे नमः	39	பூஷ்ணே நமः
गभस्तिमते नमः	40	க³ப⁴ஸ்திமதே நமः
सुवर्णसदृशाय नमः	41	ஸுவர்ணஸத்³ருஶாய நமः
भानवे नमः	42	பா⁴னவே நமः
हिरण्यरेतसे नमः	43	ஹிரண்யரேதஸே நமः
दिवाकराय नमः	44	தி³வாகராய நமः
हरिदश्वाय नमः	45	ஹரித³ஶ்வாய நமः
सहस्रार्चिषे नमः	46	ஸஹஸ்ரார்சிஷே நமः
सप्तसप्तये नमः	47	ஸப்தஸப்தயே நமः
मरीचिमते नमः	48	மரீசிமதே நமः
तिमिरोन्मथनाय नमः	49	திமிரோன்மத²னாய நமः
शम्भवे नमः	50	ஶம்ப⁴வே நமः
त्वष्ट्रे नमः	51	த்வஷ்ட்ரே நமः
मार्ताण्डाय नमः	52	மார்தாண்டா³ய நமः
अंशुमते नमः	53	அம்ஶுமதே நமः
हिरण्यगर्भाय नमः	54	ஹிரண்யக³ர்பா⁴ய நமः
शिशिराय नमः	55	ஶிஶிராய நமः
तपनाय नमः	56	தபனாய நமः
भास्कराय नमः	57	பா⁴ஸ்கராய நமः
रवये नमः	58	ரவயே நமः
अग्निगर्भाय नमः	59	அக்³னிக³ர்பா⁴ய நமः

अदितेः पुत्राय नमः	60	அதி³தே꞉ புத்ராய நம꞉
शंखाय नमः	61	ஶங்கா²ய நம꞉
शिशिरनाशनाय नमः	62	ஶிஶிரநாஶனாய நம꞉
व्योमनाथाय नमः	63	வ்யோமநாதா²ய நம꞉
तमोभेदिने नमः	64	தமோபே⁴தி³னே நம꞉
ऋग्यजुःसामपारगाय नमः	65	ருக்³யஜு꞉ஸாமபாரகா³ய நம꞉
घनवृष्टये नमः	66	க⁴னவ்ருஷ்டயே நம꞉
अपांमित्राय नमः	67	அபாம்மித்ராய நம꞉
विन्ध्यवीधी प्लवंगमाय नमः	68	விந்த்⁴யவீதீ⁴ ப்லவங்க³மாய நம꞉
आतपिने नमः	69	ஆதபினே நம꞉
मण्डलिने नमः	70	மண்ட³லினே நம꞉
मृत्यवे नमः	71	ம்ருத்யவே நம꞉
पिङ्गलाय नमः	72	பிங்க³லாய நம꞉
सर्वतापनाय नमः	73	ஸர்வதாபனாய நம꞉
कचये नमः	74	கசயே நம꞉
विश्वस्मै नमः	75	விஶ்வஸ்மை நம꞉
महातेजसे नमः	76	மஹாதேஜஸே நம꞉
रक्ताय नमः	77	ரக்தாய நம꞉
सर्वभवोद्भवाय नमः	78	ஸர்வப⁴வோத்³ப⁴வாய நம꞉
नक्षत्रग्रहताराणां अधिपाय नमः	79	நக்ஷத்ரக்³ரஹதாராணாம் அதி⁴பாய நம꞉
विश्वभावनाय नमः	80	விஶ்வபா⁴வனாய நம꞉
तेजसामपि तेजस्विने नमः	81	தேஜஸாமபி தேஜஸ்வினே நம꞉
द्वादशात्मने नमः	82	த்³வாத³ஶாத்மனே நம꞉
इन्द्राय नमः	83	இந்த்³ராய நம꞉
धात्रे नमः	84	தா⁴த்ரே நம꞉
भगाय नमः	85	ப⁴கா³ய நம꞉
पूष्णे नमः	86	பூஷ்ணே நம꞉
मित्राय नमः	87	மித்ராய நம꞉
वरुणाय नमः	88	வருணாய நம꞉
अर्यम्णे नमः	89	அர்யம்ணே நம꞉
अर्चिष्मते नमः	90	அர்சிஷ்மதே நம꞉
विवस्वते नमः	91	விவஸ்வதே நம꞉

त्वष्ट्रे नमः	92	த்வஷ்ட்ரே நம꞉
सवित्रे नमः	93	ஸவித்ரே நம꞉
विष्णवे नमः	94	விஷ்ணவே நம꞉
पूर्वाय गिरये नमः	95	பூர்வாய கி³ரயே நம꞉
पश्चिमायाद्रये नमः	96	பஶ்சிமாயாத்³ரயே நம꞉
ज्योतिर्गणानां पतये नमः	97	ஜ்யோதிர்க³ணாநாம் பதயே நம꞉
दिनाधिपतये नमः	98	தி³நாதி⁴பதயே நம꞉
जयाय नमः	99	ஜயாய நம꞉
जयभद्राय नमः	100	ஜயப⁴த்³ராய நம꞉
हर्यश्वाय नमः	101	ஹர்யஶ்வாய நம꞉
सहस्रांशवे नमः	102	ஸஹஸ்ராம்ஶவே நம꞉
आदित्याय नमः	103	ஆதி³த்யாய நம꞉
उग्राय नमः	104	உக்³ராய நம꞉
वीराय नमः	105	வீராய நம꞉
सारंगाय नमः	106	ஸாரங்கா³ய நம꞉
पद्मप्रबोधाय नमः	107	பத்³மப்ரபோ³தா⁴ய நம꞉
प्रचण्डाय नमः	108	ப்ரசண்டா³ய நம꞉
ब्रह्मशानाच्युतेशाय नमः	109	ப்³ரஹ்மஶாநாச்யுதேஶாய நம꞉
सूर्याय नमः	110	ஸூர்யாய நம꞉
आदित्यवर्चसे नमः	111	ஆதி³த்யவர்சஸே நம꞉
भाखते नमः	112	பா⁴க²தே நம꞉
सर्वभक्षाय नमः	113	ஸர்வப⁴க்ஷாய நம꞉
रौद्राय वपुषे नमः	114	ரௌத்³ராய வபுஷே நம꞉
तमोघ्नाय नमः	115	தமோக்⁴நாய நம꞉
हिमघ्नाय नमः	116	ஹிமக்⁴நாய நம꞉
शत्रुघ्नाय नमः	117	ஶத்ருக்⁴நாய நம꞉
अमितात्मने नमः	118	அமிதாத்மநே நம꞉
कृतघ्नघ्नाय नमः	119	க்ருதக்⁴நக்⁴நாய நம꞉
देवाय नमः	120	தே³வாய நம꞉
ज्योतिषां पतये नमः	121	ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம꞉
तप्तचामीकराभाय नमः	122	தப்தசாமீகராபா⁴ய நம꞉
वह्नये नमः	123	வஹ்நயே நம꞉

विश्वकर्मणे नमः	124	விஶ்வகர்மணே நமஃ
तमोमिनिघ्नाय नमः	125	தமோமிநிக்⁴ன்ய நமஃ
घृणये नमः	126	க்⁴ருணயே நமஃ
लोकसाक्षिणे नमः	127	லோகஸாக்ஷிணே நமஃ
भूतस्स्रष्ट्रे नमः	128	பூ⁴தஸ்ஸ்ரஷ்ட்ரே நமஃ
भूतपालाय नमः	129	பூ⁴தபாலாய நமஃ
भूतनाशाय नमः	130	பூ⁴தநாஶாய நமஃ
पायते नमः	131	பாயதே நமஃ
तपते नमः	132	தபதே நமஃ
वर्षते नमः	133	வர்ஷதே நமஃ
सुप्तेषु जाग्रते नमः	134	ஸுப்தேஷு ஜாக்³ரதே நமஃ
भूतेषु परिनिष्ठिताय नमः	135	பூ⁴தேஷு பரிநிஷ்டி²தாய நமஃ
अग्निहोत्राय नमः	136	அக்³னிஹோத்ராய நமஃ
अग्निहोत्रिणां फलाय नमः	137	அக்³னிஹோத்ரிணாம் ப²லாய நமஃ
परमसमर्थाय परब्रह्मणे नमः	138	பரமஸமர்தா²ய பரப்³ரஹ்மணே நமஃ

श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

ஶ்ரீராமசந்த்³ர பரப்³ரஹ்மணே நமஃ

முற்றும்.

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின்
சில முக்கிய வெளியிடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஆசார்யர்களுடைய அநுக்ரஹ பூர்வகமான ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது.

1. **ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னகரம்**
   (பன்னிரண்டு ஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது)
2. **ஸ்ரீ மூகபஞ்சசதீ**
   (நாகரி லிபியில் மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்)
3. **ஸ்ரீ சம்புநடனம் - நடேசாஷ்டகம்**
4. **நவக்ரஹ ஸ்தோத்ரம் - நவக்ரஹ பீடாஹர ஸ்தோத்ரம்**
5. **ஸ்ரீ ச்யாமால தண்டகம்**
6. **நவரத்ன மாலா**
7. **மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவம்**
8. **ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வரீ அஷ்டகம்**
9. **அம்பாஷ்டகம்**
10. **ஆனந்தலஹரீ**
11. **ஸ்ரீ மீனக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்**
12. **ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்**
13. **ஸ்ரீ அன்னபூர்ணாஷ்டகம்**
14. **ஸ்ரீ அம்பா பஞ்சரத்னம்**
15. **ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்த்வம்**
16. **ஸ்ரீ காமாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்**
17. **ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்துதி**
18. **ஸ்ரீ வைத்யநாத ஸ்தோத்ரம்**
19. **ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம்** - ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்
20. **ஸ்ரீ முகுந்த மாலை** - ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் உரையும் கூடியது
21. **ஸ்ரீ ப்ரச்நோத்தர ரத்நமாலிகா** -
    ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் இயற்றியது (தமிழ் லிபியில்)
22. **ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும்**
    - ஸம்ஸ்க்ருதத்தில், ஷை - தமிழில் ஸ்தோத்ரமும், நாமாளியும்
23. **ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்** - ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும்
    தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும்,
24. **ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்** - ஸ்ரீஸுரேச்வராசார்யர்களின்
    மானஸோல்லாஸ வார்த்திகத்துடன் கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை - 1.